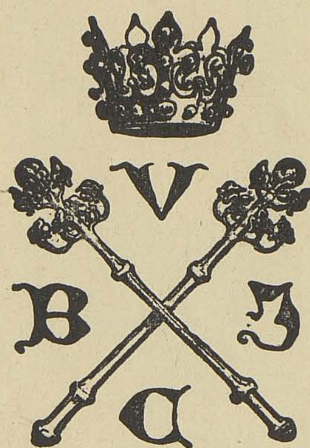
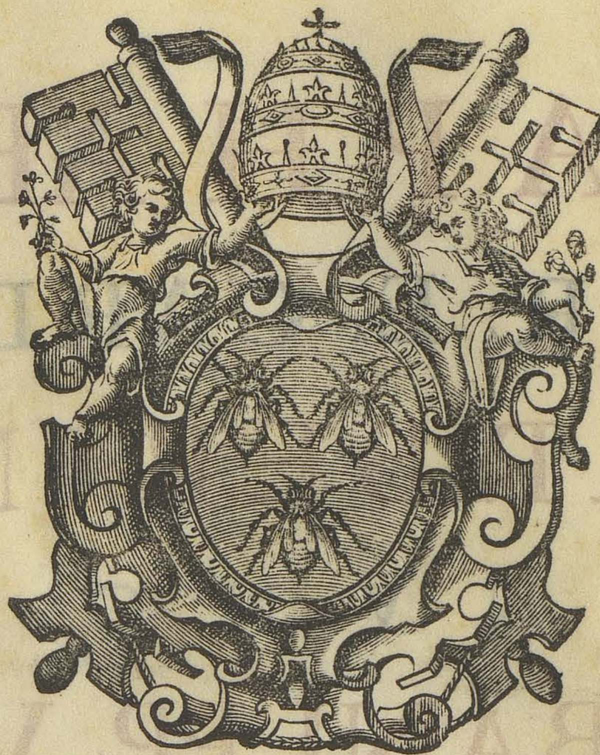

XI 6.10.

V
B J
C
311378
III
St. Druki

MAPHAEI
S. R. E. CARD.
BARBERINI
NVNC
VRBANI PP. VIII.
POEMATA.

Applicatus Bibliothecae Collegii Majoris Annô Dñi 1759. post fata p. d. Mgfci olim Perill: et ad. R. d. M. Josephi Popiolek S. Vlis Dris et Pfris S. Floriani Prd. positi. Univ[ersi]tis Rectoris ... C: Steplowski Exec. mpp.

Imprimatur, Fr. Nicolaus Riccardus Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter.

MAPHAEI S.R.E. CARD. BARBERINI
NVNC VRBANI PP. VIII. POEMATA.

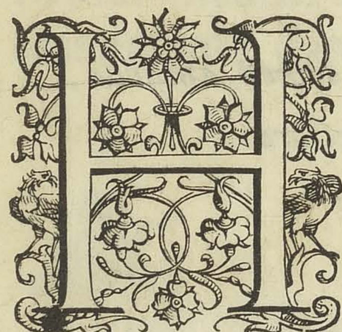

Romæ in Aedibus Collegij Romani Societ. Iesu. Typis Vaticanis 1631.
Eq.s Io. Lauren. Bernini inuen. Claud. Mellan Gall.s F.

EMINENTISSIMO
PRINCIPI
FRANCISCO
CARDINALI
BARBERINO

ANDREAS BROGIOTTVS FEL.

AEC Pöesis, Eminentissime Princeps, quam decem ante iam annos, tamquam Phidiæ Mineruam aspectam simul, & probatam Academia Parisiensis inscriptione publica DIVINAM appellauit; vt demum ex AEdibus Collegij Romani meis characteribus tuo prodiret inscripta Nomini, nomen non vnum fuit. A me enim tot tuis in me benefi-

ficijs,

cijs, & nominibus tuo quid vmquam existere potest non tibi debitum, & Nomini tuo prope dicatum ante, quam natum? Collegium verò Romanum quid Tibi non voueat, quem olim Alumnum suum, suum modo, Gentiumq; Patronum experitur? His duobus accedit tertium, longè sanctius, atque ponderosius Authoris Optimi, Maximiq; Nomen. Ipse enim Maximus Author Indolem tuam animo non patruo, sed paterno dum faustis sub penetralibus instituerent, has aureo Musarum in cratere virtutes eliquabat Tibi: Tibi Apis argumentosa laborabat hos fauos: hæc carmina bonus Vates scribebat ad Te. An non immortali siti bibebas, altiusq; reponebas in animo voces illas?

FRANCISCE, fratris Germen amabile,
Ob quem sub imo condita pectore
Me cura mordet, detinetque
Sollicitum Genitoris instar:
Subsiste mecum, nec graue duxeris
Hinc ex amœna, quæ patet, orbita
Ductore me flectens adire
Per salebras Heliconis antrum.

Hic

Hic multiformi carmine Barbitos
Eburna Parcas sopit, & eripit
Heroas Orco, quos perenni
Fonte beat comitata Virtus.

Et reliqua, quæ sequuntur Apollinis oracula verius, quam Hominis carmina. Nam cæteris lectoribus carmina fuerint: Tibi certè legenti simul, & quæcumque legeres oculis, animi Virtutibus exprimenti, vera fuerunt Oracula. Nefas igitur erat, ea carmina Tibi non reddi, quæ tuum à pueritia aluerunt ingenium, & instar lactis in adultæ Virtutis alimentum, partemq; tuæ Magnitudinis euaserunt. Sed sileo: nam post VRBANI Magni tam canoras Musas alicuius anseris strepitu celebrare laudes tuas insaniæ daretur. Vale.

VRBA-

VRBANVS PAPA VIII.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM.

XPONI Nobis nuper fecit dilectus filius Andreas Brogiottus modernus Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Impreſſor, quod ipſe denuò diuerſa carmina à Nobis dum in minoribus conſtituti eſſemus compoſita tàm in magno, quàm in paruo folio, magna cum diligentia, & impenſa imprimi facere intendit: veretur autem, ne ab alijs abſque eius licentia in maximum eius præiudicium, & damnum opera huiuſmodi imprimantur; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, quatenus ei in præmiſſis opportunè prouidere de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Andream ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volen. & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq; Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſen. huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, non recedendo à priuilegijs officio Typographiæ, & illud pro tempore obtinenti conceſſis, eidem Andreæ vt duran. viginti annis proximis à primæua reſpectiue operum huiuſmodi impreſſione, dummodo tamen antea à dilecto filio Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici approbata ſint, computan. nemo tam in Vrbe, & vniuerſo Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Nobis ſubiecto, quam extra ſtatum huiuſmodi opera prædicta ſine ſpeciali dicti Andreæ, aut eius hæredum, & ſucceſſorum, vel ab eo cauſam habentium licentia imprimere, ſeu ab alio, vel ab alijs impreſſa vendere, ſeu venalia habere, aut proponere poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea vniuerſis, & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus præſertim librorum impreſſoribus ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurrenda, & quoad perſonas Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubiectas etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, & amiſſionis librorum, & typorum omnium pro vna Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, & pro alia, eidem Andreæ, ac pro reliqua tertijs partibus accuſatori, & Iudici exequenti irremiſſibiliter applican. ne dictis viginti annis duran. opera prædicta, vel aliquam eorum partem etiam prætextu additionis, aut explinationis ſcholiorum, aut interpretationum, vel per modum ſummarij, vel compendij, aut aliàs quomodolibet tàm in magno, quàm paruo folio, ac tàm in Vrbe, & vniuerſo ſtatu noſtro prædictis, quàm extrà dictum Statum ſine huiuſmodi licentia imprimere, aut ab alio, vel alijs impreſſa vendere, ſeu venalia habere, aut proponere quoquomodo audeant, ſeu præſumant, Mandantes propterea dilectis filijs noſtris, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatis, ſeu eorum Vicelegatis, ac Præſidentibus, & Gubernatoribus, Prætoribus, & alijs Iuſtitiæ miniſtris Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, vel locorum Status noſtri Eccleſiaſtici prædicti quatenus eidem Andreæ, eiuſque hæredibus, & ſucceſſoribus, vel ab eis cauſam haben. huiuſmodi in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, quandocumque ab eodem Andrea, & aliis prædictis fuerint requiſiti pœnas prędictas contra quoſcumque inobedientes irremiſſibiliter exequantur, Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die 30 Ianuarij MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Octauo.

M. A Maraldus.

VRBANVS VIII · BARBERINVS PONT · MAX ·

Eq.s Io · Lauren · Bernini · del · Claud · Mellan Gall · F · 1631 ·

MAPHAEI
S. R. E. CARD.
BARBERINI
NVNC
VRBANI PP. VIII.
Poemata.

EX VETERI GEMMA

Supremũ Regimen, cultæ sata iugera terrae,
Mellis opus, tria sic tres potiora notant.

POESIS PROBIS ET PIIS ORNATA DOCVMENTIS PRIMÆVO DECORI RESTITVENDA.

QVærentem viridi præcingere tempora lauro,
Labraq; Pegasei tingere fontis aqua;
Me vocat antiquo spoliata decore Pöesis,
Sequè sacra formæ luce carere dolet.
Quæ loquitur, tacito mecum sub pectore voluo,
Lapsaque sic recolens tempora iure queror.
Cum viguit morum probitas, studiumq; pudoris;
Admisit Pindi nil, nisi casta, Chorus.
Prisca nouem Musas ætas in vertice montis
Frondiferum lauris incoluisse nemus:

Has inter finxit modulantem carmina Phœbum,
Et blandam digitis increpuiſſe lyram:
Fontis & Aonij puro diluta liquore
Vatum dulciloquos ora dediſſe modos,
Præruptus quid apex montis, placiduſq; receſſus,
Quid lyra, quid Phœbus, Pierideſq; monent
Arboreas inter frondes, cantuſq; volucrum,
Et faciunt longam quæ loca grata moram?
Semotus rerum ſtrepitu, vulgiq; tumultu
Artibus excultum qua Labor vrget opus;
Iucunda ſpecie, fontiſq; optabilis vnda
Per iuga difficilem ſuadet inire viam.
Quam Labor optat amans dum fertur in æthera, numquam
Decidua lauri Gloria fronde viret.
Attamen obnubens illum ſub nomine Phœbi,
Virginis hanc Daphnes fabula nota canit.
Quis blando citharæ ſonitu potuiſſe recludi
Viuenti infernæ ferrea clauſtra domus?
Quiſnam tartareis reuocatam credat ab vmbris
Threicij precibus coniugis Euridicen?

Humanos animos donec mortalia vinctos
　Corporis angusto carcere membra tenent:
Non stygijs ab aquis, nec Auerni clauditur antro;
　Sordibus at scelerum mens tenebrosa iacet:
Non Acherontæis furijs agitatur, at Orci
　Assiduo premitur sollicitata metu
Hanc Erebi è septo, mersam caligine culpæ,
　Vt rursus valeat libera luce frui,
Æmula virtutum septem vis consona chordis
　Non citharæ plectro, sed ratione vocat.
Eximios Helicon specioso cortice sensus
　Abdidit, vt gemmas lucida concha tegit.
Ætas posterior spreuit, quæ tecta latebant,
　Extera perquirens, excipiensq́; sinu.
Dicitur hinc Nymphæ captus fugientis amore
　Phœbus, & amplexu non potuisse frui;
Hinc pulchris Orpheus oculis arsisse puellæ,
　Pro qua non timuit Ditis adire fores;
Iuppiter ex alto pluuium delapsus in aurum
　Hac Danaës violat fraude pudicitiam.

Et speciem Tauri, plumasq; indutus oloris
Polluit Europæ, Tyndareumq; thorum.
Quis ferat impuros Venerem, Martemq; referri
Vulcani captos, implicitosq; dolis?
Hinc Iuuenes proni in prauum, mala semina morum
Hauserunt animo, pestiferamq; luem.
Proh scelus! hanc turpi diffundunt carmine priscis
Deteriùs, fictos qui coluere Deos,
Nomine posthabito Christi, rituq; piorum
Dum fœdis modulis flagitiosa canunt;
Cultores addunt Veneri, pubemque pudicam
Dedecorum satagunt commaculare notis.
Sic falsos venerans olim gens impia Diuos,
Quà Crucis in Montis vertice truncus erat;
Cypridis erexit spiranti è marmore signum:
Hoc & Adoni simul te colere instituit.
O pietas Helenæ! Christi sanctissima Cultrix
Hinc Crucis eiectum nescia ferre decus,
Euertens Veneris cultum, pia signa salutis
Egregiè structa præcipit Aede coli.

Ter felix Helene, tanto dignata triumpho.
Proh quantus Veneri nunc renouatur honor!
Carmina perq; manus hominum, perq; ora, vagantes
Sunt statuæ, Aonius quas polit arte labor.
Quis nocuos tollet cultus ope carminis auctos,
Sensa metro claudens, quæ celebrata iuuent?
Cur magis oblectant lauri; felicior Arbos
Si Crux diuini pignus amoris habet?
Orphea cur canimus, penetrantem ad tartara, Victor
Si spolians Erebum IESVS ad astra redit?
Te species mutata trahit? spectacula lucis,
Et niuis in Christo dat tibi mira Thabor.
O mihi, quæ prosint, liceat diffundere cantu,
Sectanti veteres quæ cecinere Patres.
Auspice quo? cuius nutum, ductumq; sequatur
Mens mea, præclarum quæ meditatur opus?
Sit mihi Dux Moses, rubras ad littoris vndas
Qui socios Phario duxit ab exilio,
Arida cum virgæ tactu vestigia linquens
Insterni tutum per freta vidit iter,

Suspensosq; maris fluctus hinc inde relabi,
Absorptasq; rotas, & Pharaonis equos.
Quas rerum Domino persoluit carmine grates
Dum resonant hilari tympana quassa manu!
Ah pereat, castam quisquis violare Pöesim
Audet, & è myrto nectere serta comis.
Me trahat Isaciæ cupidum pia Gloria palmæ,
Iordanisq; sacra qui fluit amnis aqua:
Sceptrifer hic mentem recreans testudine vates
Rebus in aduersis triste leuabat onus:
Hac læsi meritam placauit Numinis iram,
Dum lacrymis mixtas fudit ab ore preces:
Hac Mundi nascentis opes celebrauit, & almas
Diuinæ laudes & benefacta manus.
Iam nouus ex imo cordis mihi prosilit hymnus,
Et Chelys Hebrææ me rapit vnus amor.
Fallor, an ex animis lasciui carminis ardor
Aufugit, & morum tabida pestis abit?
Sic malus è Regis narratur corde Saülis
Spiritus expulsus corripuisse fugam.

Diri-

Dirige iam dociles digitos Ieſsea Propago,
Dum mea dextra tuo pectine pulſat ebur.
Itala tu mecum Pubes cape nobile plectrum,
Et monſtrum Iſacia perge fugare lyra.

CANTICVM MOYSIS

Exodi Cap. XV.

1. CANTEMVS Domino : gloriosè enim magnificatus est : equum, & ascensorem deiecit in mare.

2. Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

3. Iste Deus meus, & glorificabo eum : Deus Patris mei, & exaltabo eum.

4. Dominus, quasi Vir Pugnator : omnipotens No-

PARAPHRASIS IN CANTICVM MOYSIS.

1. *GLORIAM cæli Domino canamus:*
Nam triumphalem referens honorem,
Hostium turmas, equites, equosque
Obruit vndis.

2. *Tu meum robur, mea laus, decusque*
Cælitum Rector: mihi tu potenti
Dextera præbes opifer cupitæ
Dona salutis.

3. *Tu Deus magnus, mea lux, Parentis*
Tu mei Numen, Columenq; rerum:
Te canet laudans mea vox, tibique
Tympana plaudent.

4. *Eius, vt Dux omnipotens in armis*
Nomen est: trudit Dominus phalanges

men eius : currus Pharaonis , & exercitum eius proiecit in mare .

5. Electi Principes eius submersi sunt in Mari rubro: Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis .

6. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine : Dextera tua Domine percussit inimicum: & in multitudine Gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos .

7. Misisti iram tuam , quæ deuorauit eos , sicut stipulam : & in Spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ .

8. Stetit vnda fluens : congregatæ sunt Abyssi in medio Mari .

Dixit inimicus: Persequar, & comprehendam , diuidam spolia , implebitur anima mea .

Euaginabo gladium meum : interficiet eos manus mea .

9. Flauit spiritus tuus , & operuit eos Mare : sub-

In mare, & fractos Pharaonis axes
Aequore mergit.

5. *Sicut abſorptum petit ima ſaxum,*
Sic Ducum primi, & Comites profundum
Gurgitis rubri ſubiere hiatu
Vorticis hauſti.

6. *Viribus pollens tua Dextra, laudum*
Emicat pulchra ſpecie: Cohortes
Strauit aduerſas: tua Dextra ſæuos
Perdidit hoſtes.

7. *Sic eos, tanquam ſtipulam per agros*
Flamma decurrens, tua deuorauit
Ira, ſuſpenſos pelagi relaxans
Flamine fluctus.

8. *Vnda ſtat pendens (inimicus inquit)*
Perſequar, ſtringam gladium: perempti
Concident paſſim: ſatiabor vltus
Diuite præda.

9. *Spiritus flauit tuus, & repente*
Defluens hoſtes aqua prælιantes

mersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

10. Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, faciens mirabilia.

11. Extendisti manum tuam, & deuorauit eos Terra. Dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti:

12. Et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderunt Populi, & irati, sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistijm.

13. Tunc conturbati sunt Principes Edom: Robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui.
14. Fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat

Merſit vt plumbum, maris & ſub imo
Condidit alueo.

10. Quis, Deus, bello tibi conferendus
Fortis? aut Sanctus probitate par ſit,
Seu malos terres, facienſue mira
Protegis æquos?

11. Ad tui nutum digiti dehiſcens
Impios tellus rapit, & redemptus
Te Ducem ſectans Populus viarum
Tuta capeſſit.

12. Hàc tuo ductu ſubiens ad Aram,
Quæ tuum Nomen colit, ob dolorem
En Philiſtæos gemitu frementes
Cernit, & ira.

13. En Moabitas timor occupauit:
Principes Edom trepidant: tenentur
Ceu gelu, dura Chanaan Coloni
Compede vincti.

14. Irruens illos tua vis pauore
Opprimat, donec pia Gens tuorum

Populus tuus Domine, donec pertranseat Populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es Domine.

15. 16.

Sanctuarium tuum Domine, quod firmauerunt manus tuæ: Dominus regnabit in æternum, & vltra.

17. Ingressus est enim Eques Pharao cum Curribus, & Equitibus eius in mare, & reduxit super eos Dominus aquas maris:

18. Filij autem Israël ambulauerunt per siccum in medio eius.

Transeat: tamquam silices rigentes
Stent sine motu.

15. *Nos tui Montis tribuas in Aede*
Incolas poni, tibi quam parasti
Artifex, sedes vbi te colendum
Sacra moratur.

16. *Imperat Victor Dominus: superbos*
Conterens hostes, sibi dedicatæ
Adstitit Genti Deus, & perenne
Regnat in æuum.

17. *In rubri fluctus Pharao quadrigas*
Intulit Ponti; socios, & arma
Sustulit Numen solidi refusis
Gurgitis vndis.

18. *Mempheos frendens periȷ̈t Tyrannus*
Mersus: at sicco pede transierunt
Isräel Nati medium recisi
Per maris æquor.

CANTICVM MOYSIS.

DEVTERONOMII XXXII.

1. AVDITE cœli quæ loquor: audiat terra verba oris mei.

2. Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum:

3. Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina: quia nomen Domini inuocabo.

4. Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia.

PARAPHRASIS IN CANTICVM MOYSIS.

1. *TERRA meas audi voces, audite loquentem*
Sydera: 2. *Cõcrescant sensus mihi mẽtis, vt imber,*
Et fluat eloquium labijs, ceu roscidus humor,
3. *Ac veluti pluuiæ super herbida pascua guttæ:*
Nam mea cælestis Regem vox inuocat Aulæ.
4. *Laude Deum cumulate, Dei sunt omnia partu*
Edita perfecto, calles quibus ambulat omnes

5. Deus fidelis, & abſque vlla iniquitate, iuſtus, & rectus: peccauerunt ei, & non filij eius in ſordibus.

6. Generatio praua, atque peruerſa: hæccine reddis Domino, popule ſtulte, & inſipiens?

7. Numquid non ipſe eſt pater tuus: qui poſſedit te, & fecit, & creauit te?

8. Memento dierum antiquorum: cogita generationes ſingulas.

9. Interroga patrem tuum, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi:

10. Quando diuidebat Altiſſimus géntes: quando ſeparabat filios Adam.

11. Conſtituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum Iſrael.

12. Pars autem Domini populus eius: Iacob funiculus hæreditatis eius.

13. Inuenit eum in terra deſerta: in loco horroris, & vaſtæ ſolitudinis.

14. Circumduxit eum, & docuit: & cuſtodiuit quaſi pupillam oculi ſui.

15. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos ſuos: & ſuper eos volitans.

16. Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum: atque portauit in humeris ſuis.

Iudicium: 5. Deus est iustus sine labe: fidemque
Intactam seruat: polluto sordibus almo
Nomine natorum venerandum crimine Numen
Læserunt: 6. Soboles diris obnoxia culpis
Hæccine pro meritis reddis malesana Parenti,
7. Qui te de nihilo produxit in ætheris oras?
8. Progenies tecum priscas, annosque voluta
Præteritos, 9. Quæras ab auis & patre, tibique
Concordes referent; 10. imum cùm Rector Olympi
Respiciens orbem, natos secreuit Adami,
11. Disposito varias diuisit limite gentes
Natorum iuxta numerum, quos edidit almus
Isacides, 12. Domini verò pars vnus Iacob,
Illius & populus; 13. solis hunc vidit in aruis,
Desertisq; locis trepido terrore pauentem,
14. Deduxitq; manu, tanquam nutricula paruum
Infantem, tutatus eum ceu luminis orbes:
15. Ac veluti pullos auium Regina volatu
Prouocat, & sequitur circum volitantibus alis,
16. Detulit imponens humeris: Deus vnicus illi

17. Dux

17. Dominus ſolus dux eius fuit : & non erat cum eo Deus alienus.

18. Conſtituit eum ſuper excelſam terram : vt comederet fructus agrorum.

19. Vt ſugeret mel de petra : oleumque de ſaxo duriſſimo.

20. Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baſan.

21. Et hircos cum medulla tritici, & ſanguinem vuæ biberet meraciſſimum.

22. Incraſſatus eſt dilectus, & recalcitrauit, incraſſatus, impinguatus, dilatatus.

23. Dereliquit Deum factorem ſuum: & receſſit à Deo ſalutari ſuo.

24. Prouocauerunt eum in dijs alienis: & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

25. Immolauerunt dæmonijs, & non Deo : dijs, quos ignorabant.

26. Noui recenteſq; venerunt : quos non coluerunt patres eorum.

27. Deum qui te genuit, dereliquiſti: & oblitus es Domini creatoris tui.

17. *Dux fuit, atque comes Domino Deus exterus vllus*
Non erat: 18. *Excelsos illum perduxit in agros*
Vt fructus ederet terræ, 19. *mellisq́ liquorem*
Rupibus ex altis, succumq́ hauriret oliui,
20. *Ex ouibus lactis latices, & ab vbere vaccæ*
Butyrum, Basanq́ hœdis frueretur & agnis,
21. *Ac flauæ segetis granis albaque medulla,*
Et bibulas vuæ saturaret sanguine venas.
22. *Dilectus nimium populus male gratus, & excors*
Impegit Domino pinguis post hordea calces:
23. *Terga Deo vertit, lucis qui tradidit olli*
Vsuram, & vitæ spirantes indidit auras,
Deseruit Dominum galeam, clypeumq́ salutis:
24. *Huic acrem cultu bilem mouere nefando,*
Proh scelus. 25. *Et spreto cælestis Numine Regis*
Ignotos coluere Deos, & Dæmonis aras:
26. *Dij nuper venere noui, quos ritus auorum*
Nesciјt. 27. *Aeternum liquisti perfide Numen,*
Cuius opus viuis, cuius tibi dextera vastam
Inseruit paruo conclusam corpore mentem:

Aspexit

28. Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus eſt: quia prouocauerunt eum filij ſui, & filiæ.

29. Et ait, Abſcondam faciem meam ab eis: & conſiderabo nouiſſima eorum.

30. Generatio enim peruerſa eſt, & infideles filij,

31. Ipſi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus: & irritauerunt in vanitatibus ſuis.

32. Et ego prouocabo eos in eo, qui non eſt populus: & in gente ſtulta irritabo illos.

33. Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: & ardebit vſque ad inferni nouiſſima.

34. Deuorabitque terram cum germine ſuo: & montium fundamenta comburet.

35. Congregabo ſuper eos mala: & ſagittas meas complebo in eis.

36. Conſumentur fame: & deuorabunt eos aues morſu amariſſimo.

37. Dentes beſtiarum immittam in eos: cum furore trahentium ſuper terram, atque ſerpentium.

38. Foris vaſtabit eos gladius, & intus pauor: iuuenem ſimul ac virginem, lactentem cum homine ſene.

28. *Aspexit Dominus, stimulis & concitus iræ*
Intumuit, fixitq; grauem sub pectore noxam
Natorum, 29. *Dixitque, mei iubar oris ab illis*
Auertam, crimen perpendam mente supremum:
30. *Perdita flagitijs, exlex, infidaque proles,*
31. *Irritant animum falsi mihi Numinis aris,*
32. *Alter & ascitus populus mihi prouocet illos,*
Qui modò non compos mentis despectus ineptit:
33. *Ignis inardescet, iustaq; incensus ab ira*
Excurret rapidis terræ sub viscera flammis,
34. *Hauriet & terram viridi cum germine, montes*
Funditus exuret: 35. *Turmas aciesq; malorum*
In caput illorum cogam, cunctasq; sagittas
E pharetra fundam, 36. *Macie, duraque peribunt*
Esurie, volucrum laniati præda iacebunt:
37. *Lethiferis illos serpentum dentibus escam*
Obijciam, sæuisq; feris rabidisque molossis:
38. *Extera vastabit gladius, pauor intima carpet:*
Lactentes pueros absumam cæde, senesque,
Pubentes iuuenes simul, innuptasque puellas.

39. Dixi, vbinam ſunt? ceſſare faciam ex hominibus memoriam eorum.

40. Sed propter iram inimicorum diſtuli: ne fortè ſuperbirent hoſtes eorum.

41. Et dicerent, Manus noſtra excelſa: & non Dominus fecit hæc omnia.

42. Gens abſque conſilio eſt, & ſine prudentia: vtinam ſaperent, & intelligerent, ac nouiſſima prouiderent:

43. Quomodo perſequatur vnus mille, & duo fugent decem millia?

44. Nonne ideo, quia Deus ſuus vendidit eos: & Dominus concluſit illos?

45. Non enim eſt Deus noſter, vt dij eorum, & inimici noſtri ſunt iudices.

46. De vinea Sodomorum vinea eorum: & de ſuburbanis Gomorrhæ.

47. Vua eorum vua fellis: & botri amariſſimi.

48. Fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile.

49. Nonne hæc condita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis?

50. Mea eſt vltio, & ego retribuam in tempore: vt labatur pes eorum.

39. Dixi quò fugiunt? vbi sunt? mea conteret illos
Dextera, nec nomen posthac memorabitur vsquam.
40. Sed mea se differt, inhibens sententia motum,
Ne forsan tumidis insultent cordibus hostes,
41. Et dicant, virtutis opus sunt omnia nostræ:
Non hæc gesta manu Domini: 42. Gens indiga mentis,
Prudentes vtinam saperent, supremaque sano
Prospicerent animo: 43. Trepidas vt mille cohortes
Vna fuget? 44. Nisi quòd vinctas Deus ipse Deorum
Tradidit addicens immitis more catastæ.
45. Non vt Dij reliqui, pictum, seu sculptile Numen,
Iordanis Deus omnipotens in secula viuit:
Noster & est iudex hostis: 46. Ceu vinea sacris
In Sodomæ campis, illorum vinea fundit
47. Felle graues vuas, et amara bile racemos,
48. Fel colubri specie vini, saniemque draconum,
Aspidis & virus nullis sanabile succis.
49. Creditis hæc forsan nobis ignota latere?
Nonne meos inter thesauros condita seruo?
50. Me decet vltrices in tempore sumere pœnas,

51. Iuxta eſt dies perditionis : & adeſſe feſtinant tempora.

52. Iudicabit Dominus populum ſuum : & in ſeruis ſuis miſerebitur.

53. Videbit quòd infirmata ſit manus : & clauſi quoque defecerunt, reſiduique conſumpti ſunt.

54. Et dicet, Vbi ſunt dij eorum : in quibus habebant fiduciam?

55. De quorum victimis comedebant adipes : & bibebant vinum libaminum?

56. Surgant, & opitulentur vobis : & in neceſſitate vos protegant.

57. Videte quòd ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me.

58. Ego occidam, & ego viuere faciam : percutiam, & ego ſanabo : & non eſt qui de manu mea poſſit eruere.

59. Leuabo ad cœlum manum meam, & dicam : Viuo ego in æternum.

60. Si acuero vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea :

61. Reddam vltionem hoſtibus meis : & his, qui oderunt me, retribuam.

62. Inebriabo ſagittas meas ſanguine : & gladius meus deuorabit carnes.

Vòsque manet, certo sternat qui funere, lapsus.

51. Exitij tempus pernicibus aduolat alis:

52. Isacidæ populum peruerso corde rebellem
Puniet, & seruis Dominus miserebitur vltro:

53. Aspiciet languere manum sub pondere belli,
Atque fame absumi reliquos munimine clausos:

54. Et dicet, veniant, & opem in discrimine vobis
Numina vestra ferant, quorum vos robore freti
Militiæ nomen dederatis, & arma tulistis:
Aduenia nt, vbi sunt? 55. quorum dedit hostia vobis
Tosta cibos, dulcemque meri libamina potum.

57. Ecce ego sum solus, nullus Deus omnia nutu
Temperat, æternum regnans me præter in æuum:

58. Mors, & vita mihi parent, sum vulneris author,
Non oberit quisquam, libeat si ferre salutem.

59. Ecce manum tollam, dicens, in secula viuo;

60. Exacuam gladium flammantis fulguris instar,
Iudicium arripiet directo cuspidis ictu
Dextra, 61. Meos vindex arcum protendet in hostes:

62. Ebria roranti stillabunt tela cruore:

63. De cruore occiſorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.

64 Laudate gentes populum eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur.

65. Et vindictam retribuet in hoſtes eorum, & propitius erit terræ populi ſui.

Gloria Patri &c.

Et gladius carnes hostili dente vorabit:
63. *Nudati primùm capitis, captiuaque cædet*
Agmina, quæ vinctis nexum sensere lacertis.
64. *Illius populum gentes laudate; suorum*
Nam meritas sumet iusto pro sanguine pœnas,
65. *Et debellatos vindicta comprimet hostes,*
Præsentique suam defendet Numine gentem.
Supremo sit honor Patri, sit gloria Nato,
Spirituiq; decus, quibus est æterna potestas.

PSALMVS PRIMVS.

1. BEATVS vir,qui non abijt in consilio impio-
rum, & in via peccatorum non stetit, & in
cathedra pestilentiæ non sedit.

2. Sed in lege Domini voluntas eius : & in lege eius
meditabitur die, ac nocte.

3. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est se-

IN PSALMVM PRIMVM PARAPHRASIS.

HOratiana ode tricolos tetrastrophos, ideſt habens in vnaquaque ſtropha tria genera verſuum, & verſus numero quatuor: duos primos Alcaicos dactylicos, tertium, Iambicum dimetrum hypercatalecticum, quartum Heroicotrochaicum conſtantem ex dactylis duobus, & totidem trochæis, vt in ſchemate primæ ſtrophæ patet.

Spond. — —	Iamb. υ —	Cæſ. —	Dactyl. — υ υ	Dactyl. — υ υ
Spond. — —	Iamb. υ —	Cæſ. —	Dactyl. — υ υ	Dactyl. — υ υ
Iamb. υ —	Iamb. υ —	Spond. — —	Iamb. υ —	Cæſ. —
Dactyl. — υ υ	Dactyl. — υ υ	Troch. — υ	Troch. — υ	

1\. *O Ter beatus, qui fugit integer*
Mores profanos, nec ſtetit in viri
Via ſceleſti; quique inire
Peſtiferam renuit cathedram:

2\. *Hic, ſeu coruſcum ſol iubar exerit,*
Seu nox tenebris äëra contegit,
Cæleſtis è legis tenore
Iuſſa Dei meditans capeſſet,

3\. *Eritque vt arbos, quæ prope riuuli*
Labentis vndam floruit, vberes

cus decursus aquarum : quod fructum suum dabit in tempore suo .

Et folium eius non defluet : & omnia, quæcunque faciet , prosperabuntur .

4 Non sic impij, non sic : sed tanquam puluis, quem proijcit ventus à facie terræ .

5 Ideo non resurgent impij in iudicio : neque peccatores in concilio iustorum .

6 Quoniam nouit Dominus viam iustorum: & iter impiorum peribit .

Edens ſuam fœtus ſub horam
Fructiferis opulenta ramis,
Quam frondium non deficiet vigor:
Et qualibet, quæ fecerit, omnia
Fœliciter cedent ſuperni
Numinis auxilio fauente.
4. Non ſic iniquus, ſed velut impetu
Abreptus Euri puluis in aëra
Vaneſcet, exturbatus æquo
Iudicio æthereis ab oris
5. Longe à beatis cœtibus exulans.
6. Patris ſupremi luminibus via
Eſt nota iuſtorum, perenni
Impius interitu peribit.

PSALMVS CXVI.

1. LAVDATE Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

2. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas Domini manet in æternum.

3. Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper: & in secula seculorum. Amen.

Paraphrasis in Psalmum CXVI.

PRimi duo cuiusque strophæ versiculi sunt iambici dimetri acatalectici, ex quatuor pedibus: tertius Glyconius, quartus Pherecratius ex tribus pedibus constantes: vt in prima stropha patet.

Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	u —	— —	u —
Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	u —	— —	u —

Spond.	Dactyl.	Dactyl.
— —	— u u	— u u
Spond.	Dactyl.	Spond.
— —	— u u	— —

1. *LAVDATE Regem syderum*
Gentes per Orbem dissitæ:
Omnes & populi canant
Diæ laudis honores.

2. *Nam perstat eius efficax*
Nos protegens clementia,
Inconcussaque veritas
Omni permanet æuo.

3. *Patri, simulque Filio,*
Tibique, sancte Spiritus,
Nunc sit, iugiter vt fuit
Omni gloria seclo.

PSALMVS CXXXVI.

1. SVPER flumina Babylonis, illic ſedimus & fleuimus, dum recordaremur Sion.

2. In ſalicibus in medio eius ſuſpendimus organa noſtra.

3. Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

4. Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

5. Si oblitus fuero tui Ieruſalem, obliuioni detur dextera mea.

6. Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non meminero tui.

Si non propoſuero Ieruſalem in principio lætitiæ meæ.

7 Memor eſto Domine filiorum Edom, in die Ieruſalem:

IN PSALMVM CXXXVI.

PARAPHRASIS.

1. SEDIMVS *in ripis flentes, Babylonis ad amnem,*
Dum memores Solymæ nos pia cura subit.
2 *Hìc taciti salicum suspendimus organa ramis,*
Exosi mixtis verba ciere sonis:
3 *Carmina suadebat nobis, quæ compede vinctos*
Nos patrio abduxit de lare sæua cohors.
Flexanimum nobis modulantes dicite carmen,
Quod cantare sacra sueuit in æde Sion,
4. *Quì Domini vox nostra pio modulamine dias*
Externa laudes in regione canet?
5. *Non delenda meam teneant obliuia dextram,*
Si fuero oblitus sacra tui Solyma.
6. *Deficiat mea lingua meis in faucibus hærens,*
Si non grata tui mens erit vsque memor:
Si qua mei poterunt admittere gaudia sensus,
Quæ pluris faciens te potiora rear.
7. *Gentis Edom fixam condas in pectore noxam*

Qui dicunt, Exinanite, exinanite vſque ad fundamentum in ea.

8. Filia Babylonis miſera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuiſti nobis.

9. Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram.

10. Gloria Patri, & Filio: & Spiritui ſancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper: & in ſecula ſeculorum. Amen.

Nec fugiat, Solymæ te truculenta dies:
Nam genus infandum frendens, excindite, dixit,
In præceps donec funditus acta ruat.
8. *Infelix Babylon, felix quicunque rependet*
Digna tuæ vindex præmia sæuitiæ:
9. *Ter felix, quæcumque tuos ex vbere raptos*
Allidet saxis fœda cruore manus.
10. *Æterno sit honor Patri, sit gloria Nato,*
Et tibi perpetuum Spiritus alme decus.

CANTICVM EZECHIAE EX ISAIAE XXXVIII.

1. EGO dixi, in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

2. Quæsiui residuum annorum meorum: dixi, Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltra, & habitatorem quietis.

3. Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me: quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea, dum adhuc ordirer, succidit me: de mane vsque ad vesperam finies me.

IN CANTICVM EZECHIÆ PARAPHRASIS.

GEnus carminis duplex ex epodis horatianis, alterum hexametrum heroicum, alterum iambicum hexametrum.

Dactyl. —∪∪	Spond. — —	Spond. — —	Dactyl. —∪∪	Dactyl. —∪∪	Spond — —
Iamb ∪ —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —

1. *IN medio vitæ cursu, mea deficit ætas:*
Amica, dixi, me cadens lux deseret?
Infernasq; domos subeam? 2. *Quò protinus, inquam,*
Reliqua meorum pars dierum transfugit?
Non te viuentes inter mea lumina cernent,
Tuumq; templum conditor cæli Deus:
Non dabitur posthac hominis mihi cernere vultum,
Nec, qui beatæ Ædem quietis incolit.
3. *Abripitur mea progenies; nam Regia, quæ stat*
In me, domus conuoluitur; plicatilis
Ceu casa Pastorum: subito mihi vita recisa est;
Sic orsa textricis secat telam manus.
Mane præit; propero vesper iam lumine fulget:

4. Sperabam vſque ad mane : quaſi leo ſic contriuit
omnia oſſa mea .

5. De mane vſque ad veſperam finies me:ſicut pullus
hirundinis ſic clamabo , meditabor vt columba.

Attenuati ſunt oculi mei,ſuſpicientes in excelſum.

6. Domine vim patior , reſponde pro me : quid dicam , aut quid reſpondebit mihi , cum ipſe fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos : in amaritudine animæ meæ .

7. Domine ſi ſic viuitur , & in talibus vita ſpiritus
mei , corripies me , & viuificabis me . 8. Ecce
in pace amaritudo mea amariſſima .

9. Tu autem eruiſti animam meam , vt non periret : proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea .

10. Quia non infernus confitebitur tibi , neque mors laudabit te : non expectabunt , qui deſcendunt in lacum , veritatem tuam .

Instatq; lucis tàm cito finis meæ!
4. Sperabam, meliora dies vt postera ferret;
At comminutæ ceu leonis dentibus
Sunt mihi compages, contritaq; corporis ossa:
5. Heu mane viuens non videbo vesperam?
Vox questus cohibere nequit: sic stridet hirundo:
Sono columba lugubri sic ingemit.
Languida suspiciunt solùm mea lumina cælum:
6. Me, summe rerum Rector, vt vis opprimit!
O mihi dexter ades: quid possim dicere? præstas
Maius petitis: membra morbus deserit.
Iugiter exactos animus meditabitur annos,
Fundens amaras præ dolore lachrymas.
7. Sic Deus, vt viuam tribuis? si vita mei sic
Est spiritus, me, viuus vt sim, corripe:
8. Ecce venit pax alma, fauis mihi dulcior Hyblæ
Meus est amaror vsquequaque amarior.
9. Nàm tua me sæuæ rapuit clementia morti,
Proiecit hæc post terga molem criminum,
Qua fueram grauis 10. An laudans hæc dicat Auerni

11. Viuens viuens ipſe confitebitur tibi, ſicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

12. Domine ſaluum me fac: & pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vitæ noſtræ in domo Domini.

13. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto:

Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.

Superbus hospes? annè spes in te locet?

11\. *Hic tua facta canet viuens, vt carmine dicam*

Et ipse, dicet & pater nepotibus.

12\. *Me Deus incolumem serua: dum vita manebit*

Tuos honores plectra nostra concinent:

Concentuq; pio resonabunt atria Templi,

Litat vbi supplex victimas tibi Sion.

13\. *Aeterno sit honor Patri, sit gloria Nato,*

Tibiq; laus, decusq; sancte Spiritus.

CANTICVM
TRIVM PVERORVM
DANIELIS III.

1. BENEDICTVS es Domine Deus patrum nostrorum, & laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſecula, & benedictum nomen gloriæ tuæ ſanctum, & laudabile, & ſuperexaltatum in omnibus ſeculis.

2. Benedictus es in templo ſancto gloriæ tuæ: & ſuperlaudabilis, & ſupergglorioſus in ſecula.

Benedictus es in throno regni tui, & ſuperlaudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

3. Benedictus es, qui intueris abyſſos, & ſedes ſuper Cherubim, & laudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

Benedictus es in firmamento cæli & laudabilis, & glorioſus in ſecula.

4. Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate, & ſuperexaltate eum in ſecula.

PARAPHRASIS IN CANTICVM TRIVM PVERORVM.

GEnus carminis est Asclepiadæum ex quatuor pedibus, primo Spondæo, secundo Dactylo cum Cæsura, tertio, & quarto etiam Dactylo.

Spond.	Dactyl.	Cæs.	Dactyl.	Dacty.
— —	— ◡ ◡	—	— ◡ ◡	— ◡ ◡

1. *TE rerum dominum, te Deus Isaci*
Aeternæ canimus laudis honoribus:
Tollit nostra tuum nomen in æthera
Vox concors: 2. *Solio qui super aureo,*
Vt fons perpetuos vndiq; gloriæ
Diffundis radios: 3. *Et super Angelos,*
Et supra Cherubin, innumerabiles
Annorum in series omnia temperans,
Supremo resides lucis in ambitu,
Et terræ latebras inspicis abditas.
4. *Vos, quæ Mens Domini condidit, omnia*
Aeternam Domini dicite gloriam,

5. Benedicite Angeli Domini Domino benedicite cæli Domino.

6. Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Domino: benedicite omnes virtutes Domini Domino.

7. Benedicite Sol, & Luna Domino: benedicite ſtellæ cæli Domino.

8. Benedicite omnis imber, & ros Domino: benedicite omnes ſpiritus Dei Domino.

9. Benedicite ignis, & æſtus Domino: benedicite frigus, & æſtus Domino.

Benedicite rores, & pruina Domino: benedicite gelu, & frigus Domino.

Benedicite glacies & niues Domino: benedicite noctes, & dies Domino.

Benedicite lux, & tenebræ Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.

Illum perpetuis tollite laudibus.
5. Astrorum Domino plaudite Cælites,
Stellantes Dominum dicite vertices,
6. Cælesti Dominum psallite murmure
Quæ conuexa super sydera sunt aquæ:
Virtutes Domini quælibet inclytis
Cantantes Dominum tollite laudibus.
7. Sol tu, qui radijs tempora cingeris,
Tu, cuius facies lumine mutuo
Fulget, Luna, Dei dicite gloriam,
Regem Cælicolum dicite sydera.
8. Ros, imber, pluuiæ, flamina, turbines
Aeternis Dominum tollite laudibus:
Aestas, ignis, hyems, frigora, grandines,
Nix, quæ cum glacie in montibus albicas,
Et vos cana gelu gramina roscido
9. Aeternam Domini dicite gloriam:
Noctes cum tenebris, luce dies micans,
Et vos cum leuibus fulgura nubibus
Aeternis Dominum tollite laudibus.

10. Benedicat terra Dominum: laudet, & ſuperexaltet eum in ſecula.

11. Benedicite montes, & colles Domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra Domino.

12. Benedicite fontes Domino: benedicite maria, & flumina Domino.

13. Benedicite cete, & omnia, quæ mouentur in aquis Domino: benedicite omnes volucres cæli Domino.

14. Benedicite omnes beſtiæ, & pecora Domino: benedicite filij hominum Domino.

15. Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

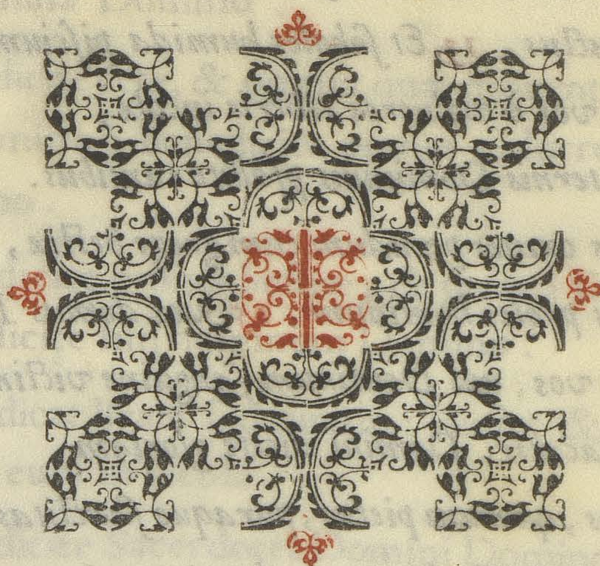
16. Benedicite Sacerdotes Domini Domino: benedicite ſerui Domini Domino.

17. Benedicite ſpiritus, & animæ iuſtorum Domino: benedicite ſancti, & humiles corde Domino.

18. Benedicite Anania, Azaria, Miſael Domino: laudate, & ſuperexaltate eum in ſecula:

10. Tellus cum viridi germine frondium,
11. Colles frugiferi, culmina montium,
Et gemmata nouis prata coloribus,
Vuarumq; grauis vinea fœtibus,
Aeternam Domini dicite gloriam.
12. Fontani latices, flumina, cæruli
Fluctus, 13. Et soboles humida piscium,
Et vos ò volucres ætheris incolæ,
Aeternis Dominum psallite cantibus.
14. Vos omnes pecudum cum grege bestiæ,
Vos proles hominum, 15. vos domus Israel,
16. Et vos, qui Dominum sanguine victimæ
Placatis, Domini dicite gloriam.
17. Vos, quorum pietas, puraque sanctitas,
Et recti studium moribus integris
Aeterno Domino reddit amabiles,
Aeternis Dominum tollite laudibus.
18. Concordis modulo vocis Anania,
Et vos Azaria, & Misael intimas
Cantantes Domino soluite gratias,

19. Quia eruit nos de inferno, & ſaluos fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.

19\. *Nam vos ex Erebi faucibus abstulit;*
Nam vos eripuit mortis ab vnguibus:
Nam vos è medijs eruit ignibus:
Immensas Domino reddite gratias,
Lætis vnanimes plaudite vocibus,
Lætanti Dominum dicite carmine,
Aeternam Domini dicite gloriam,
Aeternis Dominum tollite laudibus.
Vos, quorum pietas reddit amabiles,
Aeternis Domino laudibus inclyto,
Concordes Dominum psallite cantibus.
Non, vt Dij reliqui, solus in aureo
Sublimis solio subdita temporis
Frontem, & terga premens regnat, & infima
Terrarum placido lumine respicit.

CANTICVM
B. MARIAE VIRGINIS.

Lucæ capite primo.

1. MAGNIFICAT anima mea Dominum:

Et exultauit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo.

2. Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

3. Quia fecit mihi magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen eius.

Paraphrasis in Canticum
B. MARIAE VIRGINIS.

ODe Monocolos vniuersa, ideſt ex verſibus vnius generis atque rationis: ſunt enim Iambici dimetri acatalectici, qui ad imparem ſedem præter ſpondæos, etiam anapeſtos admittunt.

Iamb. ∪ —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb ∪ —
Spond — —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —
Anapeſt. ∪ ∪ —	Iamb ∪ —	Spond. — —	Iamb. ∪ —

1. *AD aſtra Regem cælitum*
Tollit meum cor laudibus,
Et in Deo, qui detulit
Mihi ſalutem, geſtiens
Exultat vſque ſpiritus.

2. *Placido ſuam nam lumine*
Famulam benignus reſpicit:
Meam canent in ſecula
Beatitatem poſteri.

3. *Me, cuius eſt potens manus,*
Sanctumque Nomen, vnicæ

4. Et miſericordia eius à progenie in progenies ti-
mentibus eum.

5. Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuper-
bos mente cordis ſui.

6. Depoſuit potentes de ſede, & exaltauit humi-
les.

7. Eſurientes impleuit bonis, & diuites dimiſit ina-
nes.

8. Suſcepit Iſrael puerum ſuum recordatus miſeri-
cordiæ ſuæ.

9. Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraham, &
ſemini eius in ſecula

Felicitatis vltimum
Euexit ad faſtigium.
4. Quotquot fideli pectore
Eum timent, cum filijs
Et filiorum filios
Dei fouet benignitas.
5. Sternit potenti brachio,
Et mente cordis intima,
Quos ſpiritus ſuperbiæ
Sublimiores euehunt.
6. Deturbat ex eburneis
Potentiores ſedibus,
Humileſque in altum ſubleuat:
7. Bonis repleuit pauperem,
Opeſque ademit diuiti.
8. Suæ memor clementiæ
Suſcepit Iſrael ſacro
Puerum ſuum cum gaudio;
9. Vt eſt locutus patribus
Noſtris, Abramo, & illius
Perenne in æuum ſemini.

CANTICVM ZACHARIÆ

Lucæ capite primo.

1. BENEDICTVS Dominus Deus Iſrael: quia viſitauit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.
2. Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo Dauid pueri ſui.
3. Sicut locutus eſt per os ſanctorum, qui à ſeculo ſunt, Prophetarum eius.
4. Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium, qui oderunt nos.
5. Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris, & memorari teſtamenti ſui ſancti.
6. Iuſiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis.
7. Vt ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſeruiamus illi.
8. In ſanctitate, & Iuſtitia coram ipſo omnibus diebus noſtris.
9. Et tu puer, Propheta Altiſſimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias eius.
10. Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius in remiſſionem peccatorum eorum.
11. Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitauit nos oriens ex alto.
12. Illuminare his, qui in tenebris, & in vmbra mortis ſedent, ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

IN CANTICVM ZACHARIÆ PARAPHRASIS.

1. ISACIDVM Dominum ſacro vox conſona plectro
Concinat; inuiſit placidus, largoq; redemit
2. Sponte ſuum pretio populum, nobiſq; ſalutis
Præſidium regale dedit de ſemine Dauid,
3. Vt veterum Vatum dictis eſt ſæpe locutus.
4. Ex inimicorum manibus tulit ille ſalutem,
5. Et noſtris clemens Patribus, quæ ſanxerat Abram
6. Compleuit iurata memor promiſſa, daturum
Se nobis penitus vacuis terroris; vt illi
7. Hoſtis ab inſidijs tuti famulemur in omni
8. Aetatis noſtræ curſu pietatis amantes.
9. Tuq; puer Vates Regis dicère perennis:
Aſpera quippe viæ ſternes, Dominoq; præibis
10. Erudiens culpæ ſoluendas compede gentes.
11. Nos Deus inuiſit miſerans, exortus ab alto
12. Ferre nouam lucem in gelidæ recubantibus vmbra,
Et mortis tenebris, vt recto calle per almum
Pacis iter noſtri valeant incedere greſſus.

CANTICVM SIMEONIS.

Lucæ capite II.

1. NVNC dimittis ſeruum tuum Domine, ſecundum verbum tuum in pace.

2. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum.

3. Quod paraſti ante faciem omnium populorum.

4. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Iſrael.

IN CANTICVM SIMEONIS
PARAPHRASIS.

ODe Horatiana dicolos tetrastrophos, idest, ex duplici genere carminum, & ex quatuor in vnaquaque stropha carminibus: eius metra sunt sapphicum triplex ex quinque pedibus, & simplex adonium ex duobus.

Troch — ᴗ	Spond — —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch — ᴗ
Troch — ᴗ	Spond. — —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch — ᴗ
Troch. — ᴗ	Spond. — —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch. — ᴗ
Dactyl. — ᴗ ᴗ	Spond. — —			

1. *NVNC tuo, iuxta tua dicta, seruo*
Solue vitales pater alme nexus;
2. *Cernit Auctorem mea lux salutis:*
Excipit vlna,
3. *Quem tuo Regem populo parasti,*
4. *Gentium lumen tenebris fugandis,*
Gloriam Dauid, decus & perenne
Isacidarum.

HYMNVS SS. AMBROSII ET AVGVSTINI.

1. TE Deum laudamus : te Dominum confitemur.

2. Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cæli, & vniuersæ potestates.

3. Tibi Cherubim, & Seraphim incessabili voce proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

4. Pleni sunt cæli, & terra Maiestatis gloriæ tuæ.

IN HYMNVM SS. AMBROSII ET AVGVSTINI
PARAPHRASIS.

Iambici sunt trimetri, & dimetri acatalectici e senis, quaternisq; pedibus.

Spond.	Iamb.	Spond	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —	— —	∪ —

Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	∪ —	— —	∪ —

1. *LAVDAMVS omnes te Deum, te Syderum,*
Orbisq; Regem dicimus:

2. *Telluris omnis tractus, & maris plaga*
Patrem perennem te colit:

3. *Sanctum beata Cherubin, & Angeli,*
Sanctum Poli te vertices,
Sanctum Chori te Cælitum, te exercitus,
Te pacis æternæ Deum,
Dominumq; voce consona ter optimum
Indesinenter concinunt.

4. *Sublime terram gloriæ culmen tuæ,*
Cælique complet ambitum.

5. Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te Per Orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.

6. Patrem immensæ maiestatis.

7. Venerandum tuum verum, & vnicum Filium.

8. Sanctum quoque paraclitum Spiritum.

9. Tu rex gloriæ Christe.

10. Tu Patris sempiternus es Filius.

11. Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis vterum.

12. Tu devicto mortis aculeo aperuisti credentibus regna cælorum.

13. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

14. Iudex crederis esse venturus.

15. Te ergo quæsumus tuis famulis subueni: quos pretioso sanguine redemisti:

16. Aeterna fac cum sanctis tuis gloria munerari.

5. *Vates ſacri te, Martyres, & Virgines,*
Apoſtolorum te Chorus
Laudat; per Orbis terminos fidelium
Te confitentur agmina:
6. *Summæ Patrem potentiæ,* 7. *Sanctum tuum,*
Verum, vnicumq́ Filium,
8. *Almumq́ Spiritum:* 9. *ſupremus gloriæ*
Tu Rex: 10. *Perennis Filius,*
Tu Chriſte: 11. *Virginis ſacra te claudere es*
Dignatus aluo, perditi
Hominis redemptor vt fores: 12. *tu viribus*
Mortis reciſis, lucidam
Cæli recludis ſemitam credentibus,
Sedeſque felices paras.
13. *Tu Patris ad dextram Dei regnas, pari*
Fruens beatus gloria.
14. *Venturus eſſe crederis Iudex.* 15. *Tuo*
Iuua redemptos ſanguine:
16 *Concede, vt inter ordines Cæleſtium*
Beent ſuprema gaudia:

17. Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ.

18. Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.

19 Per ſingulos dies benedicimus te.

20. Et laudamus nomen tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

21. Dignare Domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

22. Miſerere noſtri Domine: miſerere noſtri.

23. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.

24. In te Domine ſperaui: non confundar in æternum.

17. Gregem tuum ne deseras, 18. illum rege,
Pascens salubri pabulo.
19. Laudamus omnes te diebus singulis,
20. Tuoq; sancto Nomini
Genu precantes flectimus; 21. tu criminum
Contagione libera
Nos hoc die, 22. tua fouens clementia
23. (Hæc nostra spes) nos erige.
24. Fidens tibi, superne Rex, vnquam mea
Non spe salutis excidam.

IN CHRISTI DOMINI Natalem diem.

GEnus carminis eſt ex Epodis Horatianis heroico , & iambico ſenario puro comprehenſum.

Dactyl.	Dactyl.	Dactyl.	Spond.	Dactyl.	Spond
— ◡ ◡	— ◡ ◡	— ◡ ◡	— —	— ◡ ◡	— —
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb	Iamb	Iamb.
◡ —	◡ —	◡ —	◡ —	◡ —	◡ —

NASCERIS alme Puer gelidæ ſub tempora brumæ,
Nec igne fota mollis excipit torus
Membra tenella. iaces arenti nudus in herba
Inops , rigenſq; frigore inter humidæ
Nigrantes noctis tenebras, ſub paupere tecto,
Tibiq; deeſt, vbi recumbat occiput.
Vt nos non ſolum doceas, dum linquis Olympum,
Per hos gradus malorum ad aſtra progredi :
Sed quia nunc iterum Cæli Sol igneus orbem
Remenſus, aureo ſedens in eſſedo

Ad nos regrediens tendit, celeresq́ iugales
Reflectit, ut suam recurrat orbitam.
Ceu Iani est annum solito de more Kalendis
Nouum auspicata Ciuitas Quiritium:
Hinc quoque te nato, nobis felicior annus,
Puer, salutis Orbis author incipit.
Quandoquidem vero fulgentem lumine Solem,
Vetusta quo fugatur umbra criminum:
Te genus humanum noscit, veneratur, adorat,
Et excitat sopore victa lumina.

CHRISTI DOMINI
MOX MORITVRI CVM BEATISSIMA
MARIA MATRE
COLLOQVIVM.

ODe Horatiana tricolos tetrastrophos, idest ex tribus generibus carminum, & ex quatuor in vnaquaque stropha carminibus. Metra sunt geminum Asclepiadæum, Pherecratium simplex, & Glyconium.

Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Cæs. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Cæs. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Dactyl — ∪ ∪	Spond. — —		
Spond. — —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪		

CH. *INSTAT sacra Parens temporis vltimum*
Momentum: rapiunt me tibi, quæ vocant
Summi iussa Parentis
Optatam crucis ad necem.

M. V. *Heu fili miseram siccine deseris*
Matrem? me miseram, cor mihi saucias
Dura cuspide vocis:

Sic me lux mea deſeris?
CH. Iam primis animam mors petit ictibus:
Non ſic tranſadiget cor mihi lancea,
Vt morſu tuus angor
Carpens viſcera diuidit.
M. V. Per quod iam puero lac tibi præbui,
Ne me, qui cruciet linque ſuperſtitem
Tanto Nate dolori:
Ah pro te moriar, precor.
CH. Dum mors me rapiet, te manet acrior
Qui, dum me pareres non tetigit, dolor:
Orbi non tulit ortus
Vitam, mors mea deferet.
M. V. Heu ſaltem miſeræ da mihi præmori.
CH. Patris, dum moriar, viuere te iubet
Non mutanda voluntas.
M. V. Saltem da mihi commori.
CH Me complexa ſat es, non licet amplius:
Te iam (quid retinent me tua brachia?)
Mater linquere cogor:
Iudæ me vocat oſculum.

AD DIVINVM SPIRITVM HYMNVS.

IN quo Glyconios quatuor catullianos Pherecratius quintus in vnaquaque ſtropha complectitur. Ab alijs ijdem verſus appellantur choriambici; quia poſt duos choræos duos habeant Iambos.

Spi ri	ius ſu	pe rum	de cus
— ∪	— ∪	∪ —	∪ —

Sed poſt vnicum choræum, ſiue ſpondæum duo etiam dactyli diſtingui poſſunt in Glyconio.

Spi ri	tus ſu pe	rum de cus
— ∪	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Col lis	ò he li	co ni i

Pherecratius habet dactylum medium inter duos vt plurimum ſpondæos apud Alios: apud Catullum etiam choræos, ſiue trochæos.

Di a	fla mi nis	Au ra
— ∪	— ∪ ∪	— ∪
Lu te	vm pe de	ſoc cum

SPIRITVS Superum decus,
Sancta ſyderea Domus
Aura labere cælitus,
Aura ſacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.

Spiritus radians veni,
Terror Agminis inferi,
Efficax Hominum ſalus,
Aura ſacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.
Increata Potentia,
Nutus ætherei globi,
Filij ſimul, & Patris
Non ſolutile vinculum,
Fax perennis Amoris.
Alma lux ſapientiæ,
Dulcis Hoſpita mentium,
Cordis ardor amabilis
Ima pectoris occupa,
Igne pectus adure.
Fauſta Nuncia gaudij,
Flamma pronuba Gratiæ
Præpes adueniens ades:
Noſtra coniugij ſacri
Necte compede corda.

Mens tuo ſine Numine
Hæret, vt ſine palmulis
Puppis, & ſine linteo:
Torpet, vt fluuius gelu, &
Terra cana pruinis.
Cor tuo ſine munere
Squalet, vt ſine fructibus
Arbor, & ſine frondibus:
Hortus vt ſine floribus,
Solis aridus æſtu.
Ter beatus, & amplius,
Cui tuum iubar inſidet
Pectoris penetralibus:
Purus huic animus nitet
Lilio magis albo.
Ter beatus, & amplius,
Cuius innocuum ſinum
Incolit tua Caritas:
Verna ſic oriens Roſa
Mane fundit odorem.

Quos tenaciter implicat
Otij sopor, excitas:
Quos graui scelus impium
Mole deprimit, erigis.
Monstra proteris Orci.
Tu leuamen in arduis,
Lumen in tenebris micans,
Debiles ope subleuas:
Tu potens vigor anxijs,
Vera tu via vitæ.
Vna meta laboribus,
Nostra spes, amor, & quies,
Alma copula Cælitum,
Tu cupita Beatitas,
Tu suprema Voluptas.
Fausta Nuncia gaudij,
Dulcis Hospita cordium,
Sancta lux animi veni,
Aura sacra, ter optimi
Dia Flaminis Aura.

DE S. IO: BAPTISTA ODE.

IN ſtrophis, & antiſtrophis huius Odæ genera carminum ſunt vndecim, Alcaicum dactylicum, Pherecratium, Glyconium, Iambicum dimetrum, Sapphicum, Iambicum trimetrum, Semelegum; ideſt dimidiatum elegiacum, Aſclepiadæum, Adonium, Heroicum, Iambicum trimetrum catalecticum, quod & pendulum Trapezuntio, claudum Terentiano, deficiens alijs,& imperfectum: carmina verò numero 15. enumerantur, Horatiana omnia, vt ſubiectum ſchema ponit ob oculos.

I.	ExHoratio li.1.Ode 9.	*Vides.* ◡ — Iamb.	*vt. al- ta.* ◡ — — Iamb Cæſ	*ſtet. niue.* — ◡ ◡ Dactyl.	*candidum* — ◡ ◡ Dactyl.			Alcæi dactylicum ex quatuor pedibus, & cæſura.
II.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ◡ ◡ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
III.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po* — ◡ ◡ Dactyl.	*tens. Cypri* — ◡ ◡ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
IV.	Epodon Ode 2.	*Vt. priſ-* — — Spond.	*ca. gens.* ◡ — Iamb.	*Morta-* — — Spond.	*lium* ◡ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus
V.	Lib. primo Ode 9.	*Sorac-* — — Spond.	*te. nec. iam.* ◡ — — Iamb. Cæſ.	*ſuſtine-* — ◡ ◡ Dactyl.	*ant. onus* — ◡ ◡ Dactyl.			Alcaicum dactylicũ, ex quatuor pedibus, & cæſura.
VI.	Lib primo Ode 2.	*Iam. ſa-* — ◡ Troch.	*tis. ter* — — Spond.	*ris. niuis.* — ◡ ◡ Dactyl.	*atque.* — ◡ Troch.	*diræ* — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicum ex quinque pedibus.
VII.	Epodon Ode 2.	*Vt. priſ-* — — Spond.	*ca. gens.* ◡ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ◡ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
VIII	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repoſ-* ◡ — Iamb.	*tum. Cæ-* — — Spond.	*cubum. ad.* ◡ — Iamb.	*feſtas.* — — Spond.	*dapes* ◡ — Iamb.	Iambicum trimetrum acatalecticum e ſex pedibus.
IX.	Epodon Ode 11.	*Scribere.* — ◡ ◡ Dactyl.	*verſiſu* — ◡ ◡ Dactyl	*los* — Cæſ.				Semelegum dactylicum ex pedibus duobus, & cæſura.
X.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ◡ ◡ Dactyl.	*tens. Cypri* — ◡ ◡ Dactyl.				Glyconium e tribus pedibus.
XI.	Lib. primo Ode 1.	*Mæce-* — — Spond.	*nas. ata-* — ◡ ◡ Dactyl.	*uis.* — Cæſ.	*edite.* — ◡ ◡ Dactyl.	*Regibus* — ◡ ◡ Dactyl.		Aſclepiadæũ, ex quatuor pedibus, & cæſura.
XII.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua po-* — ◡ ◡ Dactyl.	*tens. Cypri* — ◡ ◡ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus, vt ſupra.
XIII.	Lib. primo Ode 2.	*Terruit.* — ◡ ◡ Dactyl.	*Vrbem,* — ◡ Troch. vel	Spond.				Adonium ex duobus pedibus.
XIV.	Lib. primo Ode 7.	*Lauda-* — — Spond.	*bunt. ali-* — ◡ ◡ Dactyl.	*i. cla-* — — Spond.	*rã. Rhodon* — ◡ ◡ Dactyl.	*au. Myti* — ◡ ◡ Dactyl.	*lenen* — — Spond.	Heroicum e ſex pedibus.
XV.	Lib primo Ode 4.	*Vulca-* — — Spond.	*nus. ar-* ◡ — Iamb.	*dens. v* — — Spond.	*rit. of-* ◡ — Iamb	*fici-* ◡ — Iamb.	*nas* — Cæſura	Iambicum trimetrum catalecticum cui deeſt vna Syllaba, & quinta ſemper in ſede iambum requirit.

STRO-

STROPHE I.

Verſuum XV.

INVECTA bigis Cynthia candido
Pellens ore tenebras
Argenti nitidum iubar
Diffundit inter ſydera:
Hinc inde vitro per caua fiſtulæ
Vidit hæc ætas Venerem bicornem
Fulgere Phœbes æmulam:
Sed luce lucent Solis; hic fons luminis
Splendet, & irradiat
Cæli ſydereos globos,
Terrarumq́; plagas, & maris æquora.
Talis crinibus aureis,
Fronte ſerena,
Formoſisq́; genis, oculiſq́; micantibus, vllo
Non compta fuco Veritas coruſcat.

ANTISTROPHE I.

VERSVVM QVINDECIM NVMERO FORMAQVE Strophæ antecedenti respondens.

QVOD IN RELIQVIS omnibus strophis, & antistrophis, trium etiam Odarum sequentium pindarico more seruatum est.

PHÆBVS liquentem non tamen äera
Semper luce serenat,
Non semper mare cærulum
Tranquillat auræ flatibus,
Culto nec agri fertilis è sinu
Elicit flores, neque germinantis
E flore fœtus arboris;
Atris sed obtegens polum vaporibus
Sæpe ciet pluuias,

Nimbos, & gelidas niues,
Horrendos tonitrus, diraq́ fulmina.
Sic & lingua fidelibus
Nuncia veri
Vocibus exacuit gladios, & suscitat iram,
Feruens cruentas edit ira cædes.

Epodi singuli huius Odæ duodecim in carminibus vndecim etiam habent genera carminum, Pherecratium, Sapphicum, Iambicum dimetrum hypercatalecticum, idest vna redundante syllaba, Glyconium, Iambicum trimetrum catalecticum, Alcaicum dactylicum, Iambicum trimetrum, Semelegum, Iambicum dimetrum, Asclepiadæum, Alcæi dactylicum heroicotrochaicum, idest ex heroici, & semitrochaici partibus mistum, omnia ab Horatianis fontibus deriuata, quorum schema damus huiusmodi.

I.	Ex Horatio li. I. Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ◡ ◡ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
II.	Lib. primo Ode 2.	*Iam. sa-* — ◡ Troch.	*tis. ter-* — — Spond.	*ris. niuis.* — ◡ ◡ Dactyl.	*atque.* — ◡ Troch.	*diræ* — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicum ex quinque pedibus.
III.	Lib. primo Ode 9.	*Sylua.* — — Spond.	*labo-* ◡ — Iamb.	*rantes.* — — Spond.	*gelu.* ◡ — Iamb.	*que* — Syllab.		Iambicum dimetrum hypercatalecticum ex 4. pedibus, & Syllab.
IV.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ◡ ◡ Dactyl.	*tens. Cypri* — ◡ ◡ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
V.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ◡ ◡ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 4.	*Vulca-* — — Spond.	*nus. ar-* ◡ — Iamb.	*dens. v-* — — Spond.	*rit. of-* ◡ — Iamb.	*fici-* ◡ — Iamb.	*nas* — Syll. & Cæs.	Iambicum trimetrum catalecticum ex quinque pedibus, & Syll
VII.	Lib. primo Ode 19.	*Sorac-* — — Spond.	*te. nec* ◡ — Iamb.	*iam.* — Cæs.	*sustine-* — ◡ ◡ Dactyl.	*ant. onus* — ◡ ◡ Dactyl.		Alcæi dactylicum ex quatuor pedibus, & Syllaba. seu cæsura.
VIII.	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* ◡ — Iamb.	*tum. Cæ-* — — Spond.	*cubum. ad.* ◡ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* ◡ — Iamb.	Iambicum trimetrum e sex pedibus.
IX.	Epodon Ode 11.	*Scribere.* — ◡ ◡ Dactyl.	*versicu-* — ◡ ◡ Dactyl	*los* — Cæs.				Semelegum dactylicum ex duobus pedibus, & cæsura.
X.	Epodon Ode 7.	*Scer-* ◡ — Iamb.	*nepo-* ◡ — Iamb.	*tibus.* ◡ — Iamb.	*cruor* ◡ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
XI.	Lib. primo Ode 1.	*Mæce-* — — Spond.	*nas. ata-* — ◡ ◡ Dactyl.	*uis.* — Cæs.	*edite.* — ◡ ◡ Dactyl.	*Regibus* — ◡ ◡ Dactyl.		Asclepiadæū ex quatuor pedibus, & cæsura.
XII.	Lib. primo Ode 9.	*Flumina.* — ◡ ◡ Dactyl	*constite-* — ◡ ◡ Dactyl.	*rint. a-* — ◡ Troch.	*cuto* — ◡ Troch. vel	Spond.		Alcæi dactylicum heroicotrochaicum ex quatuor pedibus.

EPODVS I.

Versuum XII.

TV Iordanis ad vndas,
Qui sacrum Iesu caput abluisti
Sis testis, incastum tyrannum
Vera voce redarguens.
Indignata furentes
Hinc haurit imis spiritus medullis,
Iraque sæuo turbine concita
Curas tumenti corde nutrit vindices,
Vincla parans mulier,
Trucisque carceris specum, &
Atrox consilium concipit, vt tuum
Stringat in exitium securim.

STROPHE II.

Versuum XV.

HERODIANAM gaudia Regiam,
Regnantemq; replebant,
Ortus ob celebrem sui
Diem, quotannis nobili
Cultum paratu, non sine cantibus,
Et lyræ plectro; Proceres ad aulæ
Pompam frequentes venerant:
Renidet hic paries amictus purpura:
Aurea vasa micant,
Et gemmata toreumata:
Auro texta tori stragula serica
Pictoris referunt opus:
Pocula lucent:
Circumstant pueri mensam, qui dona Lyæi
Vnguenta, flores, & dapes ministrant.

ANTISTROPHE II.

Versuum XV.

HÆC inter ægra mente recogitans
Iustæ verbera vocis,
Inuiso capiti feros
Struens dolos Herodias,
Natæ, quid optet, nutibus indicat:
Mox iubet festas choreas inire:
Hæc obsecuta, leniter
Inclinat ante Regis aureum torum
Crura, decensq; caput,
Dein gyro glomerat vago
Gressus in numerum: nunc pede candido
Se sustollit, & assilit:
Nunc leuis auræ
In morem celeri percurrit percita motu
Excepta plausu Regis intuentis.

EPODVS II.

VERSVVM DVODECIM

NVMERO FORMAQVE
Concinens Epodo primo.

QVOD PINDARICIS EPODIS
omnibus est commune.

QVID cæco magis igne
Mentium lumen tenebris obumbrat?
Iuratus vltro Rex puellæ
Spondet, quod petet, impetu
Sacri abreptus amoris.
Tunc illa blandis intuens ocellis
Regem, parentis præmonitu sagax,
Ioannis almum postulat cædi caput;
Rex iubet: innocua
Ceruix resecta protinus
Defertur patula lance, nocentibus
Dedecorum metuenda merces.

STROPHE III.

Versuum XV.

EXTINCTA sensus spirat adhuc pios.
Vt sic ore silenti
Infandos magis increpat
Amoris ignes? Quilibet
Dolet perempti funus, & impiam
Efferæ causam necis execratur.
Proh fœminæ mentem trucem!
Cum feruet ira, & æstuat libidine.
Tam fera monstra fretum,
Nec tellus generat; leo
Te viso Daniel sæuitiam exuit:
Illæsum maris horrida
Bellua Ionam
Littoribus reddit. Ferro par fœmina lædit,
Magisq; flammis: Pestis, & venenum est.

ANTISTROPHE III.

Versuum quindecim.

AT pura castis moribus, & Dei
Iugi feruida cultu
Quam dispar docet inclytis
Iuditta gestis? vndiq;
Obsessa castris Assyrij Ducis
Dum suis cladem pauet imminentem,
Animo cadens Bethulia
Mœrebat; hanc Iuditta spes resumere
Numine freta iubet:
Mox ponit viduæ stolam,
Et se lætitiæ vestibus induens
Ductorem petit hostium;
Nactaq; cœnæ
Tempus, Holophernem vino, somnoq; iacentem
Ceruice fortis conficit recisa.

EPODVS III.

Versuum XII.

PER contraria duxit
Vna vos virtus, sociatq; cælo.
Tu Iudith occidens triumphas
Fusis hostibus: occidens
Fuso sanguine palmam
Refers Ioannes. Quis tuos honores
Intexat hymnis, & colat, vt decet,
Te fulgidum cæli decus? mens deficit,
Deficit artis opus:
Mortalis vltra quid potest?
Nam te Christiadum maxima, nomini
Sacra tuo veneratur Ædes.

DE S. MARIA MAGDALENA ODE.

VErſus 13. nouemq; verſuum genera numerantur in Strophis, & Antiſtrophis huius Odæ: dactylicus Alcaicus, Iambicus dimeter, Iambicus trimeter catalecticus, Sapphicus, Iambicus trimeter acatalecticus, hoc eſt abſolutus atque perfectus, Heroicus, Alcmanius dactylicus, Semelegus dactylicus, Adonius, Horatiani omnes, vt ſubijciuntur in ſchemate.

I.	Ex Horatio li. 1 Ode 9.	Sorac- — — Spond	te . nec ◡ — Iamb.	iam . — Cæſ.	ſuſtine- — ◡ ◡ Dactyl.	ant . onus — ◡ ◡ Dactyl.		Alcæi dactylicus ex quatuor pedibus, & cæſura.
II.	Epodon Ode 2.	Vt . priſ- — — Spond.	ca . gens . ◡ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
III.	Epodon Ode 2.	Vt . priſ- — — Spond.	ca . gens . ◡ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
IV	Lib primo Ode 4.	Vulca- — — Spond.	nus . ar- ◡ — Iamb.	dens . v- — — Spond.	rit . of- ◡ — Iamb.	fici- ◡ — Iamb.	nas — Cæſ.	Iambicus trimeter catalecticus ex quinque pedibus, & Cæſ.
V.	Lib. primo Ode 2.	Iam . ſa- — ◡ Troch.	tis . ter- — — Spond.	ris . niuis . — ◡ ◡ Dactyl.	atque . — ◡ Troch.	diræ — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 9.	Sorac- — — Spond .	te . nec . ◡ — Iamb.	iam . — Cæſ.	ſuſtine- — ◡ ◡ Dactyl.	ant . onus — ◡ ◡ Dactyl.		Alcæi dactylicus, ex quatuor pedibus, & Cæſura.
VII.	Epodon Ode 9.	Quando . — — Spond.	repoſ- ◡ — Iamb.	tum . Cæ- — — Spond.	cubum . ad ◡ — Iamb.	feſtas . — — Spond.	dapes ◡ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
VIII	Lib. primo Ode 7.	Vndique . — ◡ ◡ Dactyl.	decerp- — — Spond.	tam . fron- — — Spond.	ti . præ- — — Spond.	ponere . o- — ◡ ◡ Dactyl.	liuam — — Spond.	Heroicus exameter.
IX.	Lib. primo Ode 7.	Triſtiti- — ◡ ◡ Dactyl	am . vi- — — Spond.	taque . la- — ◡ ◡ Dactyl.	bores — — Spond.			Alcmanius dactylicus ex quatuor vltimis Heroici pedibus.
X.	Epodon Ode 11.	Scribere . — ◡ ◡ Dactyl.	verſicu- — ◡ ◡ Dactyl.	los — Cæſ.				Semelegus dactylicus ex duobus dactylis, & cæſura.
XI.	Epodon Ode 1.	Nec . vt . ◡ — Iamb.	ſuper- ◡ — Iamb.	ni . vil- — — Spond.	la . can- ◡ — Iamb.	dens . Tuſ- — — Spond.	culi ◡ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
XII.	Lib. primo Ode 2.	Iam . ſa- — ◡ Troch.	tis . ter- — — Spond.	ris . niuis . — ◡ ◡ Dactyl.	atque . — ◡ Troch.	diræ — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
XIII.	Lib. primo Ode 2	Terruit . — ◡ ◡ Dactyl.	Vrbem . — ◡ Troch vel	Spond.				Adonius ex duobus pedibus.

STRO-

STROPHE I.

Versuum XIII.

INNIXA pennis versicoloribus,
Bombyce fulgens diuite,
Molles reuincta floribus
Crines, procaci fronte, lubricoque
Adspici vultu, facilique dulcis
Flexu loquelæ cordibus imperat
Mortalium, quos dum beare creditur,
Interimit suaui præbens sub lacte venenum,
Atque truces molitur hyæna
Sæuior insidias,
Nouusque Protheus mille formas induit:
Vt sacræ leges Themidis resoluat,
Blanda voluptas.

ANTISTROPHE I.

Verſuum XIII.

HAEC innocenti ſanguine dexteram
Regis Dauidis polluit,
Quo nullus ante gratior
Regi ſupremo cælitum: capillis
Indidit cæſis tibi vincla Sampſon,
Vt te ſuperbis traderet hoſtibus,
Quem nulla vis potuit ferocem ſubdere:
Huius & impulſu fallacia numina Diuum
Diuino dignatus honore eſt
Rex ſapiens Salomon,
Qui Conditori ſyderum quondam pius
Inclytam ſumptu, celebremque gaza
Struxerat Aedem.

Eiusdem Epodus Odæ carminibus 10. & generibus carminum septem absoluitur, Iambico trimetro, Pherecratio, Glyconio, Iambico dimetro hypercatalectico, idest vna redundante syllaba, Iambico dimetro acatalectico, Alcaico dactylico, Heroicotrochaico, & Heroico, quorum omnium ex Horatio forma proponitur.

I.	Ex Horatio Epod. Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* ⏑ — Iamb.	*tum. Cæ-* — — Spond.	*cubum. ad.* ⏑ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes* ⏑ — Iamb.	Iambicum trimetrum e sex pedibus.
II.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.
III.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*tens. Cypri* — ⏑ ⏑ Dactyl.				Glyconium ex tribus pedibus.
IV.	Lib. primo Ode 9.	*Syluæ.* — — Spond.	*labo-* ⏑ — Iamb.	*rantes.* — — Spond.	*gelu.* ⏑ — Iamb.	*que* — Syllab.		Iambicum dimetrum hypercatalecticum ex 4. pedibus, & Syllab.
V.	Epodon Ode 11.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ⏑ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ⏑ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 9.	*Flumina.* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*constite-* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*rint. a-* — ⏑ Troch.	*cuto* — ⏑ Troch. vel	Spond.		Heroicotrochaicum dactylicum ex quatuor pedibus.
VII.	Lib. primo Ode 7.	*Vndique.* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*decerp-* — — Spond.	*tam. fron-* — — Spond.	*ti. præ-* — — Spond.	*ponere. o-* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*liuam* — — Spond.	Heroicum exametrum.
VIII.	Epodon Ode 11.	*Pater-* ⏑ — Iamb.	*na. ru-* ⏑ — Iamb.	*ra. bo-* ⏑ — Iamb.	*bus. e-* ⏑ — Iamb.	*xercet.* — — Spond.	*suis* ⏑ — Iam>.	Iambicum trimetrum sex pedum.
IX.	Epodon Ode 11.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ⏑ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ⏑ — Iamb.			Iambicum dimetrum ex quatuor pedibus.
X.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ⏑ ⏑ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratium ex tribus pedibus.

EPO-

EPODVS I.

Versuum X.

Quid MAGDALENAM mirer incautã premi
Dura compede vinctam
Diræ sub dominæ iugo
In flore primæuo iuuentæ?
Quid excolentem corporis
Numine posthabito decorem?
Illa comas olim gemmis ornabat, & auro,
Studens amantibus videri pulchrior,
Pubemq; gaudens cernere
Lentis ignibus vri.

STROPHE II.

Versuum XIII.

AT cum sororis vocibus anxijs
Christus precantis annuit,
Almo iubente Spiritu,
E parte cæli desilit serena,
Regiam vittis redimita frontem
Puro coruscans lumine Gratia.
Vt pulchra nubes Iridis coloribus
Depictas pedibus premit, & felicis oliuæ
Defert donatura coronam!
Protinus his radijs
Icta cadit, artus detegens, & exhibet
Tabida nolens cute se videndam
Fœda voluptas.

ANTISTROPHE II.

Versuum XIII.

TV MAGDALENE discutis insitas
Mentis tenebras, & iacens
Immane monstrum conspicis
Non ante visum. Quo pudore malas
Inficis? Quales gemitus profundis?
Iam margaritas ponis, & aureos
Incompta crines soluis, & Christo ream
Te sistis, lacrymisq; pedes veneraris obortis,
Atque sacras mœstissima plantas
Lambis, & imbre rigas,
Comisq; tergis, & relata negligis
Probra, mox culpis capis exoluta
Pignus amoris.

EPODVS II.

Versuum X.

AMANSQVE amantis igne Christi feruida,
Flagris membra cruentans,
Priscos prouida sanguine
Extinguis ignes, & fideli
Amore constans, gressibus
Impauidis sequeris Magistrum
Per gladios, hastasq; Crucis miserabile pondus.
Hæres sepulchro lacrymans; & exerat,
Seu condat vndis Sol iubar,
Comples questibus auras.

STROPHE III.

Versuum XIII.

AMOR pericli nescius horridi
Ut morte perstat fortior!
Frustra frementis æquoris
Iudæa frendens obijcit procellis
Te neci damnans: moderantis expers
Nautæ phaselus non ope remigis,
Veliue currit humidas pelagi vias:
Se placidi sternunt fluctus, se lucidus æther,
Nube carens, ventisque serenat.
Iam Paphon, atque Rhodon,
Cretamque linquit, iam Zacynthi littora,
Et Cephalenum legit, Actiasque
Prospicit oras.

ANTISTROPHE III.

Versuum XIII.

O QVAE trecentis hæc freta nauibus
Regina sulcans, Cæsarem
Armis lacessens, vltimam
Regnis parabas Italis ruinam:
Patrio pulsam lare MAGDALENAM
Si fluctuantis ludibrium maris,
Escam futuram piscibus, nunc cerneres
Cælicolas inter diuini nectaris haustu
Sublatam super æthera vesci,
Deliciisque frui
Cælestis aulæ, quid tibi mentis foret?
Quid decor formæ, Phariusque fastus,
Sceptraque prosunt?

EPODVS III.

Versuum X.

EN luce functa habes pudendam regij
Solùm nominis atro
Regni è funere gloriam:
Nec læta vixisti; superstes
Vix vna puppis reddidit
Te patrio profugam Canopo.
Conderis & viuens latebris abstrusa sepulchri,
Coacta mox lethum colubri morsibus
Vltro subire, Cæsaris
Subducenda triumpho.

STROPHE IV.

Versuum XIII.

AT MAGDALENE per Siculum fretum
Rabiem Charybdis præterit
Secura, finesq́; Italos
Egreßa, tendit Gallicas ad vrbes.
Huc Dei nutu, superumq́; ductu
Appulsa portum Massiliæ tenet,
Nomenque Christi gentibus dissеminat.
Hinc abrepta colit pendens in montibus antrum,
Quod frontem prope sydera tollit.
Hìc gemit, & lacrymat:
Hìc Angelorum cœtibus canentium
Adstat: hic vnum meditata Christum,
Se quoque nescit.

ANTISTROPHE IV.

Versuum XIII.

O ME patrato crimine ſordidum,
O me iacentem reſpice
Dux alma pœnitentium;
Te Chriſtus audit: nam tuis ſepulchro
Excitat fratrem precibus: furentis
Te de Draconis faucibus eximit,
Et lympidas è rupe lymphas elicit.
Salue cara Deo rupes, fons inclyte ſalue.
Iam Pindi mihi culmina ſordent:
Tu, ſacra lympha precor,
E corde prome lacrymas: pro carmine
Execror myrtum; mihi det coronam
Ramus oliuæ.

EPODVS IV.

Versuum X.

O TER *beatum, qui dolore percitus*
Vitæ turpiter actæ
Labes fletibus eluit.
Virtutis in regno vel ipsis
Vero referta gaudio
E lacrymis oritur voluptas.
Nil tamen in tuto mortalibus, vltima donec
Recludat hora cuique sortem; Gloria
Perennat vna Cælitum
Extra vulneris ictum.

DE S. LAVRENTIO ODE.

HVius Odæ Strophas, & Antiſtrophas omnes verſus duodecim, verſuum verò genera decem abſoluunt; Iambicus trimeter, Alcaicus dactylicus, Aſclepiadæus, Iambicus dimeter hypercatalecticus, Heroicus, Iambicus trimeter catalecticus, Sapphicus, Glyconius, Iambicus trimeter acatalecticus, & Alcæi Dactylicus heroicotrochaicus, vt ſubiecto numerantur in ſchemate.

I.	Ex Horatio Epod. Ode 1.	Ami- ◡ — Iamb.	ce . pro- ◡ — Iamb.	pugna- — — Spond.	cula. ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
II.	Lib. primo Ode 9.	Sorac- — — Spond.	te . nec ◡ — Iamb.	iam . — Cæſ.	Juſtine- — ◡ ◡ Dactyl.	ant . onus — ◡ ◡ Dactyl.		Alcæi dactylicus ex quatuor pedibus, & cæſura.
III.	Lib. primo Ode 1.	Mœ.e- — — Spond.	nas . ata- — ◡ ◡ Dactyl.	uis — Cæſ.	edite . — ◡ ◡ Dactyl.	Regibus . — ◡ ◡ Dactyl.		Aſclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæſura.
IV.	Lib. primo Ode 9.	Syluæ . — — Spond.	labo- ◡ — Iamb.	rantes . — — Spond.	gelu- ◡ — Iamb.	que — Cæſ.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & cæſ.
V.	Lib. primo Ode 7.	Lauda- — — Spond.	bunt . ali- — ◡ ◡ Dactyl.	i . cla- — — Spond.	rā Rhodon. — ◡ ◡ Dactyl.	aut . Myti- — ◡ ◡ Dactyl.	lenen — — Spond.	Heroicus exameter.
VI.	Lib. primo Ode 4.	Vulca- — — Spond.	nus . ar- ◡ — Iamb.	dens . v- — — Spond.	rit . of- ◡ — Iamb.	fici- ◡ — Iamb.	nas — Cæſ.	Iambicus catalecticus ex quinque pedibus, & ſyllaba.
VII.	Lib. primo Ode 11.	Iam . ja- — ◡ Troch.	tis . ter- — — Spond.	ris. niuis . — ◡ ◡ Dactyl.	atque . — ◡ Troch.	diræ — ◡ Troch. vel	Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VIII.	Lib. primo Ode 9.	Syluæ. — — Spond.	labo- ◡ — Iamb.	rantes . — — Spond.	g lu- ◡ — Iamb.	que — Cæſ.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & ſyllab.
IX.	Lib. primo Ode 3.	Sic . Te . — — Spond.	Diua . po- — ◡ ◡ Dactyl.	tens . Cypri — ◡ ◡ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
X.	Epodon Ode 9.	Quando . — — Spond.	repoſ- ◡ — Iamb.	tum . Cæ- — — Spond.	cubum. ad. ◡ — Iamb.	feſtas . — — Spond.	dapes ◡ — Iamb.	Iambicus trimeter acatalecticus e ſex pedibus.
XI.	Epodon Ode 11.	Vt . priſ- — — Spond.	ca . gens . ◡ — Iamb.	morta- — — Spond.	lium ◡ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
XII.	Lib. primo Ode 9.	Flumina . — ◡ ◡ Dactyl.	conſtite- — ◡ ◡ Dactyl.	rint . a- — ◡ Troch.	cuto . — ◡ Troch vel	Spond.		Alcęi dactylicus, heroicotrochaicus ex duobus Heroici dactylis, & duobus trochæis.

STROPHE I.

Versuum XII.

IBERA tellus, Austrio
Sub Rege felix, aurifero Tagi
Te dicant alij flumine nobilem,
Te classe, te bello ferocem,
Oceani dominam celebrent, Regnisq́; potentem:
Hic Peruanis diuitem metallis,
Mexici gazis, Arabumq́; conchis,
Et mercibus Goæ beatam
Te laudet: fera prælia
Extollat alter, & triumphos Caroli,
Ac temperatis viuidum
Consilijs animum Philippi.

ANTISTROPHE I.

Verſuum XII.

TE concinam Laurentij
Sacro Parentem lumine fulgidam:
Non illi facie funeris horrida
Immane tortoris repertum
Excuſſit ſolida veræ pietatis amorem
E mente: palmis nobiles, & oſtro
Clarus en inter Proceres, decorem
Indutus æternum, phalangis
Addit ſe comitem Duci,
Cui ſaxa primùm poſt trucem Chriſti necem
Coniecta probro gloriam,
Interitu peperere vitam.

Eiusdem Odæ versus numero nouem, octo vero genera versuum habet Epodus: Iambicum trimetrum, Dactylicum Alcmanium heroicum, Heptametrum Archilochium, Archilochium semitrochaicum, Iambicum trimetrum catalecticum, Glyconium, Semelegum, ideſt dimidiatum elegiacum, integrum Heroicum.

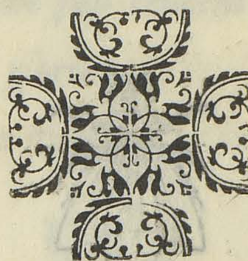
I.	ExHoratio Epod. Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repoſ-* υ — Iamb.	*tum. Cæ-* — — Spond.	*cubum. ad.* υ — Iamb.	*feſtas.* — — Spond.	*dapes* υ — Iamb.		Iabicus trimeter 6.pedibus cõſtãs.
II.	Lib. primo Ode 7.	*Mobili-* — υ υ Dactyl.	*bus. po-* — — Spond.	*maria.* — υ υ Dactyl	*riuis* — — Spond.				Alcmanius dactylicus ex 4. vltimis Heroici pedibus.
III.	Lib. primo Ode 4.	*Vitæ.* — — Spond.	*Sũmæ. bre-* — υ υ Dactyl.	*uis. ſpem.* — — Spond.	*nos. vetat* — υ υ Dactyl.	*incho-* — υ Troch.	*are.* — υ Troch.	*longam* — υ Troch.	Heptameter Archilochius e 7. pedibus: primi 4. ex heroico, tres vlt.ex trochaico.
IV.	Lib.ſecũdo Ode 18.	*Non. e-* — υ Troch.	*bur. ne-* — υ Troch.	*q; aure-* — υ Troch.	*um.* — Syllab.				Semitrochaicus Archilochius e tribus Trochæis, & Syllab.
V.	Lib. primo Ode 4.	*Vulca-* — — Spond.	*nus. ar-* υ — Iamb.	*dens. v-* — — Spond.	*rit. of-* υ — Iamb.	*fici-* υ — Iamb.	*nas* — Cæſ.		Iambicus trimeter catalect. ex 5. pedibus, & ſyllab.
VI.	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repoſ-* υ — Iamb.	*tum. Cæ-* — — Spond.	*cubum. ad.* υ — Iamb.	*feſtas.* — — Spond.	*dapes* υ — Iamb.		Iambicus trimeter ſex pedum.
VII.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — υ υ Dactyl.	*tens. Cypri* — υ υ Dactyl.					Glyconius e tribus pedibus.
VIII.	Epodon Ode 11.	*Scribere.* — υ υ Dactyl.	*verſicu-* — υ υ Dactyl.	*los* — Cæſ.					Semelegus dactylicus ex duobus dactylis, & Syllaba.
IX.	Lib. primo Ode 7.	*Lauda-* — — Spond.	*bunt. ali* — υ υ Dactyl.	*i. cla-* — — Spond.	*ra Rhodon.* — υ υ Dactyl.	*aut. Myti-* — υ υ Dactyl.	*lenen* — — Spond.		Heroicus exameter e ſex pedibus.

EPODVS I.

Versuum IX.

ACRES quid iras aggeras Rex barbare?
Impauidus contemnere nouit
Hispanus iuuenis Regum fera iussa. Quid flagellis
Nuda membra saucias,
Curuis & hamis lancinata carpis?
Fortis resistit. Heu quid impium struis?
Mens hæret: trepidat. Quibus
Dire Tyranne feris,
Te quibus exæquem Colobi sæuissime monstris?

STROPHE II.

Versuum XII.

VAGAS ad vndas Tybridis
Lactauit altrix vberibus Lupa
Infantes geminos: pinnigero puer
Delphinis in dorso natantis
Sæpe Dicharchæo ludens è littore visus;
Et vulnerati pro pedis medela
Hospitem narrant hominis leonem:
Hunc inter atroces ferarum
Incursus pauidum, canis
Vt blandiens, adiuit agnitum leo:
Ambosq; pubes Romuli
Obstupuit sibi gratulantes.

ANTISTROPHE II.

Versuum XII.

SEV prisca verum proferat,
Seu fingat ætas; aspide sæuior
Hyrcanisque feris mens hominis furit.
Non vrsus insectatur vrsum:
Non perimit colubrum coluber; non tigrida tigris;
Humana virgas gens, rotas, & vncos
Intulit terris, pedibusque mortis
Aptauit alas. *Quid Perilli*
Infandum memorem bouem?
Nec sontibus, vel hostibus solùm minax:
Sui ministram gaudij
Perniciem cupit innocentum.

EPODVS II.

Versuum IX.

TE matricida, te lues mortalium
Incessit tam dira cupido?
Nam facibus passim incensam populatus ignis Vrbem
Te iubente, fletibus,
Clamore, luctu, cladibus, ruinis,
Complens, in atri verterat formam rogi:
Tunc lætus, fidibus canens
Diceris excidio
Ausus Troiano miseram componere Romam.

STROPHE III.

Versuum XII.

QVO Musa Dirces prouehunt
Te vela? ferri per tragicos amas
Terrores? Rutilum sydus Iberiæ,
Atlantis emergens ab vndis
Te reuocat dira tostus LAVRENTIVS olim
In crate: formæ nec decor, nec ætas
Ferreos flectunt animos. Tyrannus
Deridet abstersum cruorem
Cælestis Pueri manu.
Ludi nè vanis perferam præstigijs?
I miles, inquit; perditus
Det meritas reus igne pœnas.

ANTISTROPHE III.

Versuum XII.

ET ecce raptim ſtrenuus
Athleta Chriſti traditur ignibus:
Hos inter thalamus vectibus æreis
Compactus excepit iacentem.
Tres ò Iordanis Pueri, decus Iſacidarum,
Vt veſtra flammis emicat probata
Diſpari virtus celebris corona,
Quos par adegit cauſa morti
Vltro exponere pectora?
Non vos Deira militum cohortibus,
Equis, & armis obſtrepens
Terruit, aut ſonitus tubarum.

Deira à D. Hieronymo Dura, campus Babylonis, à ſeptuaginta, & Vaticana Græca Δεηρᾶ nominatus.

EPODVS III.

Versuum IX.

NON vos furentis Regis atrox commouet
Aspectus: Nos, dicitis, ò Rex;
Non aurũ, aut statuas colimus: Deus Israel colendus:
Ille solus est Deus.
Frustra catenis alligas lacertos,
Et nos in ignes coniicis: nam præpotens
Illæsos Deus eruet,
Si volet, atra licèt
Fluctuet vndanti flammarum vortice fornax.

STROPHE IV.

Versuum XII.

NEC vana spes: innoxius
Vos lambit ignis, vitreus vt liquor,
Non ausus teneram lædere corporum
Cutem; sed infrendens, voraxq́;
Fertur in adstantes, ardenti membra vapore
Hausturus: in vos obsequens, fauenti
Dum Deo grates canitis, furorem
(Res mira) compescens, aënis
Vinctos nexibus accipit,
Reddit solutos, vinctus ipse, languidus,
Inermis. At Laurentium
Lethiferis petit acer armis.

ANTISTROPHE IV.

Versuum XII.

ARCTÆ coercent compedes,
Nudumque prunis concolor æs cremat,
Iam corpus celeri corripit impetu,
Iam flamma proserpens adurit,
Et carnem vorat, & graciles depascitur artus.
Immotus Heros, ut doloris expers,
Vt rosas inter, viridesq; myrtos
Ferale tormentum virili
Spernit pectore, dum truci
Adipem liquatus igne manat: lumina
Auertit intuentium
Terribili laniena visu.

EPODVS IV.

Versuum IX.

ASSATVS ille, gestiens plenus Deo
Solui nexu corporis, insit
Ore renidenti: Fumant tibi iam Tyranne, cocta hęc
Membra : mande, vescere :
En Aula Cæli se mihi recludit.
O quam beatè moreris! Inclytus magis,
Inuictissime Martyrum,
Nullus obire potest:
Hostibus insultas victor, cadis hostia Christo.

DE S. LVDOVICO
REGE GALLIARVM ODE.

Singulis in Strophis, & Antistrophis huius Odæ versus sunt duodecim: genera verò versuum omnino nouem: Glyconius, Iambicus trimeter, Alcaicus dactylicus, Iambicus dimeter, Sapphicus, Asclepiadæus, Iambicus trimeter catalecticus, Adonius, Heroicus, omnes ex Horatio, vt schema subiectum docet.

I.	Ex Horatio Li. 1. Ode 3.	*Sic. Te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
II.	Epodon Ode 1.	*Ibis.* — — Spond.	*libur-* ∪ — Iamb.	*nis. in-* — — Spond.	*ter. al-* ∪ — Iamb.	*ta. na-* ∪ — Iamb.	*uium* ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
III.	Lib. primo Ode 9.	*Vides.* ∪ — Iamb.	*vt. alta.* ∪ — — Iamb. Cæs.	*stet. niue* — ∪ ∪ Dactyl	*candidum* — ∪ ∪ Dactyl.			Alcaicus dactylicus ex quatuor pedibus, & cæsura.
IV.	Epodon Ode 2.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ∪ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
V.	Lib. primo Ode 2.	*Iam. sa-* — ∪ Troch.	*tis. ter-* — — Spond.	*ræ. niuis.* — ∪ ∪ Dactyl.	*atque.* — ∪ Troch.	*diræ* — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
VI.	Lib. primo Ode 1.	*Mæce-* — — Spond.	*nas ata-* — ∪ ∪ Dactyl.	*uis. edite.* — — ∪ ∪ Cæs. Dact.	*Regibus.* — ∪ ∪ Dactyl.			Asclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæsura.
VII.	Lib. primo Ode 9.	*Sorac-* — — Spond.	*te. nec. iam* ∪ — — Iamb. Cæs.	*sustine-* — ∪ ∪ Dactyl.	*ant. onus* — ∪ ∪ Dactyl.			Alcaicus dactylicus ex pedibus 4. & cæsura.
VIII.	Lib. primo Ode 3	*Sic. te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
IX.	Lib. primo Ode 3.	*Nil. mor-* — — Spond.	*talibus.* — ∪ ∪ Dactyl.	*arduum. est* — ∪ ∪ Dactyl.				Idem genus.
X.	Lib. primo Ode 4.	*Trahunt.* ∪ — Iamb.	*que. sic-* ∪ — Iamb.	*cas. ma-* — — Spond.	*chinæ.* ∪ — Iamb.	*cari-* ∪ — Iamb.	*nas* — Cæs.	Iambicus trim. catalecticus ex quinque pedibus, & syllaba.
XI.	Lib. primo Ode 11.	*Terruit.* — ∪ ∪ Dactyl.	*Vrbem.* — ∪ Troch.					Adonius ex duobus pedibus.
XII.	Lib. primo Ode 7.	*Landa-* — — Spond.	*bunt. ali* — ∪ ∪ Dactyl.	*i. cla-* — — Spond.	*ra Rhodon.* — ∪ ∪ Dactyl.	*aut. Myti-* — ∪ ∪ Dactyl.	*lenen* — — Spond.	Heroicus exametér.

STROPHE I.

Versuum XII.

OBIECTV gemini maris,
Illinc Pyrenes, arduis hinc Alpium
Præcincta muris: ingenio soli,
Fluxuque diues fluminum:
Fortium turmis equitum verenda,
Heroum genitrix Gallia, bellicis
Fœcunda palmis: inclyta Regibus,
Quos longa serie dedit
Prisci Capetij genus:
Vt inter omnes thure LVDOVICVS
Cultus, & aris
Cælesti radiat vinctus diademate frontem!

ANTISTROPHE I.

Verſuum XII.

QVAS dudum mea parturit
Mens fœta laudes, Regis educ optimi
In lucis oras, Aonij lyra
Sonora cantus obſtetrix.
An piæ primum ſtudium Parentis
Formandi puerum moribus integris,
Doctæque raris Palladis artibus;
An celſæ decus indolis
Dircæis celebrem modis?
En blanda prodis Comitas, Pudorque,
Lenis & oris
Maieſtas, ac forma, decens & Gratia linguæ.

Eiusdem Odæ omnes Epodi constant ex versibus nouem, & ex octo generibus versuum: Iambico dimetro, Glyconio, Sapphico, Iambico trimetro, Iambico dimetro hypercatalectico, Pherecratio, Asclepiadæo, Iambico trimetro catalectico, quibus vsus est Horatius, vt in schemate subiecto patet.

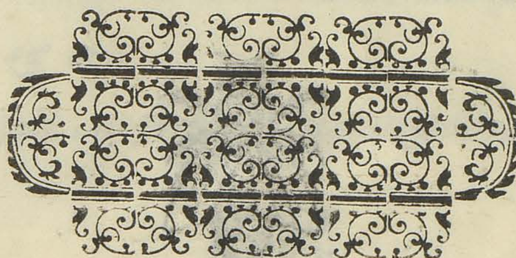
I.	Ex Horatio Epod. Ode 2.	*Vt. pris-* — — Spond.	*ca. gens.* ∪ — Iamb.	*morta-* — — Spond.	*lium* ∪ — Iamb.			Iambicus dimeter ex quatuor pedibus.
II.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
III.	Lib. primo Ode 2.	*Iam. sa-* — ∪ Troch.	*tis. ter-* — — Spond.	*ris. niuis.* — ∪ ∪ Dactyl.	*atque.* — ∪ Troch.	*diræ* — ∪ Troch. vel	— — Spond.	Sapphicus ex quinque pedibus.
IV.	Epodon Ode 9.	*Quando.* — — Spond.	*repos-* ∪ — Iamb.	*tum. cæ-* — — Spond.	*cubum. ad* ∪ — Iamb.	*festas.* — — Spond.	*dapes.* ∪ — Iamb.	Iambicus trimeter sex pedum.
V.	Lib. primo Ode 9.	*Syluæ.* — — Spond.	*labo-* ∪ — Iamb.	*rantes.* — — Spond.	*gelu-* ∪ — Iamb.	*que* — Cæs.		Iambicus dimeter hypercatalecticus ex 4. pedibus, & cæs.
VI.	Lib. primo Ode 5.	*Nigris.* — — Spond.	*æquora.* — ∪ ∪ Dactyl.	*ventis* — — Spond.				Pherecratius trium pedum.
VII.	Lib. primo Ode 1.	*Mæce-* — — Spond.	*nas. ata-* — ∪ ∪ Dactyl.	*uis.* — Cæs.	*edite.* — ∪ ∪ Dactyl.	*Regibus.* — ∪ ∪ Dactyl.		Asclepiadæus ex quatuor pedibus, & cæsura.
VIII.	Lib. primo Ode 3.	*Sic. te.* — — Spond.	*Diua. po-* — ∪ ∪ Dactyl.	*tens. Cypri* — ∪ ∪ Dactyl.				Glyconius ex tribus pedibus.
IX.	Lib. primo Ode 4.	*Nec. pra-* — — Spond.	*ta. ca-* ∪ — Iamb.	*nis. al-* — — Spond.	*bicant.* ∪ — Iamb.	*prui-* ∪ — Iamb.	*nis* — Cæs.	Iambicus trim. catalecticus ex quinque pedibus, & sylliba.

EPODVS I.

Versuum IX.

NON me tamen moremini:
Plectrum prouocat aureum
Pulchrius fulgens teneris ab annis
Laus parta bello. Iactet Alcidæ manu
Infantis enectos colubros
Ficto Græcia plausu.
Ut primum nituit murice regio
Heros gloria Sequanæ,
Impuber armis comprimit rebelles.

STROPHE II.

Versuum XII.

AST ætas vbi firmior
Accessit, omnis abstinens culpæ, Deo
Deuota iungit pectora, dotibus
Virtutis auctus: commoda
Vrbium curat: studiosus æqui
Regum delicias spernit, & otium
Fontem malorum claudit, & amouet
Luxum criminis illicem:
Iustis præmia diuidit,
Prauosq́ue pœnæ corrigit timore.
Sic populorum
Munit amore latus, non ense, aut militis hastis.

ANTISTROPHE II.

Versuum XII.

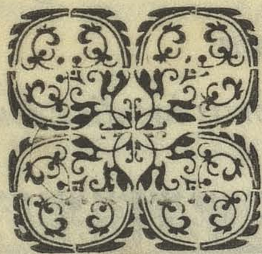
HORTI Pulchra per areas
Hinc inde transfert candidum virgo pedem,
Quà mira florum pompa recluditur:
Seu quos dedit Britannia,
Vel Tagi potor, Sporadumue cultor,
Mox voluens oculos, vndique conspicit,
Et hæret anceps, quem sibi deligat:
Illìc floret amaracus,
Hìc albet breue lilium,
Floresque pandunt aduenæ decorem:
Denique certa
Omnibus illa rosæ Pæstanum prætulit ostrum.

EPODVS II.

Versuum IX.

FLOREM tibi quem ſeligam?
Te ſceptro potior fides,
Alme Rex, clarat Themis, & ſorores,
Pietaſque maius adferunt tibi iubar,
Gemmata quam veſtis, vel aurum:
At quæ clarior aſtri
Naſcentis radijs fulſit, & in tuo
Fulget corde, rapit ſacra
Me luce flagrans Caritas canentem.

STROPHE IIII.

Versuum XII.

HÆC te nectare Cælitum
Pascit, Deique nunc beat præsentia:
Hæc vna quondam, dum tuus induit
Caduca membra spiritus;
Se tibi iunxit comitem, viæq;
Index, te Superùm cœtibus addidit.
Hinc liberali spargis opes manu,
Siue Altaria construis,
Seu sacras reficis Domos,
Ades vel ægris, vel iuuas egenos:
Hac duce bellum
Suscipis, & mortis iaculis caput obijcis vltro.

ANTISTROPHE III.

Versuum XII.

VRBIS nam Solymæ vicem
Dolens, vt impiam opprimas tyrannidem,
Pacata Regni linquis, & horridis
Armis petens Pelusium,
Traijcis textis trabibus phalanges,
Quà septemgemino cærula flumine
Nilus colorat: mœnia vix quatis
Arcis, cùm subitus fores
Recludit pauor hostium;
Mox victor agmen militum patentes
Ducis in agros,
Hostilesq; acies geminata clade trucidas.

EPODVS III.

Versuum IX.

SPES sæpe quo propinquior
Arridet, celeri fuga
Exitus cœptis adimit secundos.
Inuadit eheu te lues, & Celticas
Infesta vis morbi, famesque
Vexat dira cohortes:
Illinc flumen aquis, hosticus hinc furor
Denso circuit agmine:
Pugnatur; atrox fœdat arua cædes.

STROPHE IV.

Versuum XII.

VICTVM gloria non minor
Te sequitur, Heros magne, quàm cũ vinceres.
Constans recusas Martis ab alea
Lembo per amnem subtrahi.
Vna nos omnes, eademque pugnæ
Sors, inquis, maneat: Vos ego deseram?
Regemque vestrum me fuga polluet?
Captiuo tibi quas minas,
Quæue opprobria barbarus
Infert Tyrannus? sæua quot tuorum
Funera cernis?
Tu tamen immotus Christo spem ponis in vno.

ANTISTROPHE IV.

Versuum XII.

NVTANTES animos fide
Firmas, iacentes erigis. Quid, ais, cadit
Spes vestra? curas pellite lugubres:
Probat Deus quos diligit:
Hos & educit memor e periclis.
Olim quæ populus pertulit Israel?
Hæc ipsa tellus testis: ad inuium
Rubri dum pelagi fretum
Vrgebat Pharao ferox
Equis, & armis; obsequens repentè
Scinditur æquor,
Erectisque vagæ lapidescunt mœnibus vndæ.

EPODVS IV.

Versuum IX.

ELECTA ſiccis tranſilit
Gens plantis: mare ſæuiens
Defluit rurſus: rapit inſecutum
Ducem procellis, & quadrigas obruit.
Sic fatus, haud expes tueris
Flexo poplite Cælum.
Lux ò Chriſtiadum maxima Principum,
Heros inclyte, qui tui
Æquent honorem carceris, triumphi?

STROPHE V.

Versuum XII.

DAT dirus tibi Mempheos
Pœnas Tyrannus. En suorum concidit
Ferro peremptus, sertaque laurea
Mutat cupressi frondibus:
Tuque dimissus, redimensq; captos,
Oppressosque graui seruitij iugo,
Appellis Aces littoribus ratem.
Hìc te Christicolæ tenent,
Ut sis certa cadentium
Tutela rerum: haud te trahunt paterni
Commoda Regni,
Nec Genitricis amor, Procerum nec vota, precesq;.

ANTISTROPHE V.

Versuum XII.

NON est, quæ premat acrior
Te cura, quam Christi superbos frangerē
Hostes, & almo Nomine, gentium
Delere cultus impios.
Nec pium belli studium remittis,
Donec te Libye sanguine diffluens
Palma potitum, corporis exui
Arctis nexibus adspicit.
Nunc ò verticis Incola
Cælestis, audi quas preces decorum
Pallida vultum
Relligio mœrens lacrymis tibi fundit obortis.

EPODVS V.

Versuum IX.

INVICTE Rex, en Gallia
Iuncta est rursus Iberiæ
Sanguinis vinclis: animos, & arma
Fac iungat arctum fœdus. Heu quot conficit
Europa se discors in oris?
Squalet Punica tellus:
Te deuincta vocat Græcia compede,
Iordanes vocat, & sacrum
Christi Sepulchrum vindicem moratur.

DE SANCTA
ELISABETHA
LVSITANIÆ REGINA
HYMNVS

SEv ode tricolos triſtrophos ex Epodis Horatianis tria verſuum genera , totidemq; verſus continens in ſingulis Strophis: Iambicum ſcilicet trimetrum acatalecticum & communem , Semelegum dactylicum , & Iambicum dimetrum .

Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —

Dactyl.	Dactyl.	Cæſ.
— ᴗ ᴗ	— ᴗ ᴗ	—

Spond.	Iamb.	Spond.	Iamb.
— —	ᴗ —	— —	ᴗ —

DOMARE cordis impetus Eliſabeth
Fortis , inopſq; Deo
Seruire , Regno prætulit .

En fulgidis recepta cæli sedibus,
Sydereæq; domus
Ditata sanctis gaudijs
Nunc regnat inter Cælites beatior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint Regni bona.
Patri potestas, Filioq; gloria,
Perpetuumq; decus
Tibi sit alme Spiritus.

De Eadem Hymnus.

Iambici puri omnes Catulliani Senarij.

Opes.	*decuſ*	*q; re*	*gium.*	*reli-*	*queras*
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.
ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —
Phaſe-	*lus. il-*	*le. quem.*	*vide-*	*tis. Hoſ-*	*pites*

OPES, decuſq; regium reliqueras
Eliſabeth, Dei dicata Numini;
Recepta nunc bearis inter Angelos:
Libens ab hoſtium tuere nos dolis.
Prai, viamq; dux ſalutis indica:
Sequemur. O ſit vna mens fidelium;
Odor bonus ſit omnis actio, tuis
Id innuit roſis operta Caritas.
Beata Caritas, in arce Syderum
Potens locare nos per omne ſeculum.
Patriq; Filioq; ſumma gloria,
Tibiq; laus perennis alme Spiritus.

POENITENS.

ODe ex Epodis Horatianis dicolos diſtrophos, ideſt ex duplici genere verſuum, trimetris Iambicis alternatim poſitis dimetriſque.

Iamb. ᴗ —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —
	Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —	

SEPVLTVS alta criminum caligine,
Sæuiſq; vinctus nexibus,
Non ſub latebris lapidis alter Lazarus
Claudor, ſed hac circumferor
Defunctus infauſta ſub vrna corporis.
Iam lingua nullos ederet
Sonos: carerent aridi motu pedes,
Triſteſq; pallerent genæ:
Humi iacerem, nec viderent lumina
Nitentis aëris iubar.
Sed ne caducum vita corpus deſerat,
Vicem perempti ſpiritus
Chriſti benigna ſupplet indulgentia,
Lutoq; reddit illito

Oculis suam lucem. Quid ah, quid intuor
Miser? tenent me compedes,
Laterumque versant sordidum manus opus:
Et quæ fouet me blandiens
Placido sinu Voluptas vera Dalila
Stringit minacem forficem.
Formidolosis in cauernis saltuum
Cubile tellus exhibet,
Solumque glandes se mihi dant pabulum:
Famis voratus dentibus
Perire cogor inter immundas sues.
Supplex reuertar ad Patrem:
Culpam fatebor, & profusis lacrymis,
Vt cæcus ille vitreis
Siloes aquis se diluit, cor diluam,
Quod noxa fœdat sordibus.
Sed heu catena nexibus mihi pedes
Arctans abire me vetat:
Hæc dira vincla tu Deus Clementiæ
Solus potes dissoluere,

Meamque ſolus tu potens Ægyptio
    Leuare ceruicem iugo.
Non ego mihi Moſen, tuam ſed gratiam
    Ducem regreſſus flagito:
Huius per atras noctis vmbras luceat
    Ignis, viamq; dirigat,
Tutamque plantis virga pandat orbitam
    Rubri per vndas æquoris,
Et inſequentium cohortes hoſtium,
    Equos, & axes obruat.
Sic ipſe liberum metu ſequens iter
    Vtinam ſerenum conſpicer
Parentis aſpectum: ad pedes nam procidam,
    Gemenſque coram proloquar:
Reuertor ad te pœnitens; per inuias
    Abduxit errantem vias
Me culpa: peccaui talentis traditis
    Abuſus: ad te pœnitens
Reuertor. Ah te, qui tui ſunt muneris,
    Hic fletus, hic meus dolor

Placent: & ò benigne da Pater mihi,
Tuas vt AEdes incolam,
Tibique iunctus Caritatis annulo
Non ampliùs te deseram.
Hoc vna, quæ colore splendet cærulo,
Præstare vestis est potis:
Hanc nullus vsus, nulla deterit dies,
Fur nullus aufert: hanc mihi
Si largiare, corde dicam gestiens,
Corusca sordet Purpura.

CIRCAEI POCVLI
ALEXIPHARMACVM.

HEndecaſyllabi Catulliani ex quinque pedibus conſtantes, qui præter Pyrrichium omnes diſsyllabos pedes in primam ſedem admittunt, in ſecundam ſemper Dactylum, tres in reliquas Trochæos.

Spond. — —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch — ᴗ	Troch. — ᴗ
Troch. — ᴗ	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch. — ᴗ
Iamb. ᴗ —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch. — ᴗ

INSERTAE vario nitore gemmæ
Cum crater micat aureus, rubetq;
Stillans nectareo liquore Bacchi,
Quem de purpureis premunt racemis
Præla Celtica, vel ferax Falerni
Promit vinea, dum furens adurit
Sirius canis arua, ſi niuali
Alget frigore, quid petat, vel optet
Qui ſitit, ſibi gratius bibenti?
Sorbens ſi tamen, inſcius venenum,
Quod latet, ſimul hauſerit; quis illum

Dixerit propria perire culpa?
Talis blanda libidinem puella
Excitat roſeis genis, & ore,
Quo nil pulchrius Ida vidit vnquam:
Quærunt hanc iuuenes, & intuentur
Intentis oculis, amant, & omni
Huic grati ſtudio placere curant;
Nouerint licet hinc luem creari
Vino lethifero magis nocentem.
O noſtram male prouidam iuuentam
Sciens exitium ſubit, volenſque.
Quæ vis effera feruet in medullis?
Hæc, quicquid rationis auget vſum
Sugens abripit, implicatq; curis
Impuris animum, necatque ſenſus;
Quos dictat bona mens. Comæ decore
Sic arbor ſpoliatur ob tenaces
Amplexus hederæ, peritq; languens
Vitali prope deſtituta ſucco.
Clades hinc fluit omnis, omne manat

Genus flagitij. Paris Lacænæ
Captus Hospitæ amore, fas fidemq;
Lædens, qua prius ipse se; paternum
Hac regnum face perdidit. Quis ignem
Nescit è gelidis aquis obortum,
Narcissi miseram vicem? Puellas
Quid Pandionias, scelusq; Terei?
Seu te Pyrame, flebilemq; Thisben,
Vel Phædræ memorem truces amores,
Aut potus magici dolos? Atrocem
Non Circe pateram: suis Libido
Magis sæua, sequacibus ministrat.
Permessi meritò chorus, ferarum
Sumptis moribus, asseclas Vlyssis
Indutos specie canit ferina.
Satis propudij malum, & furentis
Infortunia pestis e profana,
Ac sacra Historia patent: loquare
Omnium vice tu reuincte Sampson
Fraude fœminea. Fero medelam

Morbo

Morbo quærimus: hanc opus parare
Dolosi madidis liquoris haustu:
Hac auertere Iudicem supremum;
Ne sui super impios ab alto
Effundat calicis seuerus iram.
Nos Ioseph fugiens docet tueri
Immunem vitij nota Pudorem.
Non placet fuga; te monet fugare
Torris ignibus innocens Aquinas.
Fuga, vel fuge. *Non vbiq; semper*
Est fugæ locus, inquis, & fugantem
Hostit illecebris nimis voluptas.
Blandæ gratiâ te, iubarq; formæ
Si potentius ense, vel sagittis
Comminus petet, eminusue; mentem
His tamquam Clypeo tuere dictis:
Permanet scelus, auolat voluptas:
Vindex subsequitur dolor perennis.

VEXILLVM CARITATIS
AD
NICOLAVM BARBERINVM
GERMANVM FRATREM.

IN ILLA VERBA IOB.

Militia est Vita Hominis super Terram.

Hendecasyllabi Catulliani, qui supra.

QVOD dixi semel, hæreat repostum
Amantissime frater in medullis.
Duros militiæ refert labores
Infelix hominum, fugaxq; Vita.
Nam dum pondere corporis grauatur
Christi cultor, vt hosticis ab armis
Se miles tueatur est necesse:
Iuges excubias agens, famemq;
Et sitim toleret, dolosq; vitet,
Quos sub illecebris procax voluptas

Abdit nequitiæ graues veneno:
Frangat horribilem furentis Iræ
Impetum, Ambitionis & tumultus,
Et his quæ ducibus mouentur arma:
Eludatq; cuniculos latentes,
Quos prauus fodit vſus, & Cupido,
Pertinaciter hinc, & hinc petentes
Munitam ratione Mentis Arcem;
Pro qua Sobrietaſq; Caſtitaſq;,
Ac recti ſtudium, piiq; mores
Ductu præſidioq; Caritatis
Si pugnent, inimica vis fatiſcet;
Hac ne decipiamur, eſt cauendum.
Nullus eſt magis acer hoſtis hoſti,
Quam ſit quiſque ſibi, nocentiorque.
Caritas precor alma, pelle cladem:
Noſtro in pectore fixa nos tuere:
Te ſuperſtite nil poteſt obeſſe:
Nihil nos ſine te poteſt iuuare.
Tu nobis data cælitus, labore

Plurimo retineris, atque cura.
Hoc frater meditemur, hoc agamus.
Non, qui terque, quaterque, millieſq;
Improbis animi obſtitit rebellis
Victor motibus, obtinet beata
Inter agmina Cælitum coronam:
Si cedat ſemel, & tenebricoſum
Sic victus rapiatur ad ſepulchrum.
Sed fortis, vigiliq; mente conſtans,
Qui viuens, morienſq; non reliquit
Diuinæ ſacra Signa Caritatis.

VANITATIS FVGA
AETERNITATIS AMOR.

IAmbici puri Catulliani, trimetri acatalectici, vt ſupra de S.Eliſabetha. *Opes, decuſq; regium &c.*

AMICA veris aura frigus äeris
Amabili tepore temperans, humi
Feracis vberem ſinum recluſerat:
Fugarat atra Sol calore nubila.
Erant odora nuper arua floribus:
Recens virebat herba; cantus alitum
Sonorus obſtrepebat inter arbores:
Fluens nitebat vnda pura fluminum.
Obambulabat hinc & inde luſitans
Vagis recurſibus genus natantium.
Sed ecce feruidæ furor Caniculæ
Agros adurit, æſtuanſq; vitreo
Aquæ dolet liquore riuus exui:
Amat latêre piſcis in receſſibus:
Silent aues, & aura muta deficit.
Hyems iniqua iam recurrit; algidæ

Niues

Niues superna montium tegunt iuga:
Rigata mœret imbre terra: defluit
Fremens in æquor amnis unda decolor,
Vigorq; lætus arborum statim perit.
Vt hæc caduca! luxus Orbis ocius,
Opum dolosa pompa, forma labilis,
Placensq; inanium figura præterit.
Poli superna conspicemur Atria,
Vel umbra noctis absit, aut recesserit
Dies, ut astra luce semper aurea,
Iubarque Apollinis nitent! nec officit
Globis micantibus, vel æstus ingruens,
Vel imbribus, geluue bruma sæuiens.
Quid inter hæc, futura non recogitas,
Dies videre diligens bonos, mea
Supina mens, tuæ salutis immemor?
Solet nocere sæpius, quod allicit.
Parens sit Eua testis. Hisce iugiter
Monemur: omne, quod fugax, relinquere;
Quod est perenne gaudium, requirere.

VERA SAPIENTIA

MORTIS MEDITATIO.

HEndecaſyllabi Catulliani, ex quinque pedibus, quorum primus Spondæus, & Trochæus eſt, alias etiã Iambus: ſecundus quiſque Dactylus: tertius, quartus, & quintus Trochæi.

MVNDI Machina fertur ad ſupremum
Occaſum, rapido rotata gyro
Horarum: grauida dies, & anni
Aluo perniciem gerunt futuram.
Imminet Senibus propinqua lethi
Formidabilis hora: polliceri
Non poteſt ſibi craſtinum Iuuentus.
Mors enim pede præpes eſt vbique;
Et numquam ſatiata paſcit omnem
Ætatem. Pecudes ſolent in agris
Sic depaſcere floſculos, et herbas:
Sic vorat populata flamma meſſem.
Serio vigilare nos oportet.

Vt desiderium tenax fugacis
Vitæ fascinat! Vt trahit voluptas!
Vt cor abripit aura blanda plausus,
Implicat laqueis opum cupido,
Fallit Ambitio, tenetq; luxus!
Stulti quid sequimur Caduca? fulgens
Cæli Regia nos vocat; sed armis
Obniti Pietatis est necesse
Contra nequitiæ dolos. Profusi
Victus illecebræ valete: lusus,
Plausus, pompa facessat: hinc superbum
Sensuum vigor impetum remittit,
Hinc vires animus suas adauget:
Non somno, dapibusq; prægrauetur:
Sumat quod sibi sat, licetque, Corpus:
Sic non lædit vt hostis, impetitque,
Sed pugnat simul, adiuuatq; mentem.
Hospites sumus hoc in Orbe, non hic
Nobis Patria permanens: Inani
Lætamur specie boni. *Peribunt*

Tam-

Tamquam Somnia cogitationes,
Quæ nos immemores perennis Æui
Luce orbant rationis. Inſtitutis
Mens veræ Sapientiæ dicata
Leſſum cogitet, execrata luxum:
Miles non referet decus triumphi
Pugnam non meditatus imminentem.

PERTVRBATVS

ANIMI PRAVI MOTVS

PLACIDA RECTI QVIES.

TRochaicus heptameter cum ſemipede : Ideſt e ſeptem pedibus conſtans , & ſyllaba . Pedum alij Trochæi, & quidem principes , & neceſſario ſemper in impari ; alij Spondæi , & pari ſemper in ſede collocantur : quæ collocatio contraria Iambicis eſt , vti Trochæus eſt Iambo contrarius . Cæterum vt Iambus in Iambico , ita Trochæus in Trochaico ſedes omnes occupare poteſt .

Libe	*re. va-*	*gans per.*	*agros .*	*quo . pa-*	*uore .*	*concu-*	*tit*
— ᴗ	— ᴗ	— ᴗ	— —	— ᴗ	— ᴗ	— ᴗ	—
Troch	Troch.	Troch.	Spond.	Troch.	Troch.	Troch.	Cæſ.
Cæſar .	*ecce .*	*nunc tri*	*umphat .*	*qui . ſu-*	*begit .*	*Galli-*	*am*
— ᴗ	— ᴗ	— ᴗ	— —	— ᴗ	— —	— ᴗ	—
Troch.	Troch.	Troch	Spond.	Troch	Spond.	Troch	Cæſ.

LIBERE vagans per agros quo pauore concutit
Vrbium ciues minaci fronte cladem præferens
Mars iniqua cum cruentus cæde cædes aggerat!
Vrit ædes, culta vaſtat arua , delet oppida,
Triſtibus complet querelis cuncta, luctu, ſanguine .
Attamen procaciter cum circuit præcordia
Blandiens nobis cupido maius infert prælium .

Qualis oras per patentes cinctus Auster turbine
Fertur atrox, & comantes imbre fruges deijcit,
Vinitoris & labores sternit ictu grandinis:
Moxq; frendens acriori vi reuellit arbores.
Talis ingruit, tumescit, infremit Superbia.
Vidit ardens culmen AEtnæ sæpius Trinacria
Igneos globos vomentis tesqua flammis vrere:
Et per ima dorsa vallis saltuosa serpere
Perq; campos, perq; pagos pertinax incendium.
Igne sæuior furenti feruet ira percitus.
Fluctuum se salsa magno Regna tollant impetu:
Carbasis fractis fatiscat quassa puppis horrido
Turgidi maris tumultu; voce clament flebili,
Innocentq; supplicantes dia Cæli lumina
Nauitæ mergi pauentes æstuanti vortice.
Cordis impij procellis nulla par est inquies:
Sensuum motus rebelles vna virtus comprimit,
Si potenter flans ab alto Sanctus adsit Spiritus
Flamen almum, te beatam largiente gratiam
Pura mens dono quietis læta semper exilit:

Siue pontus intumeſcat, ſiue flamma ferueat,
Siue nimbus, atque grando, ſiue bellum ſæuiat.
Nubis expers hora veris vt ſerenat æthera!
Mane ſurgens Sol ab ortu luce fulget aurea:
Vda roris herba guttis, prata rident floribus:
Dulce concinunt volucres frondium ſub tegmine:
Abſq; motu conquieſcit vnda Ponti cærula.
Summa nautis pacet æquor vitreum pellacia,
Ambiat diffuſa Cælum quantauis ſerenitas,
Vna cordis innocentis maior eſt tranquillitas.

FELICITATIS
HVMANAE FVGA
CAELESTIS ADEPTIO.
ELEGIA.

PRætereunt anni, celeri pede labitur ætas,
Et vix orta Dies non reditura fugit:
Circumdantq; breuem varijs discrimina vitam
Casibus: hora graui nulla timore vacat.
Arentes veluti Boreas ex arbore frondes,
Sic homines lethi vis inopina rapit.
Nos tamen affixi terræ traducimus æuum,
Ac si mors vnquam non obeunda foret,
Exactaq; dies ignaua per otia vitæ
Negligat æterna pendere lance Deus.
Prodigus hic auri, sublimes extruit AEdes,
Quæ vasta referunt mole Neronis opus.
Tollitur hinc Aulæ paries, fornixq; decenti
Se spatio profert; porticus inde patet.

Quas animæ afflatu dicas, ſenſuq́ vigere
Vt mira formas exprimit arte color!
AErea ſigna, lapis Parius, pretioſa ſupellex
Vt capiunt animos, intuitumq; tenent!
Ille colens largo ſolers viridaria ſumptu,
Gaudet Agri donis, ingenioq́ ſoli.
Vitrea deuexis paſſim diffunditur hauſtris
Lympha, vago ſerpens culta per arua pede,
Quæ circum irriguis deducta canalibus ambit
Diſtinctas terræ fœtibus areolas.
Hìc frutices creſcunt, frondens ibi germinat arbos:
En illic flores, veris odora cohors.
Tonſilis herba refert, Eoûm inuenta, tapetes,
Et myrtus varias ingenioſa feras.
Hìc procul à curis pandit ſe purior æther,
Iucundumq; ciet frigus ab arboribus.
Per nemoris ſpirant frondes Zephyritides auræ,
Quas volucres lætis vocibus excipiunt.
Attamen optata fruſtratus vterque quiete
Quæ ſua ſunt ſpernens, expetit id, quod abeſt.

Eſt,

Est, qui miratus sortem redeuntis ab Indis
Cæruleum pinu per mare currit iter:
Nec pauet infido vitam concredere Ponto,
Ut magnas alijs præstet adeptus opes.
Ast alius sobolis fœtu protendere gentem,
Coniugijq; bono par putat esse nihil:
Virginis eximiæ formam sua gaudia ducit:
Huic thalamo iungi nocte, dieque cupit.
Sunt, quibus est blandæ plausus gratissimus Aulæ,
Et pueri cantus, voxque sonora lyræ.
Nil illi potius, diro quam gloria bello
Parta, libens clarum sanguine nomen emit.
Adspiratq; manu sceptrum gestare, per enses
Cæde sibi sternens, insidijsq; viam.
O vanas Hominum curas, & inania vota:
Si quis & assequitur, quicquid anhelus auet.
Stillantes cribro latices de flumine portat,
Plenaq; rimarum dolia complet aquis.
Non mihi sint Regum Vitæ, nec funera testes:
Est tua, Rex Salomon, pagina nota satis.

Pierius reſonet cantus, famulatus abundet
Promptus, & aſsyrio ſpiret odore Domus.
Quid regale iubar, vel opum quid gloria prodeſt?
Quid populi plauſus deliciæq; iuuant?
Sunt auræ ſonitus, vel opus, quod aranea texit:
Nectunt, ſint quamuis aurea, vincla manus.
Quid decor eſt formæ? veluti Roſa ſera ſuperbit,
Sole oriente oritur, Sole cadente cadit.
Exeritur viridi ſepto, decerptaq; floret
Viuida, ſed ſubito languet, & atteritur.
Lubrica ſors Regni, ſpinoſis anxia curis,
Inſtabilis fertur vi male nixa rotæ.
Neſciat aduerſos caſus, partiſq; fruatur
Tuta, tamen trepido corde futura timet.
Vt ſtipulæ tenuis vaneſcit ab igne fauilla,
Sic micat, & fugiens gloria Regis abit.
Cætera deficiunt, vt aquæ tenuiſſima bulla:
Sola mihi ſupereſt, qua tumulabor, Humus.
O anime infelix, Terræ quid munera quæris?
Te ſibi, te Cælo condidit ipſe Deus.

Et potes inſanos cordis præferre tumultus
 AEternæ Paci, lætitiæq; Poli?
Hîc te pugna manet, victori debita ſolum
 Palma; coronatus, qui bene pugnat, ouat.
Nec fuerit Chriſti miles certamine victor,
 Humanis humeros ſi grauet exuuijs:
Sobrius huic aptus pugnæ, per commoda tranſit,
 Degit in excubijs, eſurit, atque ſitit.
Legerat ex acie, Domino mandante, trecentos;
 Quos videt è digitis lambere fontis aquas
Dimiſſis alijs Gedeon, quos potus hianti
 Gutture humi pronos flectere crura iubet:
Mox fugat innumeros hoſtes, multiſq; peremptis
 Exigua Madian caſtra phalange capit.
Rebus in his fluxis licitus ſe quatenus vſus
 Proferat, vnda labris parcius hauſta docet.
Haſce natans per aquas canit, arridenſq; voluptas
 Vt Siren varijs attrahit illecebris.
Me miſerum ſpecies vmbræ ludentis in amne
 Decipit, & blandis fallit imaginibus:

Allicit incautum mendax dulcedine cantus,
Donec recludat funeris hora dolos.
Heu quid agam? Densa cingor caligine culpæ:
Noxius ah nimium diluit ora liquor.
Abripiunt motus animum, sic membra natantis
Sæpe trahit vortex, mergit, & haurit aquis.
Ardua res prauos subito deponere mores.
Arbiter est vsus, ni Deus adsit ope.
Criminis heu quanto pressus sub fasce laboro?
Intentant facies mortis, & vmbra metum.
Si venerande senex, Stridon quem protulit Orbi
Virtutum specimen, Christiadumq; decus;
Tu trepidas, meditans supremi temporis horam,
Quamquam sis vitæ conscius innocuæ;
Quas animo voluam curas, quem iugiter ætas
Arguit in scelerum sordibus acta reum?
Terrificæ quoties mortis subit vltimus ictus,
Iure tuis tecum sensibus afficior:
Nempe Tubæ resonans clangor mihi personat aurem,
Horrendumq; Dei nunciat Ira diem.

Siue

Siue legam, capiamue cibum, ſpatierue per Vrbem,
  Languida ſeu noctu membra ſopore leuem;
Acria concipiens vltoris Iudicis ora,
  Anxia mens horret, cor labat, oſſa tremunt.
Parce precor Cuſtos hominum, mihi parce precanti:
  Ah tua Chriſte tuum dextera perdet opus?
Te mihi redde prius, quàm triſtes cedat ad vmbras
  Spiritus: ah tutum lux tua pandat iter.
Hei mihi parce, tuum clemens compeſce furorem:
  Quid miſer heu capiam te ſine conſilij?
Nam ſine te mentes humanas nulla ſalutis,
  Veri nulla boni cura ſubire poteſt.
Temporis amiſſi cruciant diſpendia mentem:
  Ah gemat os, plorent lumina, cor doleat.
Hæc via ſola patet: dolor eſt ſociandus amori.
  Ah tua me ſpecies, te mihi iungat amor.
Me tibi iungat amor, Patris qui ſumma poteſtas
  Terrenumq; regis, ſydereumq; globum:
Tu radijs fulgens, perfecti Forma decoris
  Inſeris omne iubar rebus, & omne decus.

Attamen angusta voluisti clausus in aluo
Virginis, humanas natus obire vices:
Et Crucis in ligno configi, vt morte redemptos
Mortales Erebi faucibus eriperes.
Proh me vecordem? tanto male gratus amori,
Innitar fluxis, & fugitiua sequar?
Ah pereat quicquid gemmarum, quicquid & auri
Diues Arabs, Gangis potor, & Indus habet:
Militiæq; gradus, Regumq; optata facessat
Purpura, seu quicquid suggerit Ambitio.
Proh pereat luxus, pereat male suada voluptas:
Te sine Christe graui dulcia felle madent:
Te sine iucundum nihil est, nec amabile quicquam:
Ipsi in luce sua luce carent oculi.
Iucundus labor est tecum, fit dulcis amaror:
Tu mihi pax cordi, tu mihi Christe quies.
Fac precor, vt recolens noctesq; diesq; requirat
Te mea mens vnum, cogitet, optet, amet.

LAVRENTIVM MAGALOTTVM VTRIVSQVE SIGNATVRÆ REFERENDARIVM

Rusticatum inuitat.

ARVA madent pluuijs, & amabilis aura calores
Iam fregit, celeriq; fuga se proripit æstas:
Rura vocant, lætisq; patens in collibus äer.
Hìc recreor, spatiorq; libens, vbi libera longos
Lumina metiri gaudent obtutibus agros.
Hìc reficit corpus vires, seniumque moratur,
Hìc bona sollicitam tranquillant otia mentem.
Si MAGALOTTE placet tristes deponere curas;
Qua Lacus Albanus vitreïs diffunditur vndis,
GANDVLPHI Pagus veteris pars altior Albæ
Excipiet lare nos modico, qui sufficit vsus,
Quos paruo contenta petit Natura. Superbæ
Non AEdes, animi requies facit vna beatos.

Hanc

Hanc tibi, quæ cordi, solum parat ardua Virtus.
Huc igitur secede: bonis, quæ detulit anni
Hora, Parensq; sua tellus dat sponte, fruêris:
Nec vitulus lactens, & odoro gramine veruex
Pastus abest: dant oua cibum, piscesq; recentes.
Aucupium iuuat? Hìc stipulis ager abdit Alaudas:
Hìc nutu signata canis capienda Coturnix
Obtentu retis: lini seu fallere nexu,
Seu visco Turdos libeat, venantis in vsum
Est nemus aptatum: Perdix, & Phasidis ales
Non desunt: capies Lepores, Capreasque fugaces,
Quà prope frugiferis tellus fert pabula campis.
Cætera formosus quæ præstat commoda collis,
Accipe. Fons gelidum deductus munere Pauli
Fundit aquæ riuum, cordiq; salubrior æther
Influit: hùc siquidem spirans non amplius Auster
Aduehit humentes vicina è valle vapores:
Vberibus segetem glebis, herbasq; virentes
Nutrit humus, nuper cœno, lymphaq; palustri
Obruta. Cùm terras oriens lux aurea Solis

Exhilarat, summo ducet te semita cliuo,
Vnde lacum spectare licet, quem scena coronat
Frondea: nam gemini coëuntes more Theatri
Vndiq; protenso tollunt se margine ripæ,
Quas illinc auium sedes & quercus, & ilex:
Populus hinc ambit, sociataque vitibus ornus.
Non procul obliquo curuat latus orbita flexu,
Assurgensq; nouæ templum superimminet Albæ,
FRANCISCI cui sacra Cohors famulatur: ad Aram
Hic tibi fas Superos in vota vocare: Sacerdos
Dum sanctè peragit passi mysteria CHRISTI.
Mox gradiens vario qua tramite diuidit hortus
Areolas, mistoq; olerum, florumque colore
Pingit humus, nemoris gratas ascende per vmbras,
Est vbi montis apex; capiet te mira voluptas:
Si circumspicias, aspectu videris vno
Oppida, camporum tractus, syluasq; comantes,
Pascua, clementes colles, vineta, lacumque,
Et maria, & montes, augustaque mœnia ROMÆ.
Nunc age solertes protende per omnia visus.

En prope subiectis vites in collibus vuam
Obijciunt oculis, ostro quæ certat, & auro,
Et latices fundit, referunt qui vina Falerni.
Ostentat Pomona suos ex arbore fœtus,
Quæq; fluant musto, promit sua præla Lyæus.
Aspice planitiem, gregibus quæ gramina passim
Exhibet, & latè campos, quos præbet arandos,
Vt larga Tyberis ditescant horrea messe.
Quæ Populum reserata beant sub Principe PAVLO.
Hinc etiam diffusa procul maris æquora cernas,
Quæq; ferunt celeres albentia carbasa puppes:
Cum vitreum radijs dorsum Sol desuper ambit,
Mobile Lucis iter format, miroq; nitori
Non impar, quem syderibus compacta minutis
Aëris in sudo noctu Via Lactea pandit.
Longius exurgunt altæ fastigia rupis,
Quam Circe tenuit: pelagi se prodit ab vndis
Pontia, nunc dumis horrens, & inhospita, Quondam
Christiadum exilijs celebris, cum dira premebat
Sæuities Christi cultum. Vicinus in auras

Prominet Albanus vertex, vbi cæca Quiritum
Est ætas operata Iouis Latialis ad aram:
Ardua Soractis ceruix vt in äera fertur!
Apparent Cimini montes, collesq; Sabini,
Et iuga Samnitum, summas æquantia nubes.
Quàm iuuat intuitu magnas discernere moles
Vrbis? ab Exquilijs celsa testudine culmen
Porrigit eximij species miranda Sacelli,
Quod tibi Christiparens, almi lux prima Pudoris
Addictum posuit studium, pietasque dicauit,
Qua coluit, puroque colit te pectore Paulus:
Cuius opus pulchro surgens in colle Quirini
Se Domus extollit, regali condita sumptu.
Excelsi tholus en Templi se proximus infert
Syderibus, pia quod vasto molimine cura
Pontificum struxit Petro. Te Paule loquetur
Posteritas, laudemq; tuis hanc laudibus addet:
Nam tibi debetur tantæ pars maxima molis.
Sed tua dum vario Laurenti lumina pascis
Prospectu, rapidos Cæli per inane Iugales

Phœbus agens, minuit iucundas altior vmbras.
Quæ tamen hàc Albam prono petit obuia ductu,
Hinc iter inflectens reduces in limine sistet
Nos via, nec venti flabris, nec peruia soli:
Arboreis etenim ramis vtrinque virescens
Explicat vmbriferum gratissima tegmen eunti.
Post epulas dulci dederis cùm membra quieti,
Et medium Phœbus Cælum transmiserit axe;
Non procul in syluam sonipes te deferet: illam
Huc illuc gressu placido peragrasse iuuabit:
Hìc tibi Castaneæ frondentia brachia pandunt
Quercubus admistæ, fessoq; vmbracula texunt:
Siue per annosos rheda vectabere salius,
Quà latè montana patent æquata viarum
Strata rotæ, Nemus hàc petitur, speculumque Dianæ:
Hoc lacui nomen fecit, quæ pura liquentis
Lympha vitri speciem referens, sinuatur in Orbem.
Abditus hic inter syluas est creditus æuum
Hippolytus duxisse, nouo de nomine dictus
Virbius, auxilio Triuiæ reuocatus ad auras

AEthe-

AEthereas: arcebat equos hinc vana Vetustas,
Quòd pauidis abreptus equis per deuia letho
Sit datus Hippolytus. Valeant insomnia Pindi.
Vt veterum, quæ vera, Virùm iucunda recursant
Mentibus, apta facem rebus præferre gerendis!
Hinc oriens primùm Romana potentia fluxit
Post varios casus, dubijque pericula Martis:
His pater Æneas profugus consedit in oris,
Quem tandem rapiens absorbuit vnda Numici.
Filius Ascanius constructis mœnibus Albæ
Dat Regum seriem, quorum de sanguine felix
Romulus auspicijs æternam condidit Vrbem.
Linquimus AEgeriæ lucum, quo prouida virtus
Aucta Numæ, Populumque rudem belloq; ferocem
Formauit studio pacis. Non funere fratrum
Territus, hìc ternos prostrauit Horatius hostes.
Immodicis Albanus aquas lacus auctibus olim
Extulerat, nullis manantibus æthere nimbis:
Si ripis emissa, maris non influet æquor
Vnda lacus, Delphis, inquit, consultus Apollo,

Romani capient obsessos milite Veios:
Permeat hinc subiens cæsi per viscera montis
Iugis aquæ riuus. Species ambesa Theatri,
Stirpibus innatis squalet: quater hostibus Alba
Ludibrium iacuit: densis en obsita dumis
Regia, quam posuit Romani Flauius hæres
Tertius imperij, fastu qui turgidus egit
Hic annos epulas inter, mimosque loquaces,
Delicijs fractus. Iactet nunc stemmata gentis.
Ignotos extrema dies insignibus æquat.
Ingentem subitus syluam cùm corripit ignis,
Confundunt cineres quercus, humilesque myricæ.
Mitte superuacuum cultum, curisque solutus
Eripe te rerum strepitu. Sibi viuere dulce est.
Viue Deo, tibi sic viues, te sola sequentur
Post cinerem bene facta. Rapit reliqua omnia lethũ.

ALE-

ALEXANDER
ECLOGA.

QVÆ solita es pecudes inter frondentis in vmbra
Ilicis agrestes calamos inflare Thalia,
Linque casas nemorum, cultuq; ornata decenti
Marmoreas Regum turres pete: digna sonoræ
Voce tubæ Heroum molimur maxima facta.
Non facit atrocem ad Martem rude carmen Auenæ.
Ecquis Alexandri possit tàm grande sonanti
Carmine complecti laudes, vt facta canendo
AEquarit? Nec enim tantum Ducis inclyta virtus
Cæsaris ingentes animos imitatur, & ausus
Scipiadum, Fabijue moras: quot protulit vnquam
Roma Ducum claras virtutes, excitat vno
In Duce Alexandro Mauors: Thrax efferus, ensis
Fulmineos ictus sensit: cum cærula passim
AEquora Turcarum fuso rubuere cruore,
Quà mare Naupacti fluctu caua littora plangit.

Hic iterum fractæ vires Orientis ab armis
Hesperiæ, hic sacram captæ videre triremes
Per sua transtra Crucem victricia pandere signa.
Acer in aduersos illum rapit impetus hostes:
Nulla Viro virtus obstat, vis nulla resistit
Herois gladio: nigras mors explicat alas
Lunigeras puppes super, ac truncata cadentum
Membra cruentati fluitant per marmora ponti.
Hellespontiaca Bizanti in sede Tyrannum
Fama volans tantæ turbatum nuncia cladis
Perculit: huc, illuc trepidè per compita fertur
Correptum pauidis vulgus præcordia curis.
Quisque fugam meditans, incertis anxius hæret
Consilijs. Facilè poterat perterritus hostis
Ad priscas Tanais cogi remeare latebras:
Ni fera Christicolis, vario discordia motu
Distractis, meritæ rapuisset præmia palmæ.
Sic placitum Superis nostræ ob contagia culpæ,
Gaudentis patrio perfundere sanguine campos.
Nec tua Alexander tantum decora inclyta nouit

Qui

Qui colit eoas oras, & clara trophæa
Miratur, captasuè dolet prædasque, virosque,
Armatamque timet funesta in prælia dextram.
Nouere Ausonij, Bataui sensere subacti.
Hi magnos ausus animi, metuendaq; fortis
Damna manus; Illi meritos ex hoste triumphos,
Et summos immortalis Virtutis honores:
Hique tuam noscent ventura in secula famam,
Quos & vterq; Polus, quos Taurus claudit, & Athlas,
Quique sua inuertunt nostris vestigia plantis.
Nulla tuas poterit laudes abolere vetustas,
Dum Scaldis tumidum rapidis irrumpet in æquor
Fluctibus, & stabit celsis Antuerpia muris:
Bellica dum Belgæ soboles, nomenq; manebit.
Nam quid ego hostiles summa virtute fugatas
Commemorem turmas, debellatasq; phalanges?
Quid fluuij clausum per aquas iter obice pontis,
Quem Ratis incassum tentauit perdere nitri
Fœta dolis, iussasq; ferens in tempore flammas?
Seu quid consilio, perniciq; oppida capta

Aduentu? Vel aquis cinctas, & mœnibus arces
Assiduis victas studijs, vrbesq; subactas?
Nec tibi res fuerat tantum contra horrida Belgæ
Arma, nec aduersus munitas aggere fossas.
Sæpe Britannorum sæua vndique circumuentum,
Gallorumq; acie Regio te Belgica vidit,
Ac tria deuicto referentem ex hoste trophæa.
Non tibi tormentis sæuos imitantibus ictus
Fulminis, aut lymphis circumstagnantibus altæ
Vrbis agrum est aditus clausus: non fluminis vndis,
Quà celeres furtim lintres alimenta ferebant
Hostibus obsessis: victor tanta Vrbe potiris.
Qualis in Alpino nodosa cacumine quercus
Sæpius incursus Boreæ frustrata frementis;
Et quamquam insolito miscetur turbine Cælum:
Stat tamen immota, & venti vix frondis honorem
Decutiunt; tenues fulmen si forte per auras
Iuppiter in quercum contorserit: illa repente
Concidit, & campis infert, segetiq; ruinam:
Palantes fugiunt pecudes, pecudumq; magistri;

Ac sibi tota timet subsultans murmure sylua.
Talis, vt Herois generosæ robora dextræ
Sensit, Iberorum consueta euadere nisus,
Cedit, & admittit victorem Antuerpia portis.
Iam pauor excurrit mortis, iam terror oberrat
Exitij. Quid agat? tantis circumdatus armis.
Quid tentet? Veniam supplex sibi Belga precatur.
Et licet incensum valido cor ferueat æstu:
Tu tamen antiquæ Farnesi gloria Gentis
Supplicibus veniam defers, & bile tumentis
Vltores animi sedas in pectore motus.
Hoc Virtutis opus. *Nunc ò quantum libet illa,*
Nunc tui Alexandri facta inclyta Græcia iacta.
Est & Alexander Romæ, æque fortis in armis:
Maior in hoc; nec enim tantum deuicerit hostes:
Hostibus at victis sese quoque vincit, & iram.

IVLVS
ECLOGA.

INFELIX Galatea vagas Minionis ad vndas,
Seu solis fugeret radios, seu ferret opacas
Nox tenebras; raptum crudeli funere Fratrem
Flebat, & aureolum vellens de fronte capillum,
Nequicquam hos gelidis syluis, & flantibus auris
Iactabat questus, animamq; vocabat amatam.
Cur dolor heu prohibes in fletum ducere voces?
Siue quid inuitis lacrymarum supprimis imbrem
Luminibus? mea cur tantum singultibus ora
Mœsta sonant? iustis nec dum laxata querelis
Est via? Te ne mihi Frater tam dirus ademit
Casus, & ante diem sæuâ tibi lumina morte
Condidit? Heu te tam crudelia fata manebant,
Vt tibi fulmineis foret ictibus occumbendum?
Horrendo intonuit nimborum murmure Cælum,
Ac simul abruptis elisus nubibus ignis

Excidit: heu subito correptus fulminis ictu
Volueris exanimis, lucemq́; relinquis Iule.
Ipsaq́; tam duro casu concussa repente
Frigore corripior pectus, gressusq́; labantes
Heu me destituunt: certà vix sede manet mens.
Accurro tamen infelix, collapsaq́; membra
Excipio, simul & pallentibus oscula labris
Admoueo, frustraq́; tuo te nomine Frater
Compello, extremumq; animæ fugientis in auras
Halitum ab ore lego, & morientia lumina condo;
Et feretro gelidos compono flebilis artus:
Teq́; rigo lacrymis. Tandem produceris; & iam
Funereis de more viæ longo ordine lucent
Ignibus, implenturq́; leues lugubribus auræ
Vocibus: atratis cognati in vestibus adsunt.
Te sequor hos inter, comitataq; ad vsque sepulchrum
Inferijs mœrens adsto. Pia turba precantum
Circumstat feretrum: iustis & rite peractis
Non illaudatum tumulo te condit Iule.
Ah quid, cum febris iactatus ab igne iacebas,

Effudi Superis supplex pia vota? Quid ora
Respersi lacrymis cumulans altaria donis?
Scilicet vt saui rapereris fulminis igne;
Nec misera heu miserum extremo sub tempore Fratrem
Affari possem, & voces audire supremas?
Ah dolor, ah lacrymæ: tantas an concipit iras
Nubiferum Cælum? Quid si non liber ab omni
Crimine vixisses? Nulli mors inuida parcit.
Inuida mors, Fratris cano num vertice crinis
Albebat; diroue dapes, aut vina veneno
Dextera miscuerat, furtim molita piorum
Funera? An in quenquam violentum strinxerat ensem?
Anne fidem Superum sancto violarat abusus
Numine? Num Templis atros immiserat ignes?
Heu benefacta nihil, florens nil profuit ætas,
Heu nihil incorrupta fides, mensque integra iuuit.
Ah Frater media miser intercepte iuuenta,
Quo mœrore, quibus curis me conficis ægram:
Quos acuunt tua fata mihi sub corde dolores?
Nam postquam horrisoni cecidisti fulminis ictu,

Quamquam ſex denos rutilus Sol extulit ortus:
Biſq; Soror iunctis compleuit cornibus orbem;
Non tamen vlla meam poſſunt ſolatia mentem
Mulcere, aut cordi infixum ſedare dolorem.
Inuiſæ mihi ſunt Comites: dant omnia flendi
Materiem, lucemq; ſimul, noctemq; peroſa
Te cupido exquirunt Frater mea lumina viſu.
Nullam fert requiem tacita ſub nocte cubile:
Quin noſtris tantum reſonat plangoribus æther.
Et mihi vix primi claudit ſub luminis ortum
Sera quies oculos; buxoque ſimillima campos,
Et montes peragro, tellus vbi lampade fulget
Phœbea, noſtriſq; ſonant nemora alta querelis.
Et cum deficiens medijs vox faucibus hæret,
Ilia ſingultus quatiunt, tepidæq; per ora
Voluuntur lacrymæ: & gelidæ iam lumina mortis
Ferreus vrgeret ſomnus; ni Delia nuper
(Delia, quæ ſacro vitam caſtiſſima Templo
Tranſigit, & veras illi tranſmittere fertur
Præſcia mens Vmbras, ſeriemq; aperire futuri.)

Lenibus alloquijs curas, pœnamq; leuasset.
Illa quidem dixit, Frater dulcissime, iussu
Aetherei Patris, summo qui regnat Olympo,
Te loca adiße, quibus priscæ vestigia culpæ
Omnia delentur: nosterq; hinc spiritus astra
Ascendit leuior, Cæliq; in parte locatur;
Teque breui æthereas subiturum tempore sedes.
Sed tantos animi vt melius componere motus,
Ac solidum possim pœnis adhibere leuamen,
Spiritus ò Fratris tenues labare per auras;
Huc adsis, leuis Vmbra, tuam miserate sororem,
Si de te verum prædixit Delia, pande;
Ne mea perpetuò titubet mens nescia. Sed iam
Hùc ades ó cari dulcissima Fratris imago:
Hùc ades, aspectuq; tuo solare dolentem.
Talia dum iactat, Cælo processerat alto
Humida nox, latèque solum, pontumq; tenebat.
Et licet hìc dederit finem defessa querelis;
Non tamen abscessit luctus: quin tristia fletu
Lumina rorabant, singultusq; ora ciebant.

Iam verò Hesperias Phœbe properarat adoras,
Quadriiugis inuecta rotis, pronoq; sub vndas
Oceani Cælo, vaga sydera voluebantur,
Cum tandem madidos irrepsit somnus ocellos.

AD VRBEM ROMAM
IN OBITV
ALEXANDRI FARNESII
S. R. E. CARD.

HEndecaſyllabi Catulliani, quinque conſtantes pedibus : primo vel Trochæo, vel Spondæo, vel Iambo : ſecundo ſemper dactylo, tertio, quarto, & quinto Trochæis, vt eiuſdem metri ſchema datum eſt ſupra. *Inſertæ vario nitore gemmæ.*

QVID fles purpurei decus Senatus
Roma Farneſium tuum peremptum?
Fletum comprime: viuit Ille vita
AEternum meliore nactus æuum.
Nam viuens aluit Parentis inſtar
Quantum floruit eruditionis
Puberes miſeros, Senes, & AEgros:
Pauperum genus omne, Virgineſq;

Sacras munifica manu leuauit.
Et nouas fabricauit, ac vetustas
Auxit diuitijs, & ampliores
AEdes reddidit. An carere tantis
Commodis cruciaris, angeriſque?
Atqui Farneſius per hæc, quietem
Perennem peperit ſibi: neque auo
Poſſet perpetuo frui beatus:
Ni tu præſidio illius careres.
Et quo tu quereris magis, doleſq;;
Erga te merita illius fateris
Eſſe eo magis ampla: Sic & hiſce
Illi gaudia parta pleniora.
Quare, ni male grata tete in illo
Amas, ſed redamas tuum Patronum;
Fletus comprime. Nam tuo leuamen
Dolori dolor ipſe fert; Tibiq;,
Quo doles magis, eſt minus dolendum.

AD GRATVLATIONEM

ANTONII GIGANTIS

RESPONSIO

NOMINE DIONYSII RATTÆ

IN NVMERVM ROMANAE ROTAE

Auditorum nuper adſcripti.

Hendecaſyllabi Catulliani, qui ſupra.

QVOD Patrum Pater omnium ſupremus,
Clemens Maximus, Optimuſq; Princeps
In me munificus ſatis ſuperque
Dignitatis in hoc gradu locatum,
Pondus tam graue me ſubire iuſſit;
Gigas tu mihi gratularis? eſſe
Iucundam mihi gratulationem
Tam caro à capite haud negare poſſum;
Quin ago tibi gratias perennes.
Verùm eſt ex animo mihi dolendum,

Virium bene conscio mearum:
Ni præsens Deus adsit, Ipse mentem
Meam lumine lustret: inque Iusti
Et AEqui dubia via labantem
Me regat. Meus huc laborq́ue, & omne
Confertur studium. Inter hosce clausa
Limites mea cura non vagatur
Vltra: dum Rotæ in Orbe constitutus
AEui, quod superest, agam: mihiq;
Hoc ab Orbe refertur Orbis ille
Cæli; vt hisce laboribus libenter
In motu, veluti Polus, quiescam.

AD VIRGINIVM CAESARINVM

CAESARINI DVCIS FRATREM

Propter ſalutem inualidi corporis ruſticandum, & curis, & libris aliquam ſalutem eſſe dicendam.

HEndecaſyllabi Catulliani, metricæ rationis eiuſdem, quæ ſupra.

VIRGINI, decus eruditiorum,
Amor Caſtalidum, iubar Quiritum,
Quos veræ bona gloriæ cupido
Pennis euehit aureis ad aſtra,
Quid rerum geris? vt vales? vt oris
Antij recrearis? an tepore
Iſtic äeris, vt ferunt, iniquum
Bruma frigoris impetum remittit?
Floridi tibi veris adflet aura,
Quæ Cælum ſine nubibus recludat,
Vt dulces nemorum queas per vmbras

Securus pede libero vagari,
Dum cantu querulo strepunt volucres.
Seu malis placidum maris per æquor
Huc illuc agili vehi Phaselo,
Quem littus prope remus hinc, & inde
Impellat facili, leuique motu.
Squamosum licet hic genus tueri
Lusus nectere lusibus: vel hamo
Piscem ducere. Quam iuuat liquentis
Regni cæruleos obire tractus
Vago lumine, nigra dum per vndas
Alis carbaseis volat carina!
Nec gratum minus exhibet Theatrum
Tellus gramine læta, quam petulci
Huc hædi, pecudumque grex, & illuc
Immixti peragrant equis iuuenci:
Inter herbida prata se virentes
Diffundunt segetes satis in agris.
Addunt se super, eminentque dorso
Colles vitiferi, niuesque in altis

Procul montibus albicare cernis.
An non hæc facies soli decora,
Prospectusq; maris patens, & äer
Spiritus reficit, fugatque tristem
Languorem, capitisq; fluxionem,
Quà fauces nimium soles peruri?
Mitte cum Medicis graues medelas:
Curas excute noxias, cupitæ
Valetudinis intimum venenum,
Et caros iubeas abire libros:
Sat te Ciampolus allocutione
Librorum vice detinet. Valentem
(Hæc si feceris, vt reor) reuisam
Te breui. Deus annuat benignus:
Sic vouet tua Roma, sic Amici.

DE OBITV CARD. PALEOTTI AD ANTONIVM GIGANTEM EIVS FAMILIAREM.

ODe monocolos, idest vnius metri: ex quatuor enim pedibus, & cæsura versus Asclepiadæos omnes absoluit: primo Spondæo, secundo Dactylo cum Cæsura, & deinde Dactylis duobus.

M. œce	nas . ata	uis .	edite .	Regibus .
— —	— ∪ ∪	—	— ∪ ∪	— ∪ ∪
Dum mi	docte . Gi	gas .	te . prope	mœnia .

DVM mi docte Gigas, te prope mœnia
Vrbis Felsineæ ruris in angulo
A curis vacuum detinet otio
Musarum, vitreis Rhenus aquis fluens;
Eheu Roma gemens quam fera funera
Cogit me miserum cernere? quam grauis
Nunc me pœna premit, qui dolor occupat?
Antiquæ Gabriel gloria Felsinæ,
Et Patrum Columen, quos sacra Purpura
Exornat, cecidit flebilis omnibus.

Quanto

Quanto Christiadum publica res caret,
Et quo præsidio? Quem Senis optimi
Mores ingenui, puraq́; Sanctitas,
Quem sincera Fides pectoris integri,
Virtutisq; tenax rebus in arduis
Mentis consilium, & copia diuitis
Linguæ, quem celebres ingenij latent
Fœtus? hunc querulæ munere neniæ
Non fraudare queas: quin tibi plurimum
Dilecti, meritas dicere Præsulis
Laudes cogit amor. Post cineres quoque,
Non fallor, Dominum tu colis. *Aggredi*
Hoc quis possit opus? quem deceat magis
Quam te, cui Gabriel deditus vnice?
Qui vi Pierij carminis, & lyræ
In lucem reuocas fluctibus obrutos
Lethæis? rutili nobilis Incola
Cæli nunc Gabriel præmia percipit
Vera; & quod posita est meta laboribus
Lætatur: fera non amplius impetet

Illum

Illum, quæ miseris discruciet modis
Febris, non lateris corripiet dolor:
Non fratrum interitum cernet, & integram
Carpet lætitiam, quam neque toxica,
Nec strictus gladius, nec metus horridi
Belli turbet, & hic quæ mala plurima,
Casusq; ancipites omnibus imminent,
Quos vulgus fatuum non bene iudicat
Felices. Etenim vita Potentium
Est regale epulum; sed puer à scyphis
Circumfert pateram sollicitudinum:
Felix, cui cyathos parcius ingerit.

RVRIS
LAVDES.

IAmbici Senarij Catulliani puri, ſinceriq; ex Iambis omnibus.

Phaſe	*lus. il-*	*le quem.*	*vide-*	*tis. Ho*	*ſpites*
Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Iamb.	Ian.b.
ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —	ᴗ —
Ab. Vr-	*be. ru-*	*ra. nos.*	*vocant.*	*ad. o*	*tium*

AB Vrbe rura nos vocant ad otium
Bonæ quietis, innocenſq; gaudium.
Quid hìc moramur? Ecce ver vices refert:
Ad haſce tranſuolant plagas Hirundines,
Strepuntq; voce garrula, haud gemunt Itym:
Liquatur alba nix, geluq; ſoluitur;
Hyems recedit acris, atra nubila
Fugat Fauonius, renidet AEtheris
Serenus ambitus, fretumq; detumet,
Ratiq; cærulas recludit orbitas:
Opes & vda terra veris exerit.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bonæ quietis, innocenſq; gaudium.

Nouo

Nouo virent amicta prata gramine:
Nouis & arua sunt decora floribus:
Botrosque, pampinosq; vitis induit,
Fluensq; pura fontis vnda murmurat,
Et inter arborum tenella germina
Aues canunt, & aura lenis adsonat,
Eburna ceu chelys, chorusq; musicus.
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium
Bonæ quietis, innocensq; gaudium.
Vt inter hæc patentis haustus äeris
Ad ima pectoris salubris influit!
Vt est videre dulce, siue collium
Aprica, siue montium crepidines,
Humum vel herbidam, satamuè, cum seges,
Velut maris tumentis vnda fluctuat!
Amœna quàm iuuat per arua progredi,
Vel essedi rotis, equòue deuehi
Agri per æquor! vt vigor resumitur,
Laborq; firmat ægra membra viribus!
Ab Vrbe rura nos vocant ad otium

Bonæ quietis, innocensq; gaudium.

Suis ibi pudica Musa lusibus

Libens potest vacare, non licentiæ:

Vt arduis in Vrbe mens sit aptior.

Grauis facessit inde cura, concidit

Molesta turba litium. Negotijs

Datum satis: quid hìc moramur? Anxij

Recessus est medela cordis optima.

Ab Vrbe rura nos vocant ad otium

Bonæ quietis, innocensq; gaudium.

AD BERNARDINVM CAPPONIVM ELEGIA.

EN Pater Autumnus, redimitus pulchra racemis
Tempora pandit humi luxuriantis opes:
Imbre madent virides agri, fit mitior æstus,
Dum cursu claudit Sol breuiore diem:
Ortaque nocturni roris de flatibus aura
Innocuum blando frigore suadet iter.
Tu ne igitur celebres Capponi linquere colles
Vrbis, & es patrium certus adire larem?
O, nisi me patruis retinerent debita iussis
Obsequia in Tiberis quod secat vnda, solo;
Non cari desiderio detentus Amici
Cogerer ingratos ducere in Vrbe dies:
Non equidem pluuijs torrens Hyemalibus auctus,
Non oculis raperet te via longa meis:

Seu Tellus concreta gelu, niuibusq; rigeret,
Seu flaret Boreas, imbricitorue Notus;
Seu squaleret humus camporum arentibus herbis,
Cultaque flammiuomus finderet arua Canis:
Non à te pelagi possent me auertere fluctus,
Nec maris incuterent mi fera monstra metum:
Effera non Scyllæ rabies, non sæua Charybdis
Ira, labor Nautæ, perniciesq; Ratis:
Horrida me nunquam terrere Ceraunia possent,
Vt tibi non essem fidus vbique comes.
Ora tamen distans, non me mora longa, nec ætas
Arguet vlla tui nominis immemorem.
Quem validè stringit præstanti pollice Virtus,
Nescius est solui nexus Amicitiæ.
Sic placitum Superis. Posthac me Roma tenebit:
Tu sine me repetes, quos rigat Arnus, agros;
Inclyta quà celebrem laudum Florentia famam
Explicat eximijs Patria clara Viris.
Te germana Soror, Genitrixque, Paterque morantur
Spem reliquam sobolis, præsidiumq; domus.

Te tua rura vocant, Minio quà limpidus amnis
Profluit, & fracta spumeus albet aqua.
Huc procul à curis, animum quibus implicat Aula
Te vocat afflicti cordis amica quies.
Vt rerum mutat faciem tibi Frater ademptus?
Quas tibi fert vitæ, propositiq; vices?
Heu, quo te procul hinc sensu discedere cernam,
Cuius in aduersis est mihi nota fides?
Heu, cum quo posthac animi mihi gaudia: cum quo
Partiri curas tempus vtrumque dabit?
I tamen, aspectuq; tuo solare Parentes,
Quos subitus Nati perculit interitus:
Interitus, quem scissa manu Florentia crines
Flebilibus fertur collacrymasse modis.
Quid renouem luctum funebri carmine? mecum
Sat fleuit querulo tristis auena sono.
Non tuus occubuit Frater: nam claudere viso
Lumina, in æternum sunt reserata diem.
Manantes lacrymas cohibe, mentisq; tumultum:
Possumus audentes his grauiora pati.

A vicibus duris ætas incepta, beatæ
Abdita sæpe ſinu ſemina ſortis habet.
Quid regem memorem Cyrum, fortemue Quirinum
Thybridis expoſitum prætereuntis aquis?
Aſpera quis neſcit Moſis cunabula? Teſtis
Tu Ioſeph, Fratrum vendita præda dolis.
Non crucient mala nos propero concepta pauore:
Nec ſpes vana auidi ſomnia cordis alat.
Sors ſua quemq; manet. quoties mens neſcia vitat
Quæ tolerata iuuant, & ſequitur quod obeſt?
Nos decet è Superum nutu pendere. Pericla
Intrepidè intrepido ſub duce miles obit.
Proderit hæc olim forſan perpeſſa referre,
Tempora cum nobis candidiora fluent.
Interea geminat vires exercita Virtus,
In propria retinet ſi ſtatione gradum.

IN FONTEM
MIRI ARTIFICII
EPIGRAMMA.

LARGIOR angusta primum defertur in auras,
Inde magis lata subsilit unda via:
Exprimit hinc patulum tenui cratera liquore;
Quid gelidam sitiens non bibis hospes aquam?
Nam cui lympha sitim mira non prouocet arte?
Ipse calix lympha est, ipsaq; lympha calix.

DE FONTE
PONTIFICIO
NAVIS EFFIGIEM HABENTE.

BEllica Pontificum non fundit machina flammas:
Sed dulcem, belli qua perit ignis, aquam.

DE VLYSSIS ALDOBRANDI LIBRIS.

EPIGRAMMA.

MVltiplices rerum formas, quas Pontus, & Æther
Exhibet, & quicquid promit, & abdit Humus,
Mens haurit, spectant oculi, dum cuncta sagaci
Aldobrande, tuus digerit arte Liber.
Miratur proprios solers Industria fœtus,
Quamque tulit, moli se negat esse parem.
Obstupet ipsa simul rerum fœcunda Creatrix,
Et cupit esse suum, quod videt Artis opus.

IN PONTICI AVARITIAM

EPIGRAMMA.

VT parcas opibus, tibi quid non parcis? an vnquam
Augendi census terminus vllus erit?
Desine diuitias fuluo cumulare metallo:
Tã tibi deest, quod habes, quã quod habere nequis.
Quid tamen obduras toties, quid Pontice iactas?
Non nisi, qui frugi est, possidet vllus opes.
Tu mihi diues eris, qui, ne quo tempore partis
Diuitijs egeas, Pontice semper eges?

AD AVRELIVM VRSVM

EPIGRAMMA.

ALLICIS Aureli mentes: seu rustica pangis,
Seu fera bella refers, siue iocosa canis:
Vtque tenet varijs pomis, & floribus hortus
Lumina; Lectorem sic tua Musa tenet.
At varia hortorum spectanti copia præbet,
Quæ legat; aut isthæc, aut magis illa probet.
Tu tamen, Vrse trahis Lectorem quolibet: & dum
Quod legat, aduertit; nil, nisi lecta legit.

IN MALEDICVM QVI IN VRBIS ROMAE NOMEN IMPIE LVSIT.

EPIGRAMMA.

CVM Romã nequeas (quod aues) euertere, nomen
Inuertis, mores carpis, & obloqueris?
Te Germana tamen pubes, te Græcus, & Anglus
Arguit, exceptos quos pia ROMA fouet.
Hostibus hæc etiam parcens imitatur IESVM.
Inuertis nomen: quid tibi dicis? amor. { amor ab Vrbe Roma.

DE EODEM NOMINE EPIGRAMMA.

ROMA, sibi quondam quæ robore subdidit Orbem,
Argiuo robur nomine significat.
Obsita tunc tenebris taurino polluit Aras
Sanguine, cùm faceret sacra nefanda Ioui,
Vertit ab his mentem cultus exosa Deorum,
Et veri floret Relligione Dei.
Si nomen vertas, AMOR est, vt congruit! Illi
Nam pius in populos cuncta subegit AMOR.

DE SOLE ET APE.

LVCE fugat tenebras, cera dum vestit ab igne
Accensas faculas Æmula Solis Apis.

DE PRONVBO DEIPARAE VIRGINIS ANNVLO

Qui Perusiæ religiosissime asseruatur.

EPIGRAMMA.

IMBRIFERIS Arcus fulgens in nubibus Orbem
Effera diluuij damna timere vetat.
Sic Deus omnipotens voluit: decus Annule maius
Est tibi, quem supplex Vrbs Perusina colit.
Es gemino constans arcu felicior index;
Nam peragit Virgo nupta Salutis opus,
Virgineo Terræ coniungens fœdere Cælum.
Hac duce non pelagi, non Stygis vnda nocet.

DE NECE
REGINAE SCOTIAE
EPIGRAMMA.

TE quamquam immeritam ferit, ò Regina, ſecuris,
Regalique tuum funus honore caret;
Sorte tua gaude, mœrens neque Scotia ploret;
En tibi pompa, tuas quæ decet exequias.
Nam tibi non paries atro velatur amictu,
Sed terras circum nox tenebroſa tegit:
Non tibi contextis lucent funalia lignis,
Sed Cæli ſtellæ: Nænia triſtis abeſt,
Sed canit ad pheretrum Superum chorus aliger; & me
Cæleſti incipiens voce, ſilere iubet.

IN PIOS AFFECTVS ANGELI GRILLI ABBATIS EPIGRAMMA.

DEmulcent animos, ſacro quæ carmina plectro
Concinis, angelicos viſa referre modos.
Angele ſeu Chriſti cunas, vel funus acerbum,
Seu lacrymas memoras, quas pia corda cient.
Mirus vbique potes duras inflectere mentes:
Qui fluit hinc, ægris fit medicina, dolor:
Mox oritur diuinus Amor, curaſque profanas
Pellit, & humanum nectare pectus alit.
Hinc tibi cæleſti præcinget tempora lauro,
Qui manet Aligerùm te ſuper aſtra chorus.

Ad Serenissimum Ducem ALEXANDRVM FARNESIVM DE VICTORIA BELGICA EPIGRAMMA.

SVB Duce Roma tuo cecidit bis Belga: resumpsit
Perfida bis fracto fœdere tela manu.
Nunc iterum arreptis infelix occidit armis,
Cogitur & duras rursus adire vices.
Et tua tecta licèt iaceant illa aurea, sentit
Stare tamen veteres in sua damna viros.
Victor Alexander Belgæ das iura subacto,
Desinat vt posthac rumpere Belga fidem.
Pars laudis celebranda tuæ: cùm viceris hostem
Leni iniecta manu fræna docere pati.

DE PICTVRIS GVIDONIS RHENI IN SACELLO EXQVILINO Sanctissimi Domini Nostri PAVLI V.

EPIGRAMMA.

Vt trahit, vt retinet, defixaque lumina fallit
Quod Rhenus celso fornice pinxit opus!
Pictorem celebras, hæres immotus, & anceps
Ambigis, an sculptor, an sit vterque simul!
Sculpta putas, quæ picta vides. sic vndique pulchrè
Prominet eximia perlitus arte color.

DRACO AEREVS IN FRONTE LAVRETI IN VIRIDARIO CARD. BVRGHESII

EPIGRAMMA.

NON ſedeo cuſtos, adſto venientibus hoſpes:
Non magis hæc domino, quàm tibi Villa patet.
Hìc requiem captare licet, paſſimque vagari,
Aëris hìc hauſtu liberiore frui.
Nec ſpecies animum turbet metuenda Draconis,
Non ego, quæ flammis Hydra perempta cadat:
Non ego ſum Python, feriant quem ſpicula; lauros
Ecce mihi credit Cynthius ipſe ſuas.

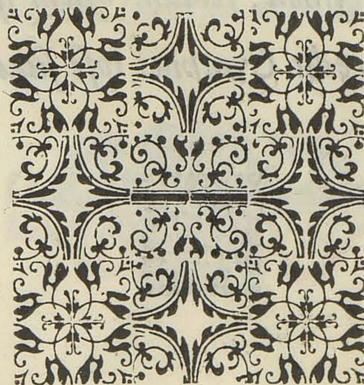

AD VLYSSEM ALDOBRANDVM

De eius admirabili rerum naturalium Hermathena.

EPIGRAMMA.

QVÆ Maris, & Terræ peragrauit, & Aëris oras,
Non fluxis opibus mens tibi diues erat.
Sed cui ſat vitam paruo traducere: maius
Aldobrande decus fert tibi parua domus;
Parua quidem, magno pandit tamen æmula Mundo,
In vaſto quicquid continet ille ſinu.

AD AVGVSTINVM NERVM PORCILIANI DOMINVM In flore ætatis extinctum

EPIGRAMMA.

EFFERA mors Floræ passim bacchata per Vrbem,
Funereis nec adhuc exaturata rogis:
Dum quemquam potuisse breuem protendere lucem,
Siue obitum alterius non doluisse dolet:
Deliciæ Patriæ, decus Augustine tuorum,
Flos iuuenum, quo non alter amabilior:
Ne quisquam mœrore vacet, luctusue sit expers;
Te, teneros annos non miserata, rapit.

DE ATTILIO REGVLO

EPIGRAMMA.

AMBIGIS an patriæ maior ſit cura ſalutis
Attilio, an pactam non violaſſe fidem?
Quæ dictabat amor mirata eſt Roma loquentem;
Africa ſed reducem non minus obſtupuit.
Macte vir inuicta mentis vi: barbarus hoſtis
Muricibus tortum te laniare poteſt:
Et ſæuo perimens letho tibi munera lucis
Demere, dum iugi vulnere membra ferit:
Mors tamen atra nequit præclarum extinguere nomen,
Quin tua lux oriens hinc rediuiua micat!
Quod fragile eſt perijt: Virtutis fulgida Proles
Gloria perpetuò, non peritura, viget.

DE STATVA NIOBES IN HORTIS MEDICEIS

EPIGRAMMA.

BIS ſeptem Niobe natis, orbataq; caro
Coniuge ſum, ducto facta rigore lapis.
Ecce tamen ſpiro: nec enim de marmore finxit
Me faber, at vitæ reddidit arte noua.
Lumina non fundunt lacrymas: non marmoris hìc eſt
Candor; hebent triſti pallida membra metu.
Omnis ineſt ſenſus, nec linguæ deficit vſus:
Sed taceo; timeo nam mage cauta loqui.

AD IOANNEM PELICANVM

SENATOREM VRBIS

In Petri Victorij librum de cultura Olearum.

EPIGRAMMA.

HVnc Pelicane Petri ſumma ſcriptum arte libellū,
Exiguum noſtri pignus amoris habe.
Hinc poteris oleæ varios pernoſcere cultus,
Largius vt baccas germina læta ferant.
En age oliuarum fœcundas inſere plantas,
Et tua Palladio præla liquore fluant.
Palladis vt per te diffundant rura ſecundum,
Per quem iam primum floret in Vrbe decus.

EX GRÆCO
ANACREONTIS
EPIGRAMMA.

BOS cornu, pedibus Sonipes, rictuq; Leones,
Insidijs Vulpes, vnguibus Vrsa nocet:
Est Lepori cursus velox, auibusq; volatus,
Prouida mens Homini, consiliumq; datum.
Quid pro consilio, pennis, cursuq; Puellæ,
Pro rictu, insidijs, cornibus, vngue, pede?
Pro cunctis tantum est teneris data forma Puellis:
Quin valet hæc ferro, quin nocet igne magis.

DE STATVA DIANAE DORMIENTIS AD FONTEM

EPIGRAMMA.

PER syluas iaculis nuper, cursuq; Diana
Gaudebat celeres exagitare feras.
Nunc defessa iacet permulcens membra sopore
Hic, vbi prosiliens leniter vnda fluit.
Marmoream ne crede: leuem leni äera motu
Ducit, & in viuo spiritus ore sonat.
Non audis? simili sopitæ murmure murmur
Confundens, aures garrula fallit aqua.

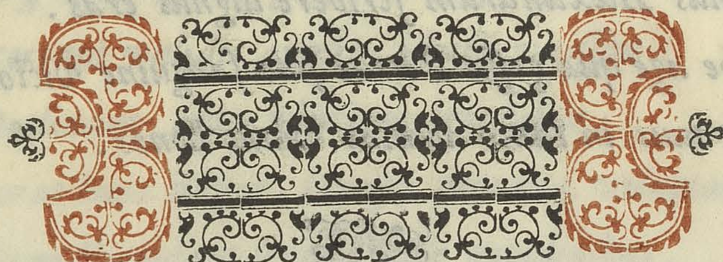

AD CLEMENTEM VIII.

DE TABVLARIO PONTIFICIO In Arce Adriana.

EPIGRAMMA.

HOC nos ſcripta loco dubios contemnere caſus
Poſſumus ò Clemens munere ſepta tuo.
Pro quo Sancte Pater noſtris tua gloria chartis
Viuet, dum nobis vita ſuperſtes erit.
Quid loquimur, ſi firmus obex nos protegit Arcis,
Et tua ſe propria fama tuetur ope?

AD
M. ANTONIVM ROSSIVM
EXIMIVM SCRIPTOREM
EPIGRAMMA.

VT variè formata suos tua littera tractus
Edocet, atque tuum dædala pandit opus.
Nulla tibi similem uidit, nec proferet ætas;
Sic tuus in chartis eminet arte labor.
Vnus Alexandrum meritò depinxit Apelles;
Vnus Alexandrum scribere dignus eras.
Scribe age quæ gessit Petrus sine sanguine victor;
Vt tuus in tanto nomine viuat honos.

MONOMACHIA TERRENI AC CÆLESTIS AMORIS

EPIGRAMMA.

QVAM duris animum curis dolor intimus angit,
Nec sinit optata me requiete frui!
Heu simul ac Cæli meditantem fulgor in altum
Tollit, amans Terram corpus ad ima trahit.
Dissidium hinc oriens geminos committit Amores;
Inq; meo assiduè pugnat vterque sinu:
Concertant validis armis, ictusq; vicissim
Declinant, artis vincitur arte labor.
Roborat hunc torpor, luxusq; procaxq; voluptas;
Dum stimulant sensus mille cupidinibus.
Nititur at contra fractis hostilibus ausis,
Qui superos inter nos vocat, almus Amor.

Spes simul & Pietas geminatis viribus adstant,
Vt Victor sistat cordis in arce gradum.
Inspicit ancipitis Ratio discrimina pugnæ,
Et iugi clamans voce ministrat opem:
Cede boni fallacis Amor: vos ludicra pessum
Ite; Domus Dominos non capit vna duos.

IN MIRAM HVIVS SECVLI HYEMALI TEMPORE FLORVM VARIETATEM

EPIGRAMMA.

VERIS opes varios flores mirata, superbit
Purpureas inter cana Pruina rosas.
Ver queritur, mœrensq́; meos cur, inquit, honores,
Floriferumq́; rapis tu mihi Bruma decus?
Tu quoque, Bruma refert, glaciem furaris, in æstu
Ut sint vina magis grata, niuesq́; rapis.
Parcite iurgari, clamat Solertia: per me
Nix æstate riget, florida vernat Hyems.

ΕΙΣ
ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΛΕΟΝΤΑ
ΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN
SANCTVM LEONEM
TERTIVM
SANCTISSIMVM ET MAXIMVM
PONTIFICEM
EPIGRAMMA.

ΕΥΠΤΕΡΟΣ ἱπταμένη γῆν, φήμη, καὶ περὶ πόντον

Bene alata volans Terram fama, & circum Mare

Ὡς ἄδουσα σέθεν τὰς ἀρετάς σε τίει;

Quam canens tuas virtutes te honorat!

Πῶς οἷός τις ἔῃ τιμαῖς κοσμεῖν σε πρεπούσαις,

Quomodo idoneus qui fuerit honoribus ornare te decentibus,

Οὐχ', ὃν ἔχει τὸ, Λέων, σὸν στόμα, κόσμον ἔχων;

Non, quem habet, Leo, tuum os, ornatum habens!

Ὄμματά σοι, γλῶσσάν τ᾽ ἐχθρὸς φθίσεν, οὐρανόθεν δὲ

Oculos tibi, linguamq. inimicus corrupit, de Cælo autem

Τῇ φθόγγος, κείνοις φέγγος ἐπῆλθε πάλιν.

Huic vox, illis lux superuenit denuo.

Κλεῖε τέλος θνητοῖς φῶς ὄμμασι, φθαρτὸν ἀναιρῶν

Clausit demum mortalibus lumen oculis, corruptibilem perimens

Τὸν βίον, ἀχλυόεις τῇ δρεπάνῃ θάνατος

Vitam, caliginosa falce mors,

Ἀλλὰ κλέος καλὸν λαμπρῇ σοι χειρὶ, τὸ θεῖον

Sed gloria pulchra fulgenti tibi manu, diuini

Εἰς φάος ἀμβρόσιον δέργματος οἶγε πόρον.

Ad lucem immortalem aspectus aperit viam.

Idem ex Græco.

QVAE Mare, quæ terras pernici transuolat ala,
Quam mirè celebrans te pia fama canit!
Quis, Leo, promeritæ decoret te laudis honore,
Cui, tibi concessum, non sit in ore decus?
Reddidit excisam Superum tibi gratia linguam,
Et discerpta simul lumina restituit.
Denique mortalis præcludit luminis vsum
Falce secans vitam mors tenebrosa breuem:
Sed tibi diuinum dextra radiante perennis
Lucis ad aspectum Gloria pandit iter.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΕΙΚΟΝΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN SANCTI SEBASTIANI IMAGINEM

EPIGRAMMA.

Δεσμωθέντα βέλη πρόμαχον Χριστοῦ διαπείρει,

Deuinctum sagittæ propugnatorem Christi transfigunt,

Ὃν μὴ ζῶντα γραφεὺς, μήτε θανόντα γράφεν.

Quem neque viuentem pictor, neque mortuum pinxit.

Ζῶν μὲν ἔτ' ἀθρέομεν, νεκρὸν δὲ φοβούμεθα πίπτειν,

Viuere quidem adhuc videmus, mortuum verò timemus cadere:

Καὶ μέγα δειν' ἡμῖν τραύματ' ἐνῶρσε πάθος.

Et magnam grauia nobis vulnera excitarunt commiserationem.

Ἔμπαγε τραυματίου ἐπιλεύσσετον ἀστέρας ὄσσε,

Attamen sauciati suspiciunt stellas oculi,

Καὶ στόμα μὲν χαῖνον λισσομένου δοκέει.

Et os quidem hians precantis videtur:

Οὐκ ἔξεστι τέχνῃ φωνὴν ἀπὸ χρώματι δεῖξαι,

Non licet arti vocem colore exprimere,

Νοῦς δ᾽ γραφέντα βλέπει χείλεα τοῦτο λέγειν.

Mens autem picta videt labia hoc dicere.

Ἅμμα λῦσον, ψυχὴ γὰρ ἐμὴ μεμαυῖα φέρεσθαι,

Nexum ſolue, anima enim mea fuit deſiderans ferri

Ὥς ἔλαφος διψῶν πίδακα πρὸς σὲ Θεός.

Vt ceruus ſitiens fontem ad te DEVS

Idem ex Greco.

DEPICTVS Chriſti miles; quem ſpicula figunt,
Os neque viuentis, nec morientis habet.
Ne cadat expirans metuis, quem viuere cernis,
Teq; pio ſenſu vulnera ſæua cient:
Sed placidè, quamquam ſic ſaucius, inſpicit aſtra,
Dum labra ſuppliciter more precantis hiant:
Non datur artifici vocem depingere: pinxit
Hunc tamen, vt credas talia verba loqui.
Vincula ſolue: tuum IESV ſitit anxia viſum
Mens mea, ceu fontis Ceruus anhelus aquam.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΛΛΟΠΙΣΜΑ

ΤΟ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN ORNATVM MVLIERVM

DAMNATVM

EPIGRAMMA.

Αὐχένα μὲν, τί λίθοις κοσμεῖς φυκοῦσα παρειάς.
Collum quid gemmis ornas fucans genas.
Εὐώδη τε κόμαις τὴν δρόσον ἀμφιχέεις;
Beneque odoratum comis rorem circumfundis?
Ταῖς ἀρεταῖς ψυχὴν, οὐκ ὦπ' ἐκφαίδρυνε μίλτῳ
Virtutibus animam, non faciem exorna minio
Ὦ ζηλοῦσα κόρη γνήσιον ἀνδρὸς ἔρον.
O quærens Virgo legitimum viri amorem.
Ὡς εὖ συγγενικῷ πυῤῥίζει χρώματι μῆλα;
Vt pulchrè natiuo rutilant colore mala?
Ἤ κεν χρωστῆρος χεῖρα ποθεῖ τὸ ῥόδον;
Quid pictoris manum desiderat Rosa?

Κόσμον ἄφες μαλακὸν, φῦκός τ' ἀπόβαλλε προσώπου

Ornatum dimitte mollem, ſucumque proijce faciei:

Μεῖζον ἔχει φίλτρον κάλλος ἀτεχνότερον.

Maius habet philtrum pulchritudo inartificioſior.

Idem ex Gręco.

QVID pulchram medicas faciem, collumq; lapillis
Cingis, & effuſo ſpargis odore comam?
Non minio malas, animum virtutibus orna,
Quæ cupis ò Virgo nupta placere viro.
Aſpice, natiuo rutilant vt poma rubore!
An Roſa pingentis pollicis optat opus?
Mitte ſuperuacuos cultus, fucumq; genarum:
Acrior eſt illex, qui caret arte, decor.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΔΟΒΡΑΝΔΟΥ ΒΙΒΛΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΑΘΗΝΗΣ ΤΗΣ ΤΩΝ
θαυμαστῶν πραγμάτων βριθούσης, τῆς φύσεως

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

DE VLYSSIS ALDOBRANDI LIBRIS

EIVSQVE HERMATHENA
Rebus mirabilibus naturæ referta.

EPIGRAMMA.

Ουκ Ἀλδοβράνδον ποιεῖ, ξένε, γνώριμον εἰκὼν
Non Aldobrandum facit, hoſpes, cognitum imago

Σοὶ μόνον, ἀλλὰ βίβλον, καὶ δόμον ἐστὶν ὁρᾶν.
Tibi ſolum, ſed librum, & domum eſt videre.

Ποικίλα δ' ποθέεις ἴδμεν βλαστήματα γαίης,
Varia ſi cupis noſſe germina terræ,

Χερσαίων, πτηνῶν, νηχομένων τε γένος.
Terreſtrium, volatilium, natantiumque genus.

βίβλον

Βίβλον ἄνοιγε, βλέπεις κόσμου κειμήλια. λάμπει

Librum aperi, videre poteris mundi cimelia. fulget

Ἀνδρὸς ἐκεῖ σοφίη, μέτριος ὧδε βίος.

Viri ibi ſapientia, modeſta hìc vita.

Ζηλωτὸς βίος, ἐν πενιχρῷ γὰρ πλούσιος οἴκῳ

Felix vita; in paupere enim diues domo

Παγγενετείρας ἦν τῆς φύσεως ταμίας.

Omnigenæ erat naturæ diſpenſator.

Idem ex Gręco.

NON Aldobrandum noſces ab imagine ſolum;
Attentè librum perlege, cerne domum.
Si diuerſa cupis dignoſcere germina Terræ,
Terrigenùm, Volucrum, Squamigerùmq; genus;
Hoc opus euoluas: Mundi patet ampla ſupellex,
Ingeniumque ſagax, menſq; modeſta viri.
Vir felix: tecto clauſit ſub paupere, diues
Naturæ cuſtos quas reſerauit opes.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ ΑΥΣΟΝΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ.

DISTICHON AVSONII

GRÆCE TRANSLATVM.

INFELIX Dido nulli bene nupta marito:
Hoc pereunte fugis, hoc fugiente peris.

ΟΥΔΕΝΙ εὖ ἀνδρῶν ἐγαμήθης δύσμορε Διδώ:
Nulli bene virorum nupta es infelix Dido:

Τοῦ φύγες ἐν θανάτῳ, τοῦ δὲ φυγῇ ἔθανες.
Illius fugisti In morte, huius in fuga mortua es.

ΕΙΣ ΤΟ ΡΟΔΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN ROSAM

EPIGRAMMA.

Ἔμφυτον ἐκπροχέον πλοῦτον, καὶ νήδυμον ὀζμήν,
Ingenitas effundentem opes, & ſuauem odorem,

Ὄμμασι πορφυρέῳ χρώματι χάρμα φέρον,
Oculis purpureo colore gaudium ferentem,

Ἀγλαΐαν πεδίου, πάντων κλέος ἔξοχον ἀνθῶν,
Pulchritudinem agri, omnium gloriam excellentem florum,

Ἀνθηροῦ τ' ἔαρος κόσμον, ἔρον τε κορῶν:
Floridi veris ornamentum, amoremque puellarum:

Ὀξυτάτων τὸ ῥόδον φρουρᾷ περίφραξεν ἀκανθῶν,
Acutiſſimarum Roſam cuſtodia circum ſepſit ſpinarum,

Φίλτατον ὡς ἔργον ζηλοτυποῦσα φύσις.
Amatiſſimum tamquam opus zelotypa natura.

Καὶ τάχα τῷ φύλακας παρέφυσεν, θῆκέ θ' ἁλουργὸν
Ac forſan huic cuſtodes adgenerauit, appoſuitq. purpuram

Ἄνθεσι βουλομένη τὴν βασιλῆα νέμειν.
Floribus volens Reginam tribuere.

Ὀλβίζεις ὅπλοις ἀρχόν φρουρούμενον ; ἀνθεῖ

Beatum prædicas armis Principem vallatum ? Floret

Ὡς ῥόδον, ἀμφοτέρων κῦδος ἐφημέριον.

Vt Rosa, amborum gloria vnius diei.

Idem ex Græco.

INGENITAS quæ pandit opes, & odore superbit,
Atque oculos ostro muricis exhilarat:
Camporum iubar eximium, Iuuenumq; voluptas,
Insignis florum gloria, veris honor:
Spinarum natura Rosam munimine cinxit,
Vt rem, cuius amor sollicitum cor habet.
Forsan & hanc positis custodibus induit ostro,
Vtpote Reginam floribus esse velit.
Vt felix colitur septus Rex milite? floret
Ceu Rosa, vtriq; rapit, quæ dedit hora decus.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΤΤΑΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

IN LINGVAM GRÆCAM

EPIGRAMMA.

Οστις δερκόμενος γλώττης ἑλληνίδος οὖθαρ,

Quiſquis aſpiciens linguæ Græcæ vbertatem,

Καὶ πλοῦτον, καλῶς εἶπεν ἂν Ὠκεανόν.

Et opes, bene dixerit Oceanum.

Μάργαρα πολλὰ βαθὺς συγκρύπτει κύμασι πόντος,

Margaritas multas profundum occulit vndis mare,

Οὐ κεῖν' ὄκνος ὅμως, ἀλλὰ παρεῖλκε πόνος.

Non illas ſegnities tamen, ſed extraxit labor.

Τίμιον οὐδὲν ἄνευ τούτου καὶ ἥδυμον, ὄντος

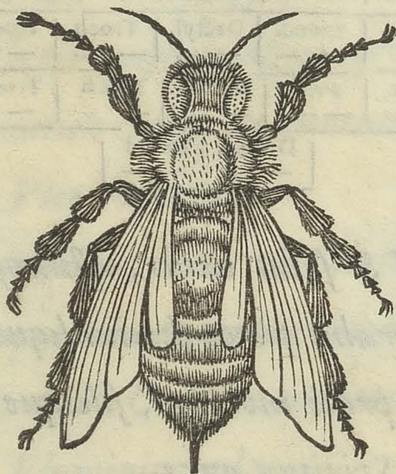
Pretioſum nihil ſine hoc, & ſuaue, exiſtente

Καίπερ ἄγαν πικροῦ, μηδὲν ἔχουσι βροτοί.

Quamuis valde amaro, nihil habent mortales.

Idem ex græco.

COGNITA cui Græcæ diues ſit copia linguæ,
Hanc meritò vaſtum dixerit Oceanum.
Concharum nitidos fœtus maris occulit vnda,
Quas non ſegnities, extrahit arte labor:
Hoc ſine mortales, quamquam ſit amarus, habere
Dulce nihil poſſunt, eximiumq; nihil.

AD
CLEMENTEM VIII.
PONT. MAX.
LEVAMEN PODAGRAE.

ODe Horatiana dicolos tetraſtrophos, ex quatuor in vnaquaque ſtropha verſibus: quorum primi tres Sapphici ſimplici terminantur Adonio.

Troch — ◡	Spond. — —	Dactyl. — ◡ ◡	Troch. — ◡	Troch. — ◡
Troch — ◡	Spond. — —	Dactyl. — ◡ ◡	Troch. — ◡	Troch. — ◡
Troch. — ◡	Spond. — —	Dactyl. — ◡ ◡	Troch — ◡	Troch. — ,
	Dactyl. — ◡ ◡	Spond. — —		

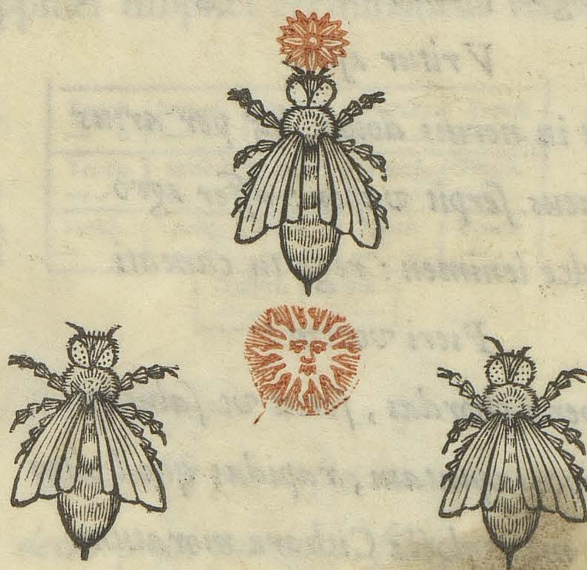

SIRIVS ſæuit canis, æſtuanſque
Contrahit puros fluuius liquores,
Et decus prati moritur, ſiletque
Spiritus auræ.
Stridulo tantùm ſonitu cicada
Obſtrepens aures ferit, ò leuamen,

O quies

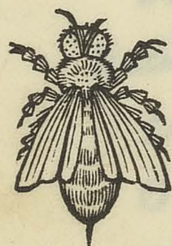
O quies ægræ lyra blanda mentis,
Incipe carmen,
Quod grauem pellat strepitum, leuetque
Principem curis. Age blandientes
Dic modos, mentis quibus excitetur
Vera voluptas.
Pelle mœrorem: recrea iacentes
Spiritus, qui deficiunt ob æstum:
Languet, heu, Clemens, geminoque tactus
Vritur æstu.
Gliscit in neruis dolor, & per artus
Igneus serpit vapor: affer ægro
Dulce lenimen: rege tu canenti
Pieri vocem:
Tempera chordas, ferat vt salutem
Cantus optatam, rapidas quod olim
Sit melos doctæ Citharæ moratum
Fluminis vndas;
Saxa commorit, rigidas & ornos:
Flexerit diros animos Auerni,

Et fores Orci reserarit, esto
Fabula vatum.
Cùm venenatus ciet icta morsus
Membra, non mendax memoret Tarentum,
Vt queat dulcis sonitus malignum
Pellere virus.

AD PETRVM CARDINALEM ALDOBRANDINVM FERRARIA RECEPTA.

ODe tricolos tetraſtrophos vnaquaque ſtropha tria genera verſuum, & verſus quatuor amplexa, primos duos Alcæi Dactylicos, tertium verò Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & quartum Heroicotrochaicum.

Spond — —	Iamb ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Iamb. ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Iamb. ∪ —	Spond. — —	Iamb ∪ —	Cæſ. —
Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪	Troch — ∪	Troch. — ∪	

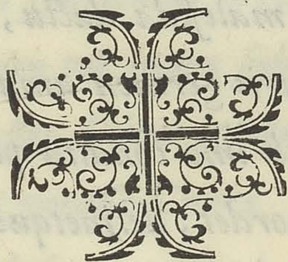
INSANIENTI cum quatit impetu
Pagos, & Urbes concitus effera
Mars ſæuus ira, quæ tumultu,
Quæue truci vacat ora cæde?
Confoſſa paſſim membra, cadauera

Aggesta, prædas, damna, sine incolis
Domos ruentes, & cruoris
Flumine humum videas natantem.
Desolat agros horrida vastitas:
Ac tecta captarum ignibus vrbium
Incensa fumant, & triumphis
Pœne suis gemit ipse victor.
Testis tot eheu Gallia cladibus
Funesta, testis Belgica lugubri
Vexata gens bello, tot annos
Se lanians sibi diffidentem.
Ferrarienses, inclyta Ciuitas
Te clade nulla, te sine prælio
Videre Victorem, tuoque
Petre frui cupiere vultu.
Vt, cui salutem, pacis & otium
Debere norant, gaudia pectore
Concepta præferrent: Iuuentus
Nobilium, populique turba
Effusa portis vndique confluit:

Te ſpectat vnum, dum tua dextera
Protenſa format fauſta ſacræ
Signa Crucis, Tyrioq; fulges
Inſignis oſtro: compita plauſibus
Sonant; ab altis mœnibus ærea
Tormenta, iam conuerſa in vſum
Lætitiæ, geminant fragorem.
Vt fama primum, rem tibi proſperè
Ceſſiſſe lata eſt, gaudia neſcius
Cælare, ſub lapſu ſilenti
Seruitij quaſi vincla, pontem
Excuſſit, alto gurgite liberas
In æquor vndas Eridanus ferens.
O fauſta lux Romæ, quotannis
Inſolito recolenda plauſu.
Dum lecta Mauors inſtruit agmina
Vtrinque; nullis fallitur artibus
Tentata mens Patris ſupremi,
Propoſitiq; tenax, & omnis
Terroris expers audet, & acriter

Constans Auerni deuouet ignibus
Rite execrandum mentis hostem
Heu nimium male pertinacis.
Tu iussus Euris ocyor arripis
Iter, phalanges cogis, & expedis
Tormenta, quæ demoliendis
Arcibus exitium minantur.
Mox alta virtus se tua militi
Ostendit, & diffunditur hostibus,
Tu mitis affatu, sagaci
Consilio, placidoq; vultu
Ferrarienses concilias tibi.
Hinc hæret anceps Cæsar, & inscius
Cui fidat, armis Vaticanum
Depositis colit, & veretur.
Nil laudis huius machina præripit
Flammis trisulci fulminis æmula,
Nil arma, nil aggesta tellus,
Nil equitum, peditumque turmæ,
Ducumq; Virtus: Hæc tibi gloria

Debetur vni, quam neque deterat
Obliuiosi cursus æui, aut
Ponè sequens nebulis obumbret
Nascentis atrox hostis adoreæ
Liuor: futuri non ope temporis,
Vtcumque nubes dissiparis.
Ausonias volitans per Vrbes
Te fama, laudes te canit in tuas
Effusa præsens, atque perennibus
Fastis sacrat. Quem ætas honorem
Postera pro meritis rependet?
Lux ò latini Nominis, hostium
O terror, ò spes vnica Thybridis
Inuicte Princeps, ò coruscum
Purpurei columen Senatus.

AD FRANCISCVM CAROLI FRATRIS FILIVM

Exhortatio ad virtutem.

ODe tricolos tetrastrophos, genere numeroq; versuum in strophis singulis eadem priori.

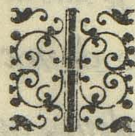
INGRESSE pubis limina lubricis
Calcanda plantis, se tibi semita
Decliuis offert, & doloso
Pandit iter malefida ductu,
Francisce, fratris germen amabile,
Ob quem sub imo condita pectore
Me cura mordet, detinetque
Sollicitum Genitoris instar:

Subſiſte mecum, nec graue duxeris,
Hinc ex amœna, quæ patet, orbita
Ductore me flectens adire
Per ſalebras Heliconis Antrum.
Huc nate greſſus: hìc licet aureo
Phœbi cientis pectine muſicas
Audire chordas, dum canentes
Dulce melos ſociant Camœnæ.
Hic multiformi carmine barbitos
Eburna Parcas ſopit, & eripit
Heroas Orco, quos perenni
Fonte beat comitata Virtus.
Huic obſecutum conſpicis inclytum
In collis almo vertice Theſea,
Quem flexuoſis non fefellit
Tramitibus fabricatus error.
Sic vectus altum per mare ſubdolos
Cantus Vlyſſes dicitur integer
Audiſſe: ſic vitaſſe Circes
Pocula, lethiferas & herbas:

Spectandus hic contemptor anhelitus
Spirantis ignem, diuite velleris
Præda coruscat, luctuosus
Messor agri grauis ære, & hastis.
Conficta Prœto crimina deferens
Coniux necari quem petit, innocens
Hos inter excellit triformis
Bellerophon domitor Chimæræ.
Phœbea laurus frondibus allicit,
Dulcique pascit nectare Pegasus:
At nosse vim nobis negatur
Melle sub Aonio latentem.
Sensus recludet Cynthius abditos,
Audi canentem: Quem fouet aurea
Virtus in vlnis, ille monstris
Victor ouat domitis beatus.
Non hunc voluptas mollit, & impetus
Non vincit iræ, quæ violentiùs
Succis, & herbis in ferarum
Terga viros, & in ora vertunt.

Vt ecce plaudit Caſtalidum chorus,
Phœbique concors carmina concinit!
Hìc ſiſte rurſum, me petente
Sacra refert tibi verba Chiron.
Incompta quondam, claraque ſimplici
Nitore formæ talibus Herculem eſt
Affata Virtus, dum procaci
Blanda ſono loquitur Voluptas.
Hæc ſumptuoſo tegmine turgida,
Pexoque mollis crine, micantibus
Ornata gemmis, appetenda
Sub ſpecie, male caute puber,
Edocta fraudes nectere fraudibus
Te ducit, atris quà ſcatet anguibus,
Dum flore vernans ſe terendam
Perfacili via prona greſſu
Oſtentat: vmbras frondibus explicat
Hìc arbor, ales dum canit; ah fuge
Quæ poma pendent, quoſq; vitis
Fert grauidis latices racemis.

Hæc pulchra visu poma necem ferunt :
Hæc, quæ renidet, lumina decipit ;
Lethale nam laruata virus
Purpureo tegit vua succo.
Si me sequèris per loca sentibus
Infesta, tesquis horrida, per niues,
Per saxa, per montis cacumen,
Sternet iter tibi ferrum, & ignis.
Vrèris æstu, puluere sordidus
Pulchro, madebis tempora nobili
Sudore, non fractus labore, &
Magnanimo generosus ausu.
Euectus alis hisce per Æthera
Tranabis ignem, & lactis iter pede
Premens, coruscanti micabis
Luce nouum decus inter astra.

AD R. P.

ANTONIVM BARBERINVM

FRATREM AMANTISSIMVM

Ex debellato corpore mentem in Cælum rapi.

ODe dicolos diſtrophos inter Horatianos Epodos, ex heroico exametro, & iambico dimetro conſtans.

Dactyl.	Spond.	Dactyl.	Spond.	Dactyl.	Spond.
— ∪ ∪	— —	— ∪ ∪	— —	— ∪ ∪	— —
Spond.	Iamb	Spond.	Iamb.		
— —	∪ —	— —	∪ —		

PARS hominis deducta putri Telluris ab aluo,
Cœlique ſemen ſpiritus:
Dum ſocijs hærent vincti compagibus, arma
Iugi duello conſerunt.
Quiſquis ab illecebris terræ ſe lumine mentis
Conuertit ad cæleſtia,

Opprimit Antæi robur, ſuperatque lacertis
Alter dolos Tyrinthius.
Filia Caſſiopes nudato corpore, ſæuis
Obiecta Ceti faucibus
Dum gemit, & Cælum lacrymanti ſuſpicit ore,
Adeſſe cernit Perſea,
Seque neci raptam: dono mox Palladis inter
Coruſca fulget ſydera.
Herbida dum comites inter per prata vagatur,
Floreſque prona colligit,
Solis ab aſpectu Plutonis rapta quadrigis
Orcum ſubit Proſerpina.
Quis neget è nebulis radium ſplendeſcere lucis?
Non ſacra ſolum Pagina
Diſiectis ducit tenebris Virtutis ad AEdem:
Sed rima lucis ignea
Pierijs umbras inter ſe prodit ab antris,
Regens pedum veſtigia:
Affluit, & varijs riuis cæleſtis in omnes
Mentes redundat Veritas.

Hac duce, cui decorant diuino munere palmas
Verenda IESV *ſtigmata,*
FRANCISCVS nudis pedibus vilique lacerna
Indutus, abdito in ſpecu
Omnia quæ blanda proponit fronte voluptas,
Vanumque faſtum deſpicit.
Commoda non optat vitæ, ſub graminis herba
Anguem latere conſcius:
Languida feſſus humi declinat membra ſopori,
Famemque pomis eximit:
Fonte ſitim ſedat, neque nectaris expetit hauſtus,
Mentique corpus ſubiugans
Pauperiem colit, & lamnis hanc diuitis auri,
Gemmiſq; præfert Indicis:
Ac veluti Sampſon dulces ex ore perempti
Leonis accipit fauos.
Nam quali mentem paſcit dulcedine, donec
Intentus aſtra reſpicit,
Et noctu vigilans animi ſublatus ab alis
Choris beatis intereſt!

Antoni

Antoni germane, ſacram qui paupere cultu
Sectare FRANCISCI viam,
Quam celebrant omnes, felicem ducere vitam
Non omnibus conceditur:
Se proba paupertas animis ſine dote maritat
Veras opes amantibus.

AD CAROLVM FRATREM ΦΙΛΑΥΤΙΑ FVGIENDA.

ODe tricolos tetraſtrophos ex quatuor in ſtropha verſibus Alcæi Dactylico geminato, Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico.

Spond — —	Iamb ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond — —	Iamb. ∪ —	Cæſ. —	Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪
Spond. — —	Iamb. ∪ —	Spond — —	Iamb ∪ —	Cæſ. —
Dactyl. — ∪ ∪	Dactyl. — ∪ ∪	Troch — ∪	Troch. — ∪	

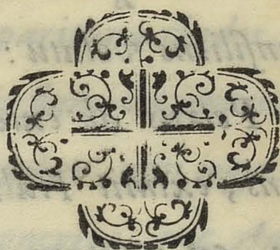
QVAM pulchra blandè ſenſibus ingerunt
Externa noſtris ſe bona! Purpuræ

Qui

Qui fulgor! vt formoſa pandit
Virgineum facies decorem!
Vt ardet auri ſplendor amabilis!
Vt ridet Aulæ gratia Regiæ!
Quot luxus indutus figuras
Attonitum trahit ore vulgus!
Proh quis latentis ſemina toxici
Non hauſit imo corde! Cupidinis
Heu febre iactati proteruè
Tantalicis inhiamus vndis.
Heu quiſque rurſus, cui placidus fugam
Siſtens, bibendum ſe liquor exhibet,
In fontis eluſus nitore
Effigiem ſequitur fugacem
Narciſſus alter: cæcus amor ſui
Vt obruit vim mentibus inſitam!
Vt fertur excuſſis habenis,
Libera quò rapuit voluntas!
Vt perdit omnes! ſæpe, quod expedit,
Humana neſcit cura capeſſere:

Inten-

Intenta iucundis canorum
Imbibit Aonidum leporem, &
Non percipit, ſeu negligit aurea
Quæ ſenſa Pindus nectare condidit.
O te beatam, cui ſupremi
SAMMARIÆ mulier Magiſtri
Audire vocem contigit. Hydriæ
Oblita, lympham non cupis amplius,
Quæ pota non ſedat, ſed auget
Lethiferum ſitientis æſtum.
Hac frater æquis CAROLE moribus
Imbuta Proles audiat: integra
Nil mente maius, pars paternæ
Sortis erit ſatis ampla, Virtus.

PAX
ALLOBROGICA.

ODe Horatiana tricolos tetraſtrophos ex Alcaico duplici, Iambico dimetro hypercatalectico ſimplici, ſimpliciq; Heroicotrochaico, quorum ſchema datum eſt ſupra.

MENTIS verendum non acie minùs,
Quàm bellicoſi robore militis,
Quem nuper excepit ſuperbo
Maximus Eridanus Triumpho:
Formoſa pennis quem ſuper aureis
Vexit profundum trans mare Gloria,
Alpeſque, terrarumq; tractus
Præpete tranſiliens volatu:
En pace parta Petrus ab exteris
Oris reuertens, eximit Italis
Belli timores, & cupitam
Auſoniæ ſtatuit quietem.

En Roma curas pellit, & explicat
Frontem serenam: sic maris æquora
Cedente vento conquiescunt,
Tale nitet sine nube Cælum.
Pendebat anceps mentis, & anxius
Clemens futuri, concita dum graui
Europa bellorum tumultu
Perniciem pauet imminentem.
Quid moliatur? quid paret? instruit
Te Petre iussis, mittit & arduis
In rebus expertus sagacem:
Tu Rhodani celeres ad vndas,
Summi capessens grandia Principis
Mandata, tendis quà violentior
Martis recrudescit furentis
Ira, nouas paritura clades.
Non te rapacis fluminis impetus,
Non ater imber, non iuga montium,
Niuesque concretæ, nec Auster
Turbine præcipiti morantur.

Te mille votis, te prece prosequi
Non cessat altrix Roma, per Insubrum
Fines agrorum transeuntem, &
Allobrogum gelidas per Alpes.
Intenta fixo Gallia lumine
Te spectat, & quas auribus hauserat
Mirata, virtutes in ipsa
Fronte legit, meritasque laudes.
Mox, qui feroces contudit hostium
Turmas, nec acris cessit Iberiæ
Henricus armis, efficaci
Eloquio tua se trahenti
In vota cedit, cedit & Allobrox,
Quem fronte sæua non potuit minax
Terrere Mauors, annuitque
Hesperiæ Dominator oræ.
Vt corda Regum flectis ahenea,
Grauique mulces bile tumentia!
En Roma toto gestientem
Pectore lætitiam profundens,

Dum te per Vrbem non sine plausibus
Ad Vaticanum purpureus Patrum
Deducit ordo, quid meorum
Maxima pars decorum, quid, inquit,
Probata virtus, sit licet arduum,
Non ad secundum duxerit exitum?
Quo te reuertentem triumpho,
Qua decorem tua facta pompa?
Non, qui procaci garrulus obstrepat
Clamore circum milite cingeris;
Delata non visuntur vrbes
Quæ referant simulacra victas.
At quisque narrat, quam tibi gloriam
Addunt inermi Gallus, & Italus,
Gentesque, & Vrbes, quas Philippus
Consilio moderatur æquo.
Non hic sonantem compede Persea,
Non hic Iugurtham carceris obsitum
Squalore, non pulsum paterno
De solio video Syphacem.

Vesana sed Discordia ducitur,
Quæ scissa pallam, vinctaque ferreæ
Nexu catenæ, claudicanti
Membra trahit propè nuda gressu.
Post hanc recenti sanguine sordidum,
Et crine cano fert Odium pedem,
Dolensq́; se loris reuinctum,
Dente manus lacerat cruentas.
Hinc Terror, atro corpore luridas
Discerptus alas progreditur, face
Subfultus extincta, nec amens
Liuor abest, fera cui cerastes
Cor pascit; illum filia temporis
Velata puro tegmine Veritas
Vultu reluctantem proteruo
Subsequitur, quatiens flagellum.

IN OPVS ROBERTI BELLARMINI S.R.E. CARDINALIS

De aſcenſione mentis in Deum.

NEC TVRRI BABYLONIA
Nec montibus Gigantum, ſed Scala Iacob, & Caroli Boromæi veſtigijs, & Bellarmini gradibus Cælum peti.

ODe tricolos tetraſtrophos Alcæi Dactylicis duobus Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & Heroicotrochaicum adiungens: eius ſchema idem, quod ſupra.

SVMMI decora dum ſpecie boni
Hinc inde raptas diſtrahit inquies
Mortalium mentes, negatum
Struxit iter maleſana, frontem

Turris minacem nubibus inferens,
Mox præpotentis vi Sapientiæ
Confusa diuersum sonante
Eloquio stupidos repente
Hærere fabros vidit, & irritis
Cæmenta votis vndique congeri.
Tunc Fama protendens volatum,
Quà celebris rigat vnda Cirrham
Sub fronde lauri nuncia substitit:
Hinc fabulosis vera coloribus
Depicta promens, in Tonantis
Imperium Iouis irruentes
Insanienti robore Pelion
Titanas Ossæ imponere detulit,
Ausuque conatos proteruo
Scandere sydereas ad arces:
Ast interemptos vindice fulminis
Flamma, solutis in cinerem artubus
(Essent vt exemplar superbis)
Ludibrium iacuisse ventis:

Proh quanta densis nox tenebris premit
Mortale pectus! diuitis hunc Tagi
Non explet amnis, fartus ille
Delicijs animum fatigat:
Hunc forma curis angit inanibus:
Quot pulchra fuco purpura fascinat!
Quid? non ne postquam quisque montes
Montibus intulerit, fatiscet?
Tutum beatæ sortis iter pede
Venaris? æui despice commoda
Præsentis, & clausis fugaces
Illecebras oculis tuere.
Sopita somno lumina clauserat,
Cùm vidit olim filius Isaci
Vt scala se tollens ab imo
Aligerùm via trita plantis
Suprema Cæli sydera tangeret:
Huc non ne curru raptus ab igneo
Abiecit Helias amictum?
Pone graues animi tumultus,

Huc pura mentis lumina dirige:
Scalam recludit rebus in omnibus
Pulsis Belarminus tenebris,
Quæ gradibus super astra tendit.
Dux ille per vestigia CAROLI,
Cui vota fundit, quem decus Insubrum
Miratur Orbis, quem Senatus
Roma sacrum veneratur astrum.

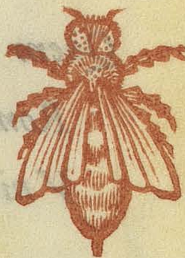
AD IOANNEM
CIAMPOLVM

Eius erga virtutem ſtudium laudat.

ODe dicolos tetraſtrophos ſapphicos in vnaquaque ſtropha ternos Adonio extremo concludens.

Troch. — u	Spond. — —	Dactyl. — u u	Troch. — u	Troch. — u
Troch. — u	Spond. — —	Dactyl. — u u	Troch — u	Troch. — u
Troch. — u	Spond. — —	Dactyl. — u u	Troch. — u	Troch. — u
Dactyl. — u u	Troch. — u			

AVREO Virtus ſolio decora
Regnat, & regnum neque Gangis vnda,
Nec Maris tractus poſitis columnis,
Ciampole claudit.
Hæc inextinctis radijs parentem
Imbrium nubem, tenebraſque noctis
Negligit, miros & amoris ignes
Excitat ore.

Hac datum visa semel ante pomum
Palladis formæ Paris annuisset,
Nec feris sedes Priami iaceret
Diruta flammis.

Sat suo censu sibi diues, extra
Se nihil Virtus cupit: *hæc vel hostes*
Placat iratos, sociasque nectit
Compede mentes.

Quem tot armatis pepulisse turmis
Romulum robur nequit, hæc perusta
Vnius dextra potis est Etruscum
Pellere Regem.

Quem truci pugnax Acies Quiritum
Marte non fregit, potuit minacem
Huius aspectus scelus abnuentis
Flectere Pyrrhum.

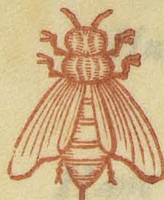
Hanc colit Pindi chorus, Hippocrenes
Phœbus hanc lymphis alit, vt perenne
Laureis frontem redimita sertis
Viuat in æuum.

Mille post anni rapidos recursus
Delio quamuis iaculo peremptus,
Pegasi sacra rediuiuus vnda
Testis Achilles.
Fallor? an Cyrrhæ comitata cœtu
Palladis ductu tibi se videndam
Exhibet Virtus? viden vt coruscat
Pulchrior astro?
Simplici prodit placitura cultu,
Nec genas ornat minio, nec auro
Impedit crines, cupiens oliuæ
Nectere laurum.
Absit hinc coniux Iouis, & Cythere:
Carmen exultim sonipes tubarum
Excipit, mentem tibi sola mulcet
Inclyta Virtus.

AD
IO. BAPTISTAM
STROZZAM
EIVS LAVDAT ANIMVM
AEternitatis inhiantem bonis, & humana fastidientem.

ODe tricolos tetrastrophos, ex Alcæi Dactylico gemino, simplicique Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico.

Spond. — —	Iamb ᴗ —	Cæs. —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Dactyl. — ᴗ ᴗ
Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Cæs. —	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Dactyl. — ᴗ ᴗ
Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Spond. — —	Iamb. ᴗ —	Cæs. —
Dactyl. — ᴗ ᴗ	Dactyl. — ᴗ ᴗ	Troch. — ᴗ	Troch — ᴗ	

CVRIS solutum ruris in otio
Dudum beatam degere credidi

Te Strozza vitam, dum canentem
Tuſcia te coleret, tuumque
Inferret aſtris nomen; & aureo
Dum te cientem pectine dædalas
Teſtudinis chordas, ſilenti
Obſtupuit pater Arnus vnda.
At nunc videris iure beatior,
Qui pura ſolùm gaudia Cælitum
Reris. quid in terris rotamus
Siſyphio lapidem labore?
Nil vſque gratum, nec ſatias faui
Dulcem liquorem deficit: abditam
In rebus humanis vel ipſa
Miſcet amaritiem voluptas.
Inuecta curru candida ſi prait
Aurora, Solis ſubſequitur iubar
Nox atra: naſcentem tuere,
Quæ vario micat ore, Lunam:
Pars vna lumen fundit, & altera
Vmbrata mœret, nec vaga terminos

Vmbræ coarctat lux, coruſcum
Exerat, aut retrahat nitorem.
Fruſtra quietem quærimus anxij
Dum Terra Cæli nos tenet exules.
Quid cœna regali paratu
Prodiga, Sidoniuſque murex,
Quid ſtructa prodeſt marmore Regia,
Seu quidquid auri congerit India?
Quod nuper aſciuit cupitum,
Mox animus fugiet peroſus.
Quem ſæpe victis hoſtibus inclyto
Romam triumpho viderat inuehi,
Oſtroque præfulgentem, & auro,
Dalmaticis Dioclen in hortis:
Faſtidientem mœnia Romuli
Vidit iuuentus Martia Thybridis,
Mirata priuatum ſuperbos
Imperij poſuiſſe faſces.

AD
GABRIELEM
CHIABRERAM
CARMINA VIRTVTI
parere immortalitatem.

ODe tricolos tetrastrophos Dactylico duplici, simpliciq; Iambico dimetro hypercatalectico, & Heroicotrochaico strophas absoluens vti superior.

NON cuspis ensis, sceptraque regia,
Non fulgor auri, non gena floribus
Decora primæuis, nec aër
Tusculus, aut Anienis ora,
Lectoue præstans rore Calabriæ
Dum vernat arbos, non aqua Clusij,
Quæ manat Hetrusco salubris
Fonte, diem volucrem morantur.

Lethalis omnes impetit: omnibus
Immitis æque, forfice quæ genus
Mortale funestans adurget
Atropos, horribilique vultu.
Quæ penna monstrum Dædala fugerit?
Vel certa ferro dextra ceciderit
Cruore ceruicem fluentem?
Queue trucem iaculantis arcu
Pythona Phœbi tela peremerint?
Tu laudis œstro percita, vt alipes
Perses per auras incruenta
Cæde potes iugulare, Virtus.
Non hinc, vt olim sanguine Pegasus
Cretus Medusæ, Gloria nascitur
Innixa pennis, quæ volatum
Pandit ab Hesperijs ad Indos.
Hæc vna vates excitat inclytos,
Hæc vna fontem, qui iuga dicitur
Formosa Parnassi rigare, &
Fundere nectareos liquores.

Non vnguis ictu Pegaſus elicit.
Chiabrera teſtis tu mihi: Delio
Nam melle paſcit, recreatque
Ingenij tua vena mentes.
Seu fabuloſi moribus inſeris
Inuenta Pindi, ſeu calamis canis,
Victricis aut plectro labores
Auſoniæ celebras, Duceſque.
Per te nec Aſcræ collibus inuidet
Flores, nec Ætnæ roſcida paſcua
Arnus, nec Iſmeni canorum
In vitreo cupit amne cycnum.
Per te furentem comprimit Africum,
Iraſque Nerei pectine barbitos
Pulſata compeſcit, comeſque
Doridis & Thetidis marinæ.
Pimplea Dircen Muſa Liguſticis
Mutauit vndis, & choreas agit,
Dum curuus in ſalſis canenti
Sternit aquis tibi terga Delphin.

AD FLAMINIVM FILIVCCIVM RESPONSIO

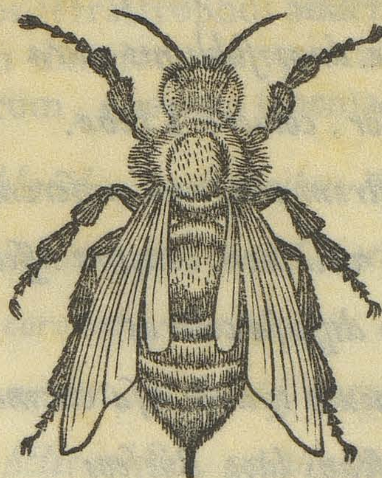
Ad laudes ſibi carmine attributas.

ODe tricolos tetraſtrophos addens Alcaicis duobus Iambicum dimetrum hypercatalecticum, & Heroicotrochaicum, quorum ſchema dedimus ſupra.

VT blanda flores floribus implicat
Laudumq; pulchras Gratia carminis
Nectit coronas, quæ perenni
Fronde virent, capiuntq́; mentes!
Hæc vera fictis miſcet, & vtraque
Perſuadet æquè: credere Dædali
Iubet volatum, dum per vndas
Carbaſeis veheretur alis:

Sic fluctuantis per maris æquora
Vectus triremi Bellerophon Equi
Signo decora, per supremas
Creditus est equitasse nubes.
Suadela Thebas condit, & ædibus
Viros vagantes aggregat; attamen
Est dictus Amphion eburnæ
Saxa lyræ sonitu mouere, &
Quocumque vellet ducere; Pindarum,
Phœbi canora dum fide personat,
Multaque dum sublimis aura
Fertur olor, coluere Thebæ.
Tellus palustrem me tenet anserem:
Quid me volantem concinit asseclam,
Pindique diffusa colorat
Laude meum tua Musa carmen?
Mutæ coruscans luce Pöëseos
Viuis Apelles dicitur æmulos
Pinxisse vultus: dum loquaces
Pimpla suos tibi dat colores,

Formosiorem pingis imaginem
Figliucce viui corporis insito
Decore, celatisq; mendis.
Non ideo minus enitescit
Illustris almo lumine gloriæ
Ars mira; seris quin mea posteris
Tuos loquetur picta longè
Pulchrior effigies honores.

AD AVRELIVM VRSVM

Alexandros Farnesios, alterum Belli, alterum Pacis artibus inclytum celebrandos proponit.

ODe eadem, quæ superior tricolos tetrastrophos Alcæi Dactylicis duobus, simpliciq; Iambico dimetro hypercatalect. & Heroicotroch. terminans strophas.

IAM sat decoris marmore fontibus,
Cultis & agris, iam satis ædibus
Mirè coloratis, & hortis
Vrse datum, statuisq; priscis.
Te vecta bigis Fama fugacibus,
Pallas sonanti te ciet AEgide,
Ad arma te Mauors, ad arma
Mæoniæ reuocant Camenæ.

Cur non ſorores carmina muſicæ
Dicant perenni conſona gloriæ?
Quam Dux Alexander, Quiritum
Fulgida lux, Columenq́ue Parmæ
Rebelle ferri cuſpide Belgium
Subdens, triumphis adijcit Italis;
Nil arduum vitans, vt aris
Reſtituat veteres honores.
Non terret illum, quæ volat horridis
Hinc, inde pennis plurima cædium
Globis in ignitis imago,
Seu rapidis ſaliens ab vndis.
Non acer illi Gallus equeſtribus
Turmis, cohortes non Batauæ truci
Mixtæ Britannorum phalangi,
Non validis inimicus agger
Munitus armis, non ratibus mare
Vires adaugens vndiq́ue prælium
Miſcentium atrox pertinaci
Robore præripuere palmam.

Quam

Quam sæpè duro corpora deferens
Perempta ferro Scaldis inhorruit!
Quam sæpè Belgarum cruore
Terrifici maduere campi!
Quis cæsa narret millia militum,
Captas & arces? non ego deteram
Exilis incompto paratu
Ingenij, graciliq; auena
Laudes, sonoræ voce cani tubæ
Dignas. peritus pectine tu lyram
Pulsare Phœbæam, Patremq;
Dicere Farnesium Senatus
Spem Vaticani suetus, in vltimas
Telluris oras, & pelagi plagas
Defer per auras vectus alis
Pegaseis vtriusq; nomen:
Florente in vno pace, & in altero
Ardente bello, nostra nepotibus
Proponit ætas, quod capessant
Eximium specimen regendi.

ADVLATIO PERNICIOSA.

ODe Horatiana tricolos tetraſtrophos, ex Alcæi Dactylico duplici, ſimplicique Iambico dimetro hypercatalect.& Heroicotroch.conſtans,vti quatuor antecedentes, quarum ſupra datum eſt ſchema.

CVM Luna Cælo fulget, & auream
Pompam ſereno pandit in ambitu
Ignes coruſcantes, voluptas
Mira trahit, retinetq; viſus.
Hic emicantem ſuſpicit Heſperum,
Dirumq; Martis ſydus, & orbitam
Lactis coloratam nitore:
Ille tuam Cynoſura lucem,
Seu Scorpij cor, ſiue Canis facem
Miratur alter, vel Iouis aſſeclas,
Patriſue Saturni, repertos
Docte tuo Galilæe vitro.

At prima Solis cum reserat diem
Lux orta, puro Gangis ab æquore
Se sola diffundit, micansque
Intuitus radijs moratur.
Non una vitæ sic ratio genus
Mortale ducens pellicit; horrida
Hic bella per flammas, & enses
Lætus init, meditans triumphos.
Est, pacis ambit qui bonus artibus
Ad clara rerum munia prouehi.
Illum Peruanas ad oras
Egit amor malesuadus auri.
Hunc, sumptuosus dum Siculæ iuuat
Mensæ paratus, spes alit aleæ
Mendacis, ac fundis auitis
Exuit, & laribus paternis.
Nil esse Regum sorte beatius
Mens, & cor æquè concipit omnium,
Quos larua rerum, quos inani
Blanda capit specie cupido.

Non ſemper extra quod radiat iubar,
Splendeſcit intra: reſpicimus nigras
In Sole (quis credat?) retectas
Arte tua Galilæe labes.

Sceptri coruſcat gloria Regij
Ornata gemmis; turba ſatellitum
Hinc inde præcedit, colentes
Officijs comites ſequuntur:

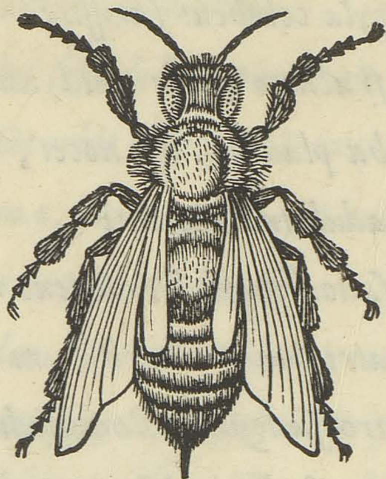
Luxu renidet ſplendida, perſonat
Cantu, ſuperbit delicijs Domus:
Sunt arma, ſunt arces, & aurum:
Iuſſa libens populus capeſſit.

At ſi recludas intima, videris
Vt ſæpe curis gaudia ſuſpicax
Mens icta perturbet. Promethei
Haud aliter laniat cor ales.

Cui ſenſa mentis prouidus abdita
Rex credat? aut quos cauerit? omnium
Sincera, ſeu fallax, eodem
Obſequio tegitur voluntas.

Fugit potentum limina Veritas,
Quamquam salutis Nuncia. *Nauseam*
Inuisa proritat, vel iram:
Sæpe magis iuuat hostis hostem.
Ictus sagitta Rex Macedo videt
Non esse prolem se Iouis. Irrita
Xerxem tumentem spe, trecentis
Thermopylæ cohibent sarissis:
Docentque fractum clade quid aulici
Sint verba plausus. Vt nocet, vt placet
Stillans adulatrix latenti
Lingua fauos madidos veneno!
Hæc in theatri puluere barbarum
Infecit atro sanguine Commodum,
Probrisque fœdauit Neronem, ac
Perdidit illecebris vtrumque.
Artes nocendi mille tegit dolis
Imbuta: quis tam lynceus aspicit
Quod vitet? Intentus canentis
Mercurij numeris, sopore

Centeną claudens lumina, ſenſibus
Abreptus, aures dum vacuas melos
Demulcet, exemplum peremptus
Exitÿ graue præbet Argus.

IN TORPOREM
ODE.

DIcolos Tetrastrophos, hoc est duplici genere versuum, & quatuor versibus singulas strophas absoluens. Ternis enim quibusq; Sapphicis simplicem addit Adonium. Eius schema datum est supra non semel.

LACTE manantes fluuios canoro
Euehit plausu citharæ, beata
Aurei gaudens celebrare secli
Munera Pindus.

Tritico glandem, siliquasq; præfert:
Melleo quercus grauidas liquore,
Sponte nascentes segetes ab aruis
Carmine iactat.

Fictio fulgens minio facessat:
Hac rudes mentes, animosque molles
Fabulæ dictis trahit, otiumq;
Laudibus effert.

Vera, quæ prosint canimus; fauorum
Artifex cellas Apis elaborat:
Sedulum tellus sata per laborem
Fundit aristas.

Herbidis Pastor pecudes in oris
Curat; hinc potæ redeunt ab amne,
Et ferunt mulctris grauiora puro
Vbera lacte.

Germinat tellus inarata vepres:
Qui caret motu vitiatur äer:
Mens nocet torpens, velut vnda tetro
Putrida cœno.

Cui labor frontem decorauit auro,
Testis est Dauid, solitus Leonem
Dextera, & duræ silicis Gigantem
Sternere iactu.

Mox enim segnem requiem secutus,
Ius maritalis violans cubilis,
Vt notam probri tegat, innocenti
Sanguine fœdat.

Inclytum Virtus opus est Laboris.
Huius impulsu petit astra; mores
Desides vita, fuge delicatæ
Otia vitæ.
Crapulæ, & pigri soboles Soporis,
Quem sinu Luxus fouet, & Voluptas
Educat firmans; comes it Quieti
Torpor inerti.
Atterens vires animi, decorem
Gloriæ temnit, studium perosus,
Quo parat laudum celebres triumphos
Viuida Virtus.
Lætus indulgens Genio, Iocisq;
Perstat aduersus vigilem Laborem,
Quotque Virtutis solium tuentur,
Perdere tentat.
Quo iacet Torpor magis otiosus,
Ingerens prauis alimenta curis,
Pugnat infesta scelerum phalange
Acrior hostis.

ROMAE
IN AEDIBVS
Collegij Romani Societ.
IESV
M. DC. XXXI.

SOLI DEO
HONOR ET GLORIA.

